

የዮሐንስ ወንጌል

ቃል ሥጋ ሆነ

1 በመጀመሪያ ቃል ነበረ፤ ቃልም ከስግዚአብሔር ጋር ነበረ፤ ቃልም ከስግዚአብሔር ነበረ።² እርሱም በመጀመሪያ ከስግዚአብሔር ጋር ነበረ።

³ሁሉ ነገር በእርሱ ተፈጥሮአል፤ ከተፈጠረው ሁሉ ያለ እርሱ የተፈጠረ ምንም የለም።⁴ ሕይወት በእርሱ ነበረች፤ ይህች ሕይወት የሰው ብርሃን ነበረች።⁵ ብርሃንም በጨለማ ያበራል፤ ጨለማውም አላሸነፈውም።⁶

⁶ከስግዚአብሔር የተሳከ የሐንስ የተባለ አንድ ሰው ነበረ።⁷ ሰዎች ሁሉ በእርሱ በኩል እንዲያምኑ፤ ስለ ብርሃን ምስክር ሆኖ ለመቆም መጣ፤ ስለ ብርሃን ሊመሰክር መጣ እንጂ እርሱ ራሱ ብርሃን አልነበረም።⁸ ስለሰው ሁሉ ብርሃን ሰጪ የሆነው እውነተኛው ብርሃን ወደ ዓለም እየመጣ ነበር።⁹

¹⁰እርሱ በዓለም ውስጥ ነበረ፤ ዓለም የተፈጠረው በእርሱ ቢሆንም እንኳ፤ ዓለም አላወቀውም።¹¹ ወደ ራሱ ወገኖች መጣ፤ የገሣ ወገኖቹ ግን አልተቀበሉትም።¹² ለተቀበሉትና በስሙ ላመኑት ሁሉ ግን የስግዚአብሔር ልጆች የመሆን መብት ሰጣቸው።¹³ እነዚህም ከስግዚአብሔር ተወለዱ እንጂ፤ ከደምጥ ወይም ከሥጋ ፈቃድ ወይም ከወንድ ፈቃድ አልተወለዱም።

¹⁴ቃልም ሥጋ ሆነ፤ በመካከላችንም አደረ፤ እኛም ጸጋንና እውነትን ተሞልቶ ከአባቱ ዘንድ የመጣውን የአንድያ ልጅን ክብር አዩን።

¹⁵የሐንስም፣ “ከእኔ በኋላ የሚመጣው ከእኔ በፊት ስለ ነበረ ከእኔ ይልቃል’ ብዬ የመሰክርሁለት እርሱ ነው” በማለት ጮኸ ስለ እርሱ መሰከረ።¹⁶ ከእርሱ ሙላት ሁላችንም በጸጋ ላይ ጸጋ ተቀብለናል፤¹⁷ ሕግ በሙሴ በኩል ተሰጥቶ ነበር፤ ጸጋና እውነት ግን በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል መጣ።

¹⁸ከቶውንም ከስግዚአብሔርን ያየ ማንም የለም፤ ነገር ግን በአብ እቅፍ ያለው አንድያ ልጅ የሆነው አምላክ እርሱ ገለጠው። መጥምቁ የሐንስ ራሱ ክርስቶስ እንዳልሆነ ተናገረ

¹⁹አይሁድ፣ ማንነቱን እንዲጠይቁት ካህናትንና ሌዋውያንን ከኢየሩሳሌም ወደ እርሱ ሲልኩ፣ የሐንስ የሰጠው ምስክርነት ይህ ነበር።

²⁰ከመሰክርም ወደ ኋላ አላለም፤ “እኔ

1+1 ኢ.ሳ.55+11፤

ዮ.ሐ.17፤5፤ፊ.ል.2፤6፤

1ዮ.ሐ.1፤2፤ፊ.እ.19፤13

1+2 ዘ.ዩ.1፤1፤

ዮ.ሐ.8፤58፤17፤5፤24፤

1ዮ.ሐ.1፤1፤ፊ.እ.1፤8

1+3 ቀ.ሳ.10፤

1ቆ.ሮ.8፤6፤

ቁ.1፤16፤ብ.ብ.፡2

1+4 መ.ዘ.36፤9፤

ዮ.ሐ.3፤19፤5፤26፤

6፤57፤8፤12፤ 9፤5፤

11፤25፤ 12፤46፤

ሐ.ሥ.3፤15፤ቦ.ብ.7፤16፤

1ዮ.ሐ.1፤1፤2፤35፤20፤

ፊ.እ.1፤18፤

1+5 መ.ዘ.18፤28፤

ዮ.ሐ.3፤19

1+6 ማ.ቱ.3፤1

1+7 ቀ.ሳ.12፤15፤19፤

32፤ ዮ.ሐ.3፤15፤26፤

5፤33

1+9 ኢ.ሳ.49፤6፤

1ዮ.ሐ. 2፤8

1+10 ቀ. 3

1+11 ኢ.ሳ.53፤3

1+12 ቀ.7፤

ዘ.8.14፤1፤ዮ.ሐ.3፤15፤

ሮ.ሥ.8፤14፤21፤

ኤ.ፊ.5፤1፤1ዮ.ሐ.3፤12፤

3፤23

1+13 ዮ.ሐ.3፤6፤

ጉ.ቶ.3፤5፤1ኢ.ጥ.1፤23፤

1ዮ.ሐ.3፤9፤14፤7፤

5፤1፤4፤ ያ.ቦ.1፤8

1+14 ዘ.8.33፤18፤

40፤34፤ማ.ቱ.3፤11፤

ዮ.ሐ.14፤6፤

ሮ.ሥ.3፤24፤ገ.ላ.4፤4፤

ፊ.ል.2፤7፤8፤

1ጠ.ሞ.3፤16፤

ዕ.ብ.2፤14፤

1ዮ.ሐ.1፤1፤2፤4፤2

1+15 ቀ.7፤30፤

ማ.ቱ.3፤11

1+16 ሮ.ሥ.3፤24፤

ኤ.ፊ.1፤23፤

ቁ.1፤19፤2፤9

1+17 ቀ.ሳ.14፤

ዘ.8. 32፤46፤

ዮ.ሐ.7፤19

1+18 ዘ.8.33፤20፤

ዮ.ሐ.3፤16፤18፤

6፤46፤ቁ.1፤15፤

1ጠ.ሞ.6፤16፤

1ዮ.ሐ.4፤9፤12

1+19 ማ.ቱ.3፤1፤

ዮ.ሐ.2፤18፤ 5፤10፤

16፤6፤41፤52፤

7፤1፤10፤24

1+20 ሉ.ቃ.3፤15፤

16፤ዮ.ሐ.3፤28

1+21 ዘ.8.18፤15፤

ማ.ቱ.11፤14

1+23 ማ.ቱ.3፤1፤

ኢ.ሳ. 40፤3

ክርስቶስ አይደለም” ብሎ በግልጽ መሰከረ።

²¹እነርሱም፣ “ታዲያ አንተ ማን ነህ? ኤልያስ ነህ?” ብለው ጠየቁት።

እርሱም፣ “አይደለም” አለ። እነርሱም፣ “ታዲያ ነቢዩ ነህ?”

አሉት። እርሱም፣ “አይደለም” ሲል መለሰ።

²²በመጨረሻም፣ “እንግዲያስ ማን ነህ? ለላኩን ሰዎች መልስ እንድንሰጥ ስለ ራሳህ ምን ትላለህ?” አሉት።

²³የሐንስም በነቢዩ በኢሳይያስ እንደተነገረው፣ “ለጌታ መንገድ አቅኑለት” እያለ በምድረ በዳ የሚጮኽ ደምፅ እኔ ነኝ” ሲል መለሰ።

²⁴ከተላኩትም ፈሪሳውያን አንዳንዶቹ፣ ²⁵“ታዲያ፣ ክርስቶስ ወይም ኤልያስ ወይም ነቢዩ ካልሆንህ፤ ለምን ታጠምቃለህ?” ብለው ጠየቁት።

²⁶የሐንስም እንዲህ ብሎ መለሰላቸው፤ “እኔ በውሃ ለመጠምቃለሁ፤ እናንተ የማታውቁት ግን በመካከላችሁ ቆሟል፤²⁷ ከእኔ በኋላ የሚመጣው፣ የጫማውን ማሰሪያ ለመፍታት እንኳ የማልበቃ እርሱ ነው።”

²⁸ይህ ሁሉ የሆነው የሐንስ ሲያጠምቅ በነበረበት ከዮርዳኖስ ማዶ በቢታንያ ነበር።

የስግዚአብሔር በግ

²⁹የሐንስ በማግሥቱ፣ ኢየሱስ ወደ እርሱ ሲመጣ አይቶ እንዲህ አለ። “እነሆ! የዓለምን ኅጢአት የሚያስወግድ የስግዚአብሔር በግ፤³⁰ ከእኔ በኋላ የሚመጣው ከእኔ በፊት ስለ ነበር ከእኔ ይልቃል” ያልሁት እርሱ ነው፤³¹ እኔ ራሱ አላወቅሁትም ነበር፤ በውሃ እያጠመቅሁ የመጣሁትም እርሱ በአስራ-ኤል ዘንድ እንዲገለጥ ነው።”

³²ከዚያም የሐንስ እንዲህ ሲል ምስክር ነቱን ሰጠ፤ “መንፈስ እንደ ርግብ ከሰማይ

1+26 ማ.1፤4 1+27 ቀ.ሳ.15፤30፤ማ.1፤7 1+28 ዮ.ሐ.3፤26፤

10፤40 1+29 ቀ.ሳ.36፤ዘ.ዩ.22፤8፤ዮ.ሐ.3፤17፤ኢ.ሳ.53፤7፤

1ኢ.ጥ.1፤19፤ፊ.እ.5፤6፤13፤8 1+30 ቀ.ሳ.15፤27 1+32 ማ.ቱ.3፤16

²⁵ ወይም ጨለማ ግን አላወቀውም

²⁹ ወይም ይህ ወደ ገሰም ለሚመጣ ሰው ብርሃን የሚሰጥ እውነተኛው ብርሃን ነበረ

³¹ ወይም ከሰው ውሳኔ

³² ወይም አንድ ልጅ የሆነው

³³ አንዳንድ ቅጂዎች አንድ ልጅ ይላሉ

⁴⁰ ወይም መሲሐ “ክርስቶስ” (በግሪኩ ቋንቋ እና “መሲሐ” በዕብራይስጥ፣ ሁለቱም የተቀባ የሚል ትርጉም አላቸው፤ ቀ. 25 ይመዘኑ)

⁴⁶ ወይም በውሃ ወሰን ቀ. 31 እና 33 ይመዘኑ

ወርዶ በእርሱ ላይ ሲያርፍ አየሁ፤ ³³በውሃ እንዳጠምቅ የላከኝም፤ ‘በመንፈስ ቅዱስ የሚያጠምቀው፤ መንፈስ ሲወርድና በእርሱ ላይ ሲያርፍ የምታየው እርሱ ነው’ ብሎ እስከ ነገረኝ ድረስ እኔም አላወቅሁትም ነበር፤ ³⁴አይቻለሁ፤ እርሱ የስግዚታዎቼ ልጅ እንደ ሆነ እመሰክራለሁ።”

የመጀመሪያዎቹ የኢየሱስ ደቀ መዛሙርት
 1፡40-42 ተጓ ምብ - ማቴ 4፡18-22፤ ማር 1፡16-20፤ ሉቃ 5፡2-11

³⁵በማግስቱ፤ ዮሐንስ ከሁለቱ ደቀ መዛሙርቱ ጋር እንደ ገና እዚያው ቦታ ነበር፤ ³⁶ኢየሱስም በዚያ ሲያልፍ አይቶ፤ “እነሆ! የስግዚታዎቼ በግ” አለ።

³⁷ሁለቱ ደቀ መዛሙርትም ይህን ሲናገር ሰምተው ኢየሱስን ተከተሉት። ³⁸ኢየሱስም ዘወር ብሎ ሲከተሉት አየና፤ “ምን ትፈልጋላችሁ?” ብሎ ጠየቃቸው።

እነርሱም፤ “ረቢ፤ የት ትኖራለህ?” አሉት፤ “ረቢ” ማለት መምህር ማለት ነው።

³⁹እርሱም፤ “ኑና እዩ” አላቸው።

ስለዚህ ሄደው የት እንደሚኖር አዩ፤ በዚያም ዕለት አብረውት ዋለ፤ ከቀኑም ዐሥር ሰዓት ያህል ነበር።

⁴⁰ዮሐንስ የተናገረውን ሰምተው፤ ኢየሱስን ከተከተሉት ከሁለቱ አንዱ የሰምዎን ጴጥሮስ ወንድም እንድርያስ ነበር። ⁴¹እንድርያስ በመጀመሪያ ያደረገው ወንድሙን ስምዎንን ፈልጎ፤ “መሲሔን አገኘነው” ብሎ መንገር ነው፤ ‘መሲሔ’ ማለት ክርስቶስ ማለት ነው። ⁴²ወደ ኢየሱስም አመጣው።

ኢየሱስም ተመለከተውና፤ “አንተ የዮና ልጅ ስምዎን ነህ፤ ኬፋ ተብለህ ትጠራለህ” አለው፤ ‘ኬፋ’ ማለት ጴጥሮስ ማለት ነው።⁴³

ኢየሱስ ፊልጶስንና ናትናኤልን ጠራቸው

⁴³በማግስቱ፤ ኢየሱስ ወደ ገለላ ለመሄድ ፈለገ፤ ፊልጶስንም አግኝቶ፤ “ተከተለኝ” አለው።

⁴⁴ፊልጶስም እንደ እንድርያስና እንደ ጴጥሮስ ሁሉ የቤተ ሳይዳ ከተማ ሰው ነበረ። ⁴⁵ፊልጶስ ናትናኤልን አግኝቶ፤ “ሙሴ በሕግ መጻሕፍት፤ ነቢያትም ስለ እርሱ የጻፉትን የዮሴፍን ልጅ የናዝሬቱ ኢየሱስን አግኝተነዋል” አለው።

⁴⁶ናትናኤልም፤ “ከናዝሬት በኋላ ነገር ሊወጣ ይችላል?” አለው።

ፊልጶስም፤ “መጥተህ እይ” አለው።

⁴⁷ኢየሱስም፤ ናትናኤል ወደ እርሱ ሲመጣ አይቶ፤ “እነሆ፤ ተንኩል የሌለበት እውነተኛ እስራኤላዊ” አለ።

⁴⁸ናትናኤልም “እንዴት አወቅኸኝ?” ሲል

1፡33 ማር1፡4፡8
 1፡34 ቍ49፤ ማቴ 4፡3
 1፡35 ማቴ3፡1
 1፡36 ቍ29
 1፡38 ቍ49፤ ማቴ3፡7
 1፡41 ዮሐ4፡25
 1፡42 ዘፍ17፡5፤ 15፡32፤28፡35፤10፤ ማቴ16፡18

1፡43 ማቴ4፡19፤ 10፡3፤ዮሐ6፡5-7፤ 12፡21፤22፡14፡8፡9
 1፡44 ማቴ11፡21
 1፡45 ማር1፡24፤ ሉቃ3፡23፤ 24፡27፤ ዮሐ21፡2
 1፡46 ዮሐ7፡41፤ 42፡52
 1፡47 መዝ32፡2፤ ሮሜ9፡4፡6
 1፡49 ቍ34፡38፤ ዘፍ28፡12፤ማቴ2፡2፤ 4፡3፤23፡7፤27፡42፤ ዮሐ12፡13
 1፡51 ማቴ3፡16፤ 8፡20
 2፡1 ማቴ12፡46፤ ዮሐ4፡46፤21፡2
 2፡4 ማቴ8፡29፤ ዮሐ19፡26፤ 26፡18
 2፡5 ዘፍ41፡55
 2፡6 ማር7፡3፡4፤ ዮሐ3፡25
 2፡9 ዮሐ 4፡46
 2፡11 ቍ23፤ ዘ014፡31፤ ማቴ12፡38፤ ዮሐ1፡14፡3፤2፤ 4፡48፤6፡2፤14፡26፤ 30፡12፤37፡20፤30

ጠየቀው።

ኢየሱስም፤ “ከበለስ ዛፍ ሥር ሳለህ፤ ገና ፊሊጶስ ሳይጠራህ አየሁህ” ሲል መለሰለት።

⁴⁹ናትናኤልም መልሶ፤ “ረቢ! አንተ የስግዚታዎቼ ልጅ ነህ፤ አንተ የእስራኤል ንጉሥ ነህ” አለው።

⁵⁰ኢየሱስም፤ “ያመንኸው ከበለስ ዛፍ ሥር አየሁህ ስላልሁህ ነውን?” ገና ከዚህ የሚበልጥ ነገር ታያለህ” አለው፤ ⁵¹ጨምሮም፤ “እውነት እላችኋለሁ፤ ሰማይ ተከፍቶ፤ የስግዚታዎቼ መላእክት በሰው ልጅ ላይ ሲወጡና ሲወርዱ ታያላችሁ” አለው።

ኢየሱስ ውሃን የወይን ጠጅ አደረገ

2 በምስተኛው ቀን፤ በገለላ አውራጃ፤ በቃና ከተማ ሰርግ ነበረ፤ የኢየሱስም እናት በዚያ ነበረች፤ ²ኢየሱስና ደቀ መዛሙርቱም ወደ ሰርጉ ተጠርተው ነበር። ³የወይን ጠጅ ባለቀ ጊዜም የኢየሱስ እናት፤ “የወይን ጠጅ እኮ አለቀባቸው” አለችው።

⁴ኢየሱስም፤ “አንቺ ሲት ሆይ፤ ምን አድርገን ትይኛለሽ? ጊዜዬ ገና አልደረሰም” አላት።

⁵እናቱም በዚያ የነበሩትን አገልጋዮች፤ “የሚላችሁን ሁሉ አድርጉ” አለቻቸው።

⁶በአይሁድ የመንጻት ሥርዐት መሠረት፤ ከሰባ አምስት እስከ አንድ መቶ ዐሥራ አምስት ሊትር⁰ የሚይዙ ከድንጋይ የተሠሩ ስድስት ጋኖች በዚያ ነበሩ።

⁷ኢየሱስ አገልጋዮቹን፤ “ጋኖቹን ውሃ መሏቸው” አላቸው፤ እነርሱም፤ ጋኖቹን እስከ አፋቸው ሞሏቸው።

⁸እርሱም፤ “ከላዩ ቀድታችሁ ለድግሱ ኅላፊ ስጡት” አላቸው።

እነርሱም እንዳዘዛቸው አደረጉ። ⁹የድግሱ ኅላፊም ወደ ወይን ጠጅ የተለወጠውን ውሃ ቀመሰ፤ ሆኖም ከየት እንደ መጣ አላወቀም፤ ውሃውን የቀዱት አገልጋዮች ግን ያውቁ ነበር። እርሱም ሙሽረውን ለብቻው ጠርቶ፤ ¹⁰ሰው ሁሉ በመጀመሪያ የሚያቀርበው ጥሩ ውን የወይን ጠጅ ነው፤ እንግዶቹም ብዙ ከጠጡ በኋላ መናኛውን የወይን ጠጅ ያቀርባል፤ አንተ ግን ጥሩውን የወይን ጠጅ እስከ አሁን አቈይተሃል” አለው።

¹¹ኢየሱስም ይህን የታምራዊ ምልክቶቹ መጀመሪያ በገለላ አውራጃ በቃና ከተማ አደረገ፤ ክብሩንም ገለጠ፤ ደቀ መዛሙርቱም በእርሱ አመኑ።

⁴² ኬፋ የሚለው የአራማይክ ቃል ጴጥሮስ የሚለው የግሪኩ ቃል፤ የሁለቱም ትርጉም ዐለት ማለት ነው።
⁴³ ወይም ከበለስ ዛፍ ሥር አየሁህ ስላልሁህ አመንግ?
⁴⁶ በግሪኩ ሁለት ወይም ሦስት እንከራ

ኢየሱስ ቤተ መቅደስን አጠራ
2+14-16 ተጓ ምብ - ማቴ 21+12:13፣ ማር 11+15-17፣
ሉቃ 19+45:46

12ዝህ በኋላ ከእናቱ፣ ከወንድሞቹና ከደቀ
መዛሙርቱ ጋር ወደ ቅፍርናሆም ወረደ፤
በዚያም ጥቂት ቀን ተቀመጠ።

13የአይሁድ ፋሲካም እንደ ተቃረበ፣ ኢየ
ሱስ ወደ ኢየሩሳሌም ወጣ። 14በቤተ መቅ
ደሱ አደባባይ ከብቶችን፣ በጎችንና ርግቶችን
የሚሸጡ እንዲሁም ተቀምጠው የገንዘብ
ምዝራ የሚያገኙ ሰዎች አገኘ። 15የገመድ
ጅራፍ አበጅቶ በጎችንና ከብቶችን ሁሉ
ከቤተ መቅደሱ ግቢ አባረረ፤ የመንዛሪያዎችን
ገንዘብ በተነፃ፣ ጠረጴዞቻቸውንም ገለበጠ።
16ርግብ ሻሎችንም፣ “እነዚህን ከዚህ አስወ
ግቸው፤ የአባቴን ቤት የንግድ ቤት አታ
ድርጉት!” አላቸው።

17ደቀ መዛሙርቱም፣ “ለቤትህ ያለኝ ቅናት
ይቃጠለኛል” ተብሎ የተጻፈው ትዝ አላቸው።

18አይሁድም፣ “ይህን ሁሉ ለማድረግ ሥል
ጣን እንዳለህ የሚያረጋግጥ ምን ታምራዊ
ምልክት ታሳየህ?” አሉት።

19ኢየሱስም፣ “ይህን ቤተ መቅደስ አፍ
ርሱት፤ እኔም በሦስት ቀን መልኼ አነሣ
ዋለሁ” ብሎ መለሰላቸው።

20አይሁድም፣ “ይህን ቤተ መቅደስ ለመ
ሥራት አርባ ስድስት ዓመት ፈጅቶአል፤
ታዲያ አንተ እንዴት በሦስት ቀን መልሱህ
ታነሣለህ?” አሉት። 21ቤተ መቅደስ ሲል
ግን፣ ስለ ገዛ ሰውነቱ መናገሩ ነበር። 22ከመ-
ታንም ከተነሣ በኋላ፣ ደቀ መዛሙርቱ
ምን እንደተናገረ አስታውሱ፤ መጻሕፍ
ትንና ኢየሱስ ያለውንም ቃል አመኑ።

23በፋሲካ በዓል በኢየሩሳሌም ሳለ፣ ብዙ
ሰዎች ያደረገውን ታምራት አይተው በስሙ
አመኑ። 24ኢየሱስ ግን ሰውን ሁሉ ስለ
ሚያውቅ፣ አይታመንባቸውም ነበር፤ 25በሰው
ውስጥ ያለውን ያውቅ ስለ ነበር፣ ማንም
ስለ ሰው እንዲመሰክርለት አላስፈለገ
ውም።

ኢየሱስ ኒቆዲሞስን አስተማረ

3 ከፈሪሳውያን ወገን፣ ከአይሁድ አለቆች
አንዱ የሆነ ኒቆዲሞስ የተባለ ሰው ነበረ፤
ኃበሊትም ወደ ኢየሱስ መጥቶ፣ “ረቢ፣ ስን
ከሕዝብ ከእርሱ ጋር ከሆነ ሰው በቀር አንተ
የምታደርጋቸውን ታምራዊ ምልክቶች ማንም
ሊያደርግ ስለማይችል፣ ከስግዚአብሔር ዘንድ
የመጣህ መምህር እንደ ሆንህ እናውቃለን”
አለው።

3ኢየሱስም መልሶ፣ “እውነት እልሃለሁ፤
ማንም ዳግመኛ ካልተወለደ፣ በቀር የስግዚ
አብሔርን መንግሥት ሊይይ አይችልም” አለው።

2+12 ማቴ4+13፣
12+46
2+13 ዘጸ16+1-6፣
ሉቃ2+41፣
ዮሐ11+55
2+14 ዘሌ1+14፣
ዘጸ14+25:26
2+16 ሉቃ2+49
2+17 ማገ69+9
2+18 ቍ11፣
ማቴ12+38፣ዮሐ1+19
2+19 ማቴ16+21፣
26+61+27+40፣
ማር14+58፣15+29፣
ሉቃ6+14
2+21 1ቆጭ+19
2+22 መዝ16+10፣
ሉቃ24+58፣24+27፣
ዮሐ12+16፣14+26
2+23 ቍ11+13፣
ዮሐ3+15
2+25 ዘጸ31+21፣
15ገ8+39+ኢላ11+3፣
ማቴ9+4፣ዮሐ6+61፣
64፣13+11
3+1 ዮሐ7+50፣
19+39+ሉቃ23+13
3+2 ቍ11፣
ሉቃ2+22+10+38፣
ማቴ23+7፣ዮሐ2+11፣
10+38+14+10:11
3+3 ማቴ3+2፣
ዮሐ1+13
3+5 ሉቃ22+16፣
ተቆ3+5
3+6 ዮሐ1+13፣
1ቆጭ15+50
3+8 1ቆጭ2+14-16
3+9 ዮሐ6+52:60
3+10 ሉቃ2+46
3+11 ቍ32፣
ዮሐ1+18+7+16:17
3+13 ቍ31፣ምሳ
30+4፣ማቴ8+20፣
ዮሐ6+38+42፣
ሉቃ2+34፣
ኤፌ4+8-10፣
ዕብ 4+14:9+24
3+14 ዘኀ21+8:9፣
ዮሐ12+32
3+15 ቍ16:36፣
ዘፍ15+6፣ዘኀ14+11
ማቴ25+46፣27+42፣
ማር1+15፣ዮሐ1+7፣
12፣2+23+5+24፣
7+38+20+29፣
20+31፣ሉቃ13+39፣
16+31፣ ሮሜ3+22፣
10+9:10፣
1ዮሐ 5+1:5:10
3+16 ቍ15+36፣
ዘፍ22+12፣ኢሳ9+6፣
ዮሐ1+18+6+29:40፣
11+25:26፣
ሮሜ8+32፣5+8፣
ኤፌ2+4፣
1ዮሐ4+9:10
3+17 ኢሳ53+11፣
ማቴ1+21፣ሉቃ2+11፣
19+10፣ ዮሐ1+29፣
6+29:57+10+36፣
11+42+12+47፣

4ኒቆዲሞስም፣ “ሰው ከሸመገለ በኋላ እን
ዴት ሊወለድ ይችላል? ዳግመኛ እንዲወ
ለድ ተመልሶ ወደ እናቱ ማሕፀን ሊገባ
ይችላል?” አለው።

5ኢየሱስም እንዲህ ሲል መለሰ፣ “እውነት
እልሃለሁ፤ ማንም ከውሃና ከመንፈስ ካልተ
ወለደ በቀር ወደ ስግዚአብሔር መንግሥት ሊገባ
አይችልም፤ ፅኑ ሥጋ የተወለደ ሥጋ ነው፤
ከመንፈስ የተወለደም መንፈስ ነው። 7ዳግመኛ
መወለድ አለባችሁ፤ ስላልሁ አትገረም፤ ፀፋስ
ወደሚወደው ይነፍሳል፤ ደምፁንም ትሰ ማ
ለህ፤ ነገር ግን ከየት እንደ መጣ፣ ወዴት
እንደሚሄድም አታውቅም፤ ከመንፈስም
የተወለደ ሁሉ እንደዚሁ ነው።”

9ኒቆዲሞስም፣ “ይህ እንዴት ሊሆን ይችላል?”
ሲል ጠየቀው።

10ኢየሱስም እንዲህ ሲል መለሰለት፣ “አንተ
የእስራኤል መምህር ሆነህ ሳለ እነዚህን
ነገሮች አታውቅምን? 11እውነት እልሃለሁ፤
የምናውቀውን እንናገራለን፤ ያየውንም
እንመሰክራለን፤ እናንተ ግን ምስክርነታችንን
አትቀበሉም። 12ስለ ምድራዊው ነገር ነግ
ሬአችሁ ያላመናችሁ፤ ስለ ሰማያዊው ነገር
ብንግራችሁ እንዴት ታምናላችሁ? 13ከሰ
ማይ ከወረደው ከሰው ልጅ በቀር፣ ወደ
ሰማይ የወጣ ማንም የለም። 14ሙሴ በም
ድረ በዳ እባብን እንደ ሰቀለ፣ የሰው ልጅም
እንዲሁ ሊሰቀል ይገባዋል፤ 15ይኸውም በእ
ርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት
እንዲኖረው ነው።

16በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይ
ወት እንዲኖረው እንጂ እንዳይጠፋ ከስግዚአብሔር
አንድያ ልጅን እስከ መስጠት ድረስ ዓለምን
እንዲሁ ወደአልፍ፤ 17ስግዚአብሔር ልጆችን ወደ
ዓለም የላከው በዓለም ለመፍረድ ሳይሆን፣
ዓለምን በእርሱ ለማዳን ነው። 18በእርሱ
የሚያምን ሁሉ አይፈረድበትም፤ በእርሱ
የሚያምን ግን በአንዱ በስግዚአብሔር ልጅ
ስም፣ ስላላመነ፣ አሁኑኑ ተፈርዶበታል።
19ፍርዱም ይህ ነው፤ ብርሃን ወደ ዓለም
መጣ፣ ሰዎች ግን ሥራቸው ክፉ ስለ ነበረ፣
ከብርሃን ይልቅ ጨለማን ወደዱ። 20ክፉ
የሚያደርግ ሁሉ ብርሃንን ይጠላል፤ አድ
ራሳቱም እንዳይገለጥበት ወደ ብርሃን አይ
መጣም። 21በእውነት የሚመላለስ ግን
ሥራው በስግዚአብሔር የተሠራ መሆኑ በግልጽ

17* 8:21፣ 20+21፣ሮሜ11+14፣1ጢሞ1+15፣2+5:6፣1ዮሐ2+2፣ 3
+5 3+18 ዮሐ1+18፣ 5+24፣1ዮሐ4+9
3+19 መዝ52+3፣ ዮሐ1+4፣ዮሐ7+7 3+20 ኤፌ5+11፣ 13
+23 ወይም በእርሱም አመኑ
*3 ወይም ከላይ ካልተወለደ፤ ቍ 7 ይመ
*13 ወይም በሰማይ ካለው . . .
*18 ወይም በእግዚአብሔር አንድያ ልጅ

ይታይ ዘንድ ወደ ብርሃን ይመጣል።”²¹ መጥምቁ ዮሐንስ ስለ ኢየሱስ መሰከረ

²²ከዚህ በኋላ ኢየሱስና ደቀ መዛሙርቱ ወደ ይሁዳ አገር ሄዱ፤ እዚያም ከእነርሱ ጋር ጥቂት ተቀመጠ፤ አጠመቀም።

²³በዚህ ጊዜ ዮሐንስም በሳሌም አቅራቢያ ሄኖን በተባለ ስፍራ ብዙ ውሃ ስለ ነበረ፣ ያጠምቅ ነበር፤ ሰዎችም ለመጠመቅ ይመጡ ነበር። ²⁴ይህም የሆነው ዮሐንስ ከመታሰሩ በፊት ነበር። ²⁵በአንዳንድ የዮሐንስ ደቀ መዛሙርትና በአንድ አይሁዳዊ መካከል ስለ መንጻት ሥርዐት ክርክር ተነሣ፤ ጆወደ ዮሐንስም መጥተው፣ “ረቢ፤ በዮርዳኖስ ማዶ ከአንተ ጋር የነበረው፣ ስለ እርሱም የመሰከር ህለት ሰው፣ እነሆ ያጠምቃል፤ ሰውም ሁሉ ወደ እርሱ እየሄደ ነው” አሉት።

²⁷ዮሐንስም እንዲህ ሲል መለሰ፤ “ከላይ ካልተሰጠው በቀር ማንም አንዳች ሊቀበል አይችልም።” ²⁸እኔ ክርስቶስ አይደለሁም፤ ነገር ግን ከእርሱ በፊት ተልኬአለሁ፣ እንዳልሁ እናንተ ራሳችሁ ትመሰክራላችሁ። ²⁹ሙሽራዬቱ የሙሽራው ነች፤ ድምፁን ለመሾግት በአጠገቡ የሚቆመው ማዜ ማን፣ የሙሽራውን ድምፅ ሲሰማ እጅግ ደስ ይለዋል፤ ያ ደስታ የእኔ ነው፤ እርሱም አሁን ተፈጽሞአል። ³⁰እርሱ ሊልቅ፣ እኔ ግን ላንስ ይገባል።

³¹ከላይ የሚመጣው ከሁሉ በላይ ነው፤ ከምድር የሆነው የምድር ነው፤ የምድሩንም ይናገራል። ከሰማይ የሚመጣው ከሁሉ በላይ ነው፤ ³²የየውኃና የሰማውን ይመሰክራል፤ ነገር ግን ምስክርነቱን ማንም አይቀበልም፤ ³³ምስክርነቱንም የተቀበለ ሰው፣ ከግዜከከኔ እውነተኛ እንደ ሆነ አረጋገጠ። ³⁴ከግዜከኔ ስለመጠመቅ ሳይሰፍር ስለሚሰጥ፣ ከግዜከኔ የላከው የከግዜከኔን ቃል ይናገራል። ³⁵አብ ወልድን ይወዳል፤ ሁሉንም ነገር በእጁ ሰጥቶታል። ³⁶በወልድ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት አለው፤ በወልድ የማያምን ግን የከግዜከኔ ቀጣይ በላይ ይሆናል እንጂ ሕይወትን አያይም።”

ኢየሱስ ከአንዲት ሳምራዊት ጋር ተነጋገረ

4 ፈሪሳውያን ከዮሐንስ ይልቅ ኢየሱስ ብዙ ደቀ መዛሙርትን እንዳፈራና እንዳጠመቀ ሰሙ፤ ጊዳ ግን ያጠመቀው ኢየሱስ ሳይሆን ደቀ መዛሙርቱ ነበሩ። ³ይታም ይህን እንዳወቀ ይሁዳን ለቆ ወደ ገሊላ ተመልሶ ሄደ።

⁴በሰማርያም በኩል ማለፍ ነበረበት። ⁵ስለ ዚህ በሰማርያ፣ ያዕቆብ ለልጁ ለዮሴፍ በሰጠው ቦታ አጠገብ ወደ ነበረች፣ ሲካር

3+22 ዮሐ4፥2
3+23 ማቴ3፥1
3+24 ማቴ4፥12፤ 14፥3
3+25 ዮሐ2፥6
3+26 ማቴ23፥7፤ ዮሐ1፥7
3+28 ዮሐ1፥20፤23
3+29 ማቴ9፥15፤ ዮሐ16፥24፤17፥13፤ ፊል2፥2፤ 1ዮሐ1፥4፤ 2ዮሐ12

3+31 ቍ4፥13፤ ዮሐ8፥23፤1ዮሐ4፥5
3+32 ቍ4፥11፤ ዮሐ8፥26፤15፤5
3+34 ቍ1፥7፤ ኢሳ42፥1፤ ማቴ12፥18፤ ሉቃ4፥18፤ ሐሥ 10፥38
3+35 ማቴ28፥18
3+36 ቍ4፥15፤ ዮሐ5፥24፤6፤47
4+1 ዮሐ3፥22፤26
4+3 ሉቃ7፥13፤ ዮሐ3፥22
4+4 ማቴ10፥5
4+5 ዘፍ33፥19፤ ኢሱ24፥32
4+7 ዘፍ24፥17፤ 1ነገ17፥10
4+8 ቍ5፥39
4+9 ማቴ10፥5
4+10 ኢሳ44፥3፤ 55፥1፤ ኤር2፥13፤ 17፥13፤ ዘካ14፥8፤ ዮሐ7፥37፥38፤ ራእ7፥17፤21፥6፤ 22፥1፤17
4+12 ቍ6
4+14 ኢሳ12፥3፤ 58፥11፤ ማቴ25፥46፤ ዮሐ6፥35፤7፥38
4+15 ዮሐ6፥34
4+19 ማቴ21፥11
4+20 ዘዳ11፥29፤ ኢሱ8፥33፤ሉቃ9፥53

ወደምትባል ከተማ መጣ። ⁶በዚያም የያዕቆብ የውሃ ጉድጓድ ነበረ፤ ኢየሱስም ከጉዛው የተነሣ ደክሞት ስለ ነበር በውሃው ጉድጓድ አጠገብ ተቀመጠ፤ ጊዜውም ከቀኑ ስድስት ሰዓት አካባቢ ነበር።

⁷አንዲት ሳምራዊት ሲት ውሃ ለመቅዳት ስትመጣ ኢየሱስ፣ “እባክሽ የምጠጣው ስጪኝ” አላት፤ ⁸ደቀ መዛሙርቱ ምግብ ለመግዛት ወደ ከተማ ሄደው ነበር።

⁹ሳምራዊቷም፣ “አንተ አይሁዳዊ ሆነህ፣ እኔን ሳምራዊቷን እንዴት ውሃ አጠጪኝ ትላለህ?” አለችው፤ ይህን ማለቷ አይሁድ ከሳምራውያን ጋር ስለማይተባበሩ ነው።¹⁰

¹⁰ኢየሱስም፣ “የከግዜከኔን ስጦታ ብታውቁና ውሃ አጠጪኝ የሚልሽ ማን መሆኑን ብትረጁ ኖሮ፣ አንቺው በጠየቅሽው፣ እርሱም የሕይወትን ውሃ በሰጠሽ ነበር” ሲል መለሰላት።

¹¹ሴትዮዋም እንዲህ አለችው፣ “ጌታዬ፣ መቅኝ የለህም፤ ጉድጓዱም ጥልቅ ነው፤ ታዲያ ይህን የሕይወት ውሃ ከየት ታገኛለህ? ¹²ለመሆኑ አንተ፣ ይህን ጉድጓድ ከሰጠን፣ ከአባታችን ከያዕቆብ ትበልጣለህ? እርሱ ራሱና ልጆቹ፣ እንስሳቱም ከዚሁ ጉድጓድ ጠጥተዋል።”

¹³ኢየሱስም እንዲህ ሲል መለሰላት፣ “ከዚህ ውሃ የሚጠጣ እንደ ገና ይጠማል፤ ¹⁴እኔ ከምሰጠው ውሃ የሚጠጣ ግን ከቶ አይጠማም፤ እኔ የምሰጠው ውሃ በውስጡ የሚፈልቅ የዘላለም ሕይወት ውሃ ምንጭ ይሆናል።”

¹⁵ሴትዮዋም፣ “ጌታዬ፣ እንዳልጠማና ውሃ ለመቅዳት እንዳልመላለስ፣ እባክህ ይህን ውሃ ስጠኝ” አለችው።

¹⁶እርሱም፣ “ሂጂና ባልሽን ጠርተሽ ወደ ዚህ ተመለሽ” አላት።

¹⁷ሴትዮዋም፣ “ባል የለኝም” ብላ መለሰች።

ኢየሱስም፣ እንዲህ አላት፣ “ባል የለኝም ማለትሽ ትክክል ነው፤ ¹⁸በርግጥ አምስት ባሎች ነበሩሽ፤ አሁን ከአንቺ ጋር ያለውም ባልሽ ስላልሆነ፣ የተናገርሽው እውነት ነው።”

¹⁹ሴትዮዋም እንዲህ አለችው፣ “ጌታዬ፣ አንተ ነቢይ እንደ ሆንህ አያለሁ፤ ²⁰አባቶቻችን በዚህ ተራራ ላይ ሰገዱ፤ እናንተ አይሁድ ግን ሰው መስገድ ያለበት በኢየሩሳሌም ነው ትላላችሁ።”

²¹ አንዳንድ ተርጓሚዎች ትምህርተ ጥቅሱን ከቍጥር 15 በኋላ ያደርጋሉ።
²⁵ አንዳንድ ቅጂዎች አንዳንድ አይሁድ ይላሉ።
²⁸ ወይም መሊሕ
³⁴ በግሪኩ ጸርኮ ይላል።
³⁶ አንዳንድ ተርጓሚዎች ትምህርተ ጥቅሱን ከ30 በኋላ ያደርጋሉ።
⁹ ወይም ሳምራውያን በተጠቀሙበት ላይከገሰቃ አይጠቀሙም ነበር

21ኢየሱስም እንዲህ አላት፤ “አንቺ ሴት፤ በዚህ ተራራም ሆነ በኢየሩሳሌም ለአብ የማትሰግዱበት ጊዜ እንደሚመጣ እመኘኝ።”
 22እናንተ ሳምራውያን ለማታውቁት ትሰግዳላችሁ፤ እኛ ግን ድነት ከአይሁድ ስለ ሆነ ለምናውቀው እንሰግዳለን። 23በእውነት የሚሰግዱ ለአብ በመንፈስና በእውነት የሚሰግዱበት ጊዜ ይመጣል፤ አሁንም መጥቶአል፤ አብም እንደዚህ በእውነት የሚሰግዱለትን ይፈልጋል። 24እግዚአብሔር መንፈስ ነው፤ የሚሰግዱለትም በመንፈስና በእውነት ሊሰግዱለት ይገባል።”

25ሴትዮቀ፣ “ክርስቶስ የተባለ መሲሕ እንደሚመጣ ዐውቃለሁ፤ እርሱ ሲመጣ ሁሉን ነገር ይነገረናል” አለችው።

26ኢየሱስም፣ “የማነጋገርሽ እኮ እኔ እርሱ ነኝ” ሲል ገልጦ ነገራት።

ደቀ መዛሙርቱ ተመልሰው መጡ

27በዚህ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ተመልሰው መጡ፤ ከሴት ጋር ሲነጋገር በማግኘታቸው ተደነቁ፤ ሆኖም ግን፣ “ምን ፈለግህ?” ወይም፣ “ከእርሷ ጋር የምትነጋገረው ለምንድን ነው?” ብሎ የጠየቀው ማንም አልነበረም።

28ሴትዮቀም እንስራዋን ትታ ወደ ከተማ ተመለሰች፤ ለሕዝቡም፣ “ይደረግሁትን ሁሉ የነገረኝን ሰው ኑና እዩ፤ እርሱ ክርስቶስ! ይሆን እንዴ?” አለች። 30እነርሱም ከከተማ ወጥተው እርሱ ወዳለበት አመሩ።

31በዚህ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ፣ “ረቢ፣ እህል ቅመስ እንጂ” አሉት።

32እርሱ ግን፣ “እናንተ የማታውቁት፣ የም በላው ምግብ አለኝ” አላቸው።

33ደቀ መዛሙርቱም፣ “ሰው ምግብ አምጥቶለት ይሆን እንዴ?” ተባባሉ።

34ኢየሱስም እንዲህ አላቸው፣ “የእኔ ምግብ የላከኝን ፈቃድ ማድረግና ሥራውን መፈጸም ነው። 35እናንተ፣ ‘ከአራት ወር በኋላ መከር ይደርሳል’ ትሉ የለምን? እነሆ፣ አዝ መራው ለመከር እንደ ደረሰ ቀና ብላችሁ ማሳውን ተመልከቱ እላችኋለሁ።” 36አጫጁ አሁንም ቢሆን እንኳ ደመወዙን የተቀበለ ነው፤ ለዘላለም ሕይወት ይሆን ዘንድ አዝ መራውን ይሰበስባል፤ ይህም ዘራውና አጫጁ በጋራ ደስ እንዲላቸው ነው። 37ሰለሀ፣ ‘አንዱ ይዘራል፤ ሌላውም ያጭዳል’ የተባለው ምሳሌ እውነት ነው። 38የልደከማችሁበትን እንድታጭዱ ላክኋችሁ፤ አድካሚውን ሥራ ሌሎች ሠሩ፤ እናንተም የድካማቸውን ፍሬ ሰበሰባችሁ።”

ብዙ ሳምራውያን አመኑ

39ሴትዮቀ፣ “ይደረግሁትን ሁሉ ነገረኝ” ብላ

4+21 ሚል1፥11፣ የሐ5፥28፥16፥2፣ 1ጢም 2፥8
 4+22 2ነገ17፥28-41፣ኢሳ2፥3፣ ሮሜ3፥1፥2፥9፥4፥5፣ 15፥8፥9
 4+23 ዮሐ5፥25፣ 16፥32፥4፥3፥3
 4+24 ፊል3፥3
 4+25 ማቴ1፥16፣ ዮሐ1፥41
 4+26 ዮሐ8፥24፣ 9፥35-37
 4+27 ቍ8
 4+29 ቍ17፥18፣ ማቴ12፥23፣ ዮሐ7፥26፥31
 4+31 ማቴ23፥7
 4+32 ኢዮ23፥12፣ ማቴ4፥4፣ዮሐ 6፥27
 4+34 ማቴ26፥39፣ ዮሐ19፥30
 4+35 ማቴ9፥37፣ ሉቃ10፥2
 4+36 ማቴ25፥46፣ ሮሜ1፥13

4+37 ኢዮ31፥8፣ ሚክ6፥15
 4+39 ቍ5፥29
 4+42 ሉቃ2፥11
 4+43 ቍ40
 4+44 ማቴ13፥57፣ ሉቃ4፥24
 4+45 ዮሐ2፥23
 4+46 ዮሐ2፥1-11
 4+47 ቍ3፥54
 4+48 ጳጳ4፥2፥3፣ ዮሐ2፥11፣ ሐሥ2፥43፣ 14፥3፣ሮሜ15፥19፣ 2ቆሮ12፥2፣ ዕብ2፥4
 4+53 ሐሥ11፥14
 4+54 ቍ48፣ ዮሐ 2፥11
 5+2 ነገ3፥1፣ 12፥39፣ዮሐ19፥13፣ 17፥20፥20፥16፣ ሐሥ21፥40፥22፥2፣ 26፥14

ስለ መሰከረች፣ ከዚያች ከተማ ብዙ ሳምራውያን በእርሱ አመኑ። 40ሰለሀ፣ ሳምራውያኑ ወደ እርሱ በመጡ ጊዜ አብሮአቸው እንዲቁይ አጥብቀው ለመኑት፣ እዚያም ሁለት ቀን ቁዩ። 41ከቃሉም የተነሣ ሌሎች ብዙዎች አመኑ።

42ሴትዮቀም፣ “ከእንግዲህ የምናምነው አንቺ ስለ ነገርሽን ብቻ አይደለም፤ እኛ ራሳችን ስምተነዋል፤ ይህ ሰው በእውነት የገለጸ አዳኝ እንደ ሆነ እናውቃለን” አሏት።

ኢየሱስ የሹሙን ልጅ ፈወሰ

43ከሁለቱ ቀናት በኋላም ወደ ገሊላ ሄደ፤ 44ነቢይ በገዛ አገሩ እንደሚይከበር ኢየሱስ ራሱ ተናግሮ ነበርና። 45ገሊላ እንደ ደረሰም የገሊላ ሰዎች በደስታ ተቀበሉት፤ ምክንያቱም፣ እነርሱም በፋሲካ በዓል ኢየሩሳሌም ስለ ነበሩና በዚያ ያደረገውን ሁሉ ሰለዩ ነው።

46ኢየሱስም ውግውን የወይን ጠጅ ወዳ ደረገበት፣ በገሊላ ወደምትገኘው ወደ ቃና ከተማ ዳግመኛ መጣ፤ በቅፍርናሆምም ልጁ የታመመበት አንድ የቤተ መንግሥት ሹም ነበረ፤ 47ይህም ሰው ኢየሱስ ከይሁዳ ወደ ገሊላ መምጣቱን በሰማ ጊዜ፣ ወደ እርሱ ሄደና በሞት አፋፍ ላይ የነበረውን ልጁን መጥቶ እንዲፈውስለት ለመነው።

48ኢየሱስም፣ “መቼውንም እናንተ ምልክቶችንና ድንቅ ነገሮችን ካላየችሁ አታምኑም” አለው።

49ሹሙም፣ “ጌታዬ፣ ልጄ ከመሞቱ በፊት እባክህ ድረስልኝ” አለው።

50ኢየሱስም፣ “ልጅህ በሕይወት ይኖራልና ሂድ” አለው።

ሰውዬውም ኢየሱስ የተናገረውን ቃል አምኖ ሄደ፤ 51በመንገድ ላይ እንዳለም፣ አገልጋዮቹ አግኝተውት ልጁ በሕይወት መኖሩን ነገሩት። 52እርሱም ልጁ በስንት ሰዓት እንደ ተሻለው ሲጠይቃቸው፣ “ትኩሳቱ የለቀቀው ትናንት በሰባት ሰዓት ላይ ነው” አሉት።

53አባትዮቀም ሰዓቱ ኢየሱስ፣ “ልጅህ በሕይወት ይኖራል” ያለበት ሰዓት መሆኑን ተገነዘበ፤ እርሱና ቤተ ሰቡም ሁሉ አመኑ።

54ይህም፣ ኢየሱስ ከይሁዳ ወደ ገሊላ መጥቶ ያደረገው ሁለተኛው ታምራዊ ምልክት ነው።

በቤተ ሳይዳ የተደረገው ፈውስ

5 ከዚህ በኋላ የአይሁድ በዓል ነበረ፤ ኢየሱስ ስም ወደ ኢየሩሳሌም ወጣ። 2በኢየሩሳሌም፣ በበጎች በር አጠገብ፣ አምስት

*29 ወይም መሲሕ

ባለ መጠለያ መመላለሻዎች የነበሯት፤ በአ ራማይክ ቋንቋ ቤተ ሳይዳ፣፣ የተባሉት አን ዲት መጠመቂያ አሉ።⁹ በእነዚህም መመ ላለሻዎች ውስጥ ብዙ አካለ ስንኩሳን፤ ዐይነ ስውሮች፤ አንካሶችና ሽባዎች ይተኙ ነበር። [የውሃውንም መንቀሳቀስ እየተጠባበቁ፤¹⁰ ሰልፎ ዐልፎ የጌታ መልአክ ወርዶ ውሃ ውን በሚያናውጥበት ጊዜ፤ ቀድሞ ወደ መጠመቂያዬቱ የገባ ካደረበት ማንኛውም በሽታ ይፈወስ ነበር።]፣¹¹ ስዚያም ለሁላሳ ስምንት ዓመት ሕመምተኛ ሆኖ የኖረ አንድ ሰው ነበር።¹² ኢየሱስም ይህን ሰው ተኝቶ ባገኘው ጊዜ፤ ለብዙ ጊዜ በዚህ ሁኔታ እንደ ነበር ወቆ “ልትድን ትፈልጋለህን?” አለው።¹³ ሕመምተኛውም መልሶ፤ “ጌታዬ፤ ውሃው በሚናወጥበት ጊዜ ወደ መጠመቂያዬቱ የሚያወርደኝ ሰው የለኝም፤ ለመግባትም ስሞክር ሌላው ይቀድመኛል” አለው።¹⁴ ኢየሱስም፤ “ተነሥ! መተኛህን ተሽክመህ ሂድ” አለው። ስሙዬውም ወዲያው ተፈ ወሰ፤ መተኛውንም ተሽክሞ ሂደ።¹⁵ ይህም የሆነው በሰንበት ቀን ነበር።¹⁶ አይ ሁድም የተፈወሰውን ሰው፤ “ሰንበት ስለ ሆነ መተኛህን እንድትሸከም ሕጉ አይፈቅ ድልህም” አሉት።¹⁷ እርሱ ግን፤ “ያ የፈወሰኝ ሰው፤ መተኛ ሆነ ተሽክመህ ሂድ፤ ብሎኛል” ሲል መለሰላቸው።¹⁸ እነርሱም፤ “መተኛህን ተሽክመህ ሂድ” ያለህ እርሱ ማነው? ብለው ጠየቁት።¹⁹ ኢየሱስ ፈቀቅ ብሎ ወደ ሕዝብ መካ ከል ገብቶ ስለ ነበር፤ ሰውዬው ማን እንደ ፈወሰው አላወቀም።²⁰ ከዚህ በኋላ ኢየሱስ ያን ሰው በቤተ መቅደስ አማኝቶ፤ “እነሆ፤ ተፈውሰሃል፤ ከእ ንግዲህ ግን ነጠአት አትሥራ፤ ያለዚያ ከዚህ የባሰ ይደርስብሃል” አለው።²¹ ሰውዬውም የፈወሰው ኢየሱስ መሆኑን ሄዶ ለአይሁድ ነገራቸው።

ወልድ ሕይወትን ይሰጣል

²² አይሁድም፤ በሰንበት ቀን እነዚህን ድር ጊቶች በመፈጸሙ፤ ኢየሱስን ያሳድዱት ነበር።²³ ኢየሱስም፤ “አባቴ እስካሁን እየሠራ ነው፤ እኔም ደግሞ እሠራለሁ” አላቸው።²⁴ እንግዲህ አይሁድ፤ ኢየሱስ ሰንበትን ስለ ሻረ ብቻ ሳይሆን፤ ስንኩሳን አባቱ በማድ ረግ፤ ራሱን ከስንኩሳን እኩል በማድረጉ፤ ሊገድሉት አጥብቀው ይፈልጉት ነበር።²⁵ ኢየሱስም እንዲህ ሲል መለሰላቸው፤ “እውነት እላችኋለሁ፤ አብ ሲሠራ ያየውን ብቻ እንጂ ወልድ ከራሱ ምንም ሊያደርግ አይችልም፤ አብ የሚያደርገውን ሁሉ ወልድ

5+8 ማቴ9፥5-6
5+9 ማቴ12፥1-14፤
ዮሐ9፥14
5+10 ሉቃ16፥
13፤15-22፤
ኤር17፥21፤ማቴ12፥2
5+14 ማር2፥5፤
ዮሐ8፥11
5+15 ዮሐ1፥19
5+17 ሉቃ2፥49፤
ዮሐ9፥4፤14፥10
5+18 ማቴ12፥14፤
ዮሐ10፥30፤33፤19፥7
5+19 ሉቃ30፤
ዮሐ 14፥24
5+20 ዮሐ3፥35፤
14፥12
5+21 ዮሐ11፥25
ሮማ4፥17፥8፥11፤
2ቆሮ1፥9፥10፥11፤19
5+22 ሉቃ27፤
ዘፍ18፥25፤መ11፥27፤
ዮሐ9፥39፤
ሐሥ10፥42
5+23 ሉቃ10፥16፤
1ዮሐ2፥23
5+24 ማቴ10፥40፤
25፥46፤ዮሐ3፥15፤
17፥3፥18፤
1ዮሐ3፥14
5+25 ዮሐ4፥23፤
8፥43፥47፥16፥32
5+26 ዘፍ30፥20፤
ኢዮ10፥12፤33፥4፤
መገ13፥6፤9፤ዮሐ1፥4
5+27 ሉቃ22
5+28 ዮሐ4፥21፤
16፥2
5+29 ማቴ25፥46
5+30 ሉቃ19፤
ማቴ 26፥39፤
ኢሳ28፥6፤ዮሐ8፥16
5+31 ዮሐ8፥14
5+32 ሉቃ37፤
ዮሐ 8፥18
5+33 ዮሐ1፥7
5+34 ሐሥ16፥30፤
31፤ኤፈ2፥8፤
ቲቶ3፥5፤1ዮሐ5፥9
5+35 ጳጳ12፥3፤
2ጴጥ1፥19
5+36 ዮሐ3፥17፤
14፥11፥15፥24፤
1ዮሐ 5፥9
5+37 ዘፍ4፥12፤
ዮሐ1፥18፥18፥18፤
1ጠ.ጥ1፥17

ደግሞ ያደርጋልና፤²⁶ አብ ወልድን ስለ ሚወድ የሚያደርገውን ሁሉ ያሳየዋል፤ ትደነቁም ዘንድ ከእነዚህም የሚበልጥ ነገር ያሳየዋል።²⁷ ምክንያቱም አብ መታንን እን ደሚያስነሣ፤ ሕይወትንም እንደሚሰጥ፤ ወል ድም ደግሞ ለሚፈቅደው ሁሉ ሕይወትን ይሰጣል።²⁸ አብ በማንም ላይ አይፈርድም፤ ነገር ግን ፍርድን ሁሉ ለወልድ አሳልፎ ሰጥቶ ታል፤²⁹ ይኸውም፤ ሁሉ አብን እንደሚያ ከብሩ ወልድን ያከብሩት ዘንድ ነው፤ ወል ድን የማያከብር፤ የላከውን አብንም አያ ከብርም።

³⁰ “እውነት እላችኋለሁ፤ ቃሉን የሚሰግ፤ በላከኝም የሚያምን የዘላለም ሕይወት አለው፤ ከሞት ወደ ሕይወት ተሻሻረ እንጂ ወደ ፍርድ አይመጣም።³¹ እውነት እላችኋለሁ፤ መታንን የስንኩሳን ልጅ ድምፅ የሚሰጡበት ጊዜ ይመጣል፤ አሁንም መተቸካል፤ የሚሰጡትም በሕይወት ይኖራሉ።³² አብ በራሱ ሕይ ወት እንዳለው ሁሉ፤ ወልድም በራሱ ሕይ ወት እንዲኖረው ሰጥቶታልና፤³³ ወልድ የሰው ልጅ ስለ ሆነም እንዲፈርድ ሥልጣን ሰጥቶ ታል።

³⁴ “በዚህ አትደነቁ፤ መቃብር ውስጥ ያሉ ሁሉ ድምፅን የሚሰጡበት ጊዜ ይመጣል።³⁵ መልካም የሠሩ ለሕይወት ትንሣኤ፤ ክፉ የሠሩ ለፍርድ ትንሣኤ ይወጣሉ።³⁶ እኔ ብቻዬን ከራሴ ምንም ማድረግ አልችልም፤ የምፈርደው የምሰማውን ብቻ ነው፤ የላከኝን እንጂ የራሴን ፈቃድ ስለማልሻም ፍርዶ ትክ ክል ነው።

ስለ ኢየሱስ የሚናገሩ ምስክርነቶች

³⁷ “እኔ ስለ ራሴ ብመስክር፤ ምስክርነቴ ተቀባይነት አይኖረውም።³⁸ ስለ እኔ የሚ መስክር ሌላ አለ፤ እርሱ ስለ እኔ የሚሰጠ ውም ምስክርነት እውነት እንደ ሆነ ዐው ቃለሁ።

³⁹ “ወደ ዮሐንስ ልካችሁ ነበር፤ እርሱም ስለ እውነት መስክርክል፤⁴⁰ እኔ የሰው ምስክርነት የምቀበል አይደለሁም፤ ይህን የምናገረው ግን እናንተ እንድትድኑ ነው።⁴¹ ዮሐንስ እየነደደ ብርሃን የሚሰጥ መብራት ነበረ፤ እናንተም ለጥቂት ጊዜ በብርሃኑ ደስ ልትሰኙ ወደዳችሁ።⁴² እኔ ግን ከዮሐንስ ምስክር ነት የላቀ ምስክር አለኝ፤ እንድፈጽመው አብ የሰጠኝ፤ እኔም የምሠራው ሥራ አብ እንደ ላከኝ ይመስክራል።⁴³ የላከኝ አብ ራሱ ስለ እኔ መስክርክል፤ እናንተም ከቶ

³⁷2 እንዳንድ ቅጂች **ቤተ ሃይሉ** ሌሎች ቅጂች **ቤተ ሳይዳ** ይላሉ።
³⁸4 እንዳንድ የጥንት ቅጂች ከቀፍ 3 የመጨረሻ ክፍል አንሥቶ እስከ ቀፍ 4 ድረስ ያለውን ክፍል አይጨምሩም

ድምፁን አልሰማችሁም፤ መልኩንም አላየችሁም፤ ³⁸የላከውንም ስላላመናችሁ ቃሉ በእናንተ አይኖርም። ³⁹በእነርሱ የዘላለም ሕይወትን የምታገኙ እየመሰላችሁ፤ መጻሕፍትን ትመረምራላችሁ፤^ኦ እነዚህ መጻሕፍት ስለ እኔ የሚመሰክሩ ናቸው፤ ⁴⁰እናንተ ግን፤ ሕይወት እንዲኖራችሁ ወደ እኔ መምጣት አትፈልጉም።

⁴¹እኔ ከሰው ክብር አልቀበልም፤ ⁴²ነገር ግን እናንተን ዐውቃችኋለሁ፤ የከገዘሁትኩም ፍቅር በልባችሁ እንደሌለ ዐውቃለሁ።

⁴³እኔ በአባቴ በሰው መጥቼ አልተቀበላችሁኝም፤ ሌላው ስሎ ስም ቢመጣ ግን ትቀበሉታላችሁ። ⁴⁴እናንተ እርስ በርሳችሁ ክብር የምትሰጣጡ፤ ነገር ግን ከአንዱ ስምሳኔ^ኛ የሚመጣውን ክብር የማትፈልጉ ከሆነ፤ እንዴት ልታምኑ ትችላላችሁ?

⁴⁵ከላከችሁ ተስፋ የጣላችሁበት ሙሴ እንጂ፤ እኔ በአብ ፊት የምከሳችሁ አይምሰላችሁ፤ ⁴⁶ሙሴን ብታምኑ ኖሮ፤ እኔን ባመናችሁ ነበር፤ ምክንያቱም እርሱ የጻፈው ስለ እኔ ነው። ⁴⁷እርሱ የጻፈውን ካላመናችሁ፤ እኔ የምናገረውን እንዴት ታምናላችሁ?”

ኢየሱስ አምስት ሺህ ሕዝብ መግቢ

6፥1-13 ተጓ ምብ - ማቴ 14፥13-21፤ ማር 6፥32-44፤ ሉቃ9፥10-17

6 ከዚህ በኋላ ኢየሱስ ጥብርያዶስ የተባለውን የገሊላ ባሕር ተሻግሮ ራቅ ወዳለው የባሕሩ ዳርቻ ሄደ። ²ብዙ ሰዎችም በሽተኞችን በመፈወስ ያደረጋቸውን ታምራዊ ምልክቶች ስላዩ ተከተሉት። ³ከዚያም ኢየሱስ ወደ ተራራ ወጥቶ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ተቀመጠ። ⁴የአይሁድ የፋሲካ በዓልም ተቃርቦ ነበር።

⁵ኢየሱስም ቀና ብሎ ሲመለከት ብዙ ሕዝብ ወደ እርሱ ሲመጣ አየ፤ ፊልጶስንም፤ “እነዚህ ሰዎች እንዲበሉ እንጀራ ከየት እንግዛ?” አለው። ⁶ይህን የጠየቀው ሊፈትነው እንጂ ራሱ ሊያደርግ ያሰበውን ያውቅ ነበር።

⁷ፊልጶስም፤ “እያንዳንዱ ሰው ትንሽ ትንሽ እንዲቃመስ ለማድረግ፤ የሁለት መቶ ዲናር¹ እንጀራ እንኳ አይበቃም” ሲል መለሰ።

⁸ከደቀ መዛሙርቱ አንዱ፤ የስምያን ጴጥሮስ ወንድም እንድርያስም፤ እንዲህ አለ፤ ⁹“አምስት ትንንሽ የገብስ እንጀራና ሁለት ትንንሽ ዓሣ የያዘ አንድ ልጅ እዚህ አለ፤ ይህ ግን ለዚህ ሁሉ ሕዝብ እንዴት ይዳረሳል?”

¹⁰ኢየሱስም፤ “ሰዎቹ እንዲቀመጡ አድርጉ” አለ። በዚያ ቦታ ብዙ ሣር ነበረ፤ አምስት ሺህ ያህል ወንዶችም ተቀመጡ። ¹¹ኢየሱስ አምስቱን እንጀራ አንሥቶ አመሰገነ፤ ለተቀ

5፥38 ኢሳ26፥10፤ ዮሐ3፥17፤ 1ዮሐ1፥10፤2፥14
5፥39 ማቴ25፥46፤ ሉቃ 24፥27፤44፤ ሮሜ 2፥17፤18፤ ሐሥ13፥27
5፥40 ዮሐ6፥44
5፥41 ሞ44
5፥44 ሮሜ2፥29
5፥45 ዮሐ9፥28፤ ሮሜ2፥17
5፥46 ዘፍ3፥15፤ ሉቃ24፥27፤44፤ ሐሥ26፥22
5፥47 ሉቃ16፥29፤ 31
6፥2 ዮሐ2፥11
6፥3 ሞ15
6፥4 ዮሐ11፥55
6፥5 ዮሐ1፥43
6፥8 ዮሐ1፥40
6፥9 2ዮሐ4፥3
6፥11 ሞ23፤ ማቴ 14፥19

6፥14 ዘፍ18፥15፤ 18፤ማቴ11፥3፤ 21፥11፤ዮሐ2፥11
6፥15 ማቴ14፥23፤ ማር6፥46፤ ዮሐ18፥36
6፥19 ኢዮ9፥8
6፥20 ማቴ14፥27
6፥22 ሞ2፥15-21
6፥23 ሞ1፥11
6፥25 ማቴ23፥7
6፥26 ሞ24፥30፤ ዮሐ2፥11
6፥27 ሞ54፤ ኢሳ55፥2፤ማቴ8፥20፤ 25፥46፤ ሮሜ4፥11፤ 1ቆሮ9፥2፤2ቆሮ1፥22፤ ኤፌ1፥13፤4፥30፤ 2ጢሞ2፥19፤6፥27፥3

መጡትም የሚፈልጉትን ያህል ዐደለ፤ ዓሣውንም እንዲሁ።

¹²ሁሉም በልተው ከጠገቡ በኋላ፤ ደቀ መዛሙርቱን፤ “ከተረፈው ቀሩርሰራሽ ምንም እንዳይባክን ሰብስቡ” አላቸው። ¹³እነርሱም፤ ከተባላው አምስት የገብስ እንጀራ የተረፈውን ቀሩርሰራሽ ሰብስበው ዐሥራ ሁለት መሶብ ሞሉ።

¹⁴ሰዎቹም ኢየሱስ ያደረገውን ታምራዊ ምልክት ካዩ በኋላ፤ “ወደ ዓለም የሚመጣው ነቢይ በእርግጥ ይህ ነው” አለ። ¹⁵ኢየሱስም ሰዎቹ መጥተው በግድ ሊያነግሡት እንዳሰቡ ዐውቆ እንደ ገና ብቻውን ወደ ተራራ ገለል አለ።

ኢየሱስ በውሃ ላይ እየተራመደ ሄደ

6፥16-21 ተጓ ምብ - ማቴ 14፥22-33፤ ማር 6፥47-51

¹⁶በመሸም ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ወደ ባሕር ወረዱ፤ ¹⁷በጀልባውም ተሳፍረው ወደ ቅፍርና ሆም ለመሻገር ተነሡ። ጊዜው መሸቶ ነበር፤ ኢየሱስም ወደ እነርሱ ገና አልመጣም ነበር። ¹⁸ነይለኛ ነፋስ ይንፍስ ስለ ነበር ባሕሩ ተናወጠ። ¹⁹አምስት ወይም ስድስት ኪሎ ሜትር² ያህል እንደ ቀዘፉ፤ ኢየሱስ በውሃ ላይ እየተራመደ ወደ ጀልባዋ ሲመጣ አይተው ደነገጠ።

²⁰እርሱ ግን፤ “እኔ ነኝ፤ አትፍሩ” አላቸው። ²¹እነርሱም እንዲሳፈር ፈለጉ፤ ጀልባዎም ወዲያውኑ ወደሚሄዱበት ዳርቻ ደረሰች።

²²በማግሥቱ በባሕሩ ማዶ የቀሩት ሰዎች በዚያ አንዲት ጀልባ ብቻ እንደ ነበሩ ተረዱ፤ ኢየሱስ እንዳልተሳፈረና ደቀ መዛሙርቱ ብቻቸውን እንደ ሄዱም ዐውቁ። ²³ከዚያም በኋላ፤ ሌሎች ጀልባዎች ከጥብርያዶስ፤ ሕዝቡ ጌታ የባረከውን እንጀራ ወደ በላበት ስፍራ መጡ። ²⁴ሰዎቹም፤ ኢየሱስ ወይም ደቀ መዛሙርቱ በዚያ አለመኖራቸውን እንዳወቁ፤ ኢየሱስን ፍለጋ በጀልባዎቹ ወደ ቅፍርናሆም ሄዱ።

ኢየሱስ የሕይወት እንጀራ

²⁵ከባሕሩ ማዶ ባገኙትም ጊዜ፤ “ረቢ፤ መቼ ወደዚህ መጣህ?” አሉት።

²⁶ኢየሱስም እንዲህ ሲል መለሰላቸው፤ “እውነት እላችኋለሁ የምትፈልጉኝ እንጀራ ስለ በላችሁና ስለ ጠገባችሁ እንጂ፤ ታምራዊ ምልክቶችን ስላያችሁ አይደለም። ²⁷ለሚጠፋ እንጀራ አትሥሩ፤ ነገር ግን የሰው ልጅ ለሚሰጣችሁ ለዘላለም ሕይወት ለሚኖር ምግብ ሥሩ፤ ለዚህም ከግዚአብሔር አብ ማረ

⁵³⁹ ወይም መጻሕፍትን መርምሩ
⁵⁴⁴ አንዳንድ የጥንት ቅጂች
⁷ ወይም የስምንት ወር ደመወዝ
¹⁹ በግሪኩ ያለው አምስት ወይም ሠላሳ ምዕራፍ ቀዘፉ ይላል

ጋጣጫ ማግኘት ስለሚችል ላይ አትሞክሩ።”
 28እነርሱም፣ “ታዲያ የከፍተኛውን ሥራ ለመሥራት ምን ማድረግ አለብን?” አሉት።
 29ኢየሱስም፣ “እርሱ በላከው ታምኑ ዘንድ፣ ይህ የከፍተኛው ሥራ ነው” ሲል መለሰላቸው።
 30ስለዚህ እንዲህ ብለው ጠየቁት፣ “አይተን እንድናምንህ ምን ታምራዊ ምልክት ታደርጋለህ? ምንስ ትሠራለህ?” 31ይበሉ ዘንድ ከሰማይ እንጀራን ሰጣቸው ተብሎ እንደተጻፈ፣ አባቶቻችን በምድረ በዳ መናበሉ።”
 32ኢየሱስም እንዲህ አላቸው፣ “እውነት እላችኋለሁ፣ ከሰማይ እንጀራ የሰጣችሁ ሙሴ አይደለም፣ እውነተኛውን እንጀራ ከሰማይ የሚሰጣችሁ ግን አባቴ ነው።
 33የከፍተኛውን እንጀራ እርሱ ከሰማይ የሚወርድ፣ ለዓለምም ሕይወትን የሚሰጥ ነው።”
 34እነርሱም፣ “ይታ፣ እንግዲያውስ ይህን እንጀራ ሁልጊዜ ስጠን?” አሉት።
 35ኢየሱስም እንዲህ አላቸው፣ “የሕይወት እንጀራ እኔ ነኝ፣ ወደ እኔ የሚመጣ ከቶ አይራብም፣ በእኔም የሚያምን ፈጽሞ አይጠማም። 36ነገር ግን እንደ ነገርኋችሁ፣ አይታችሁኝም እንኳ አታምኑም። 37አብ የሚሰጠኝ ሁሉ ወደ እኔ ይመጣል፣ ወደ እኔ የሚመጣውንም ከቶ ወደ ሌላው አላጣውም። 38ከሰማይ የወረደሁት የራሴን ፈቃድ ለማድረግ ሳይሆን፣ የላከኝን የእርሱን ፈቃድ ለመፈጸም ነው። 39የላከኝም ፈቃድ፣ ከሰጠኝ ሁሉ አንድ እንኳ ሳይጠፋብኝ በመጨረሻው ቀን እንዳስነሣ ነው። 40የአባቴ ፈቃድ ወልድን አይቶ በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንዲኖረው ነው፣ እኔም በመጨረሻው ቀን አስነሣለሁ።”
 41አይሁድም፣ “ከሰማይ የወረደ እንጀራ እኔ ነኝ” በማለቱ ያገረመርሙበት ጀመር።
 42ደግሞም፣ “ይህ አባቴንና እናቱን የምናውቃቸው፣ የየሰፍ ልጅ ኢየሱስ አይደለምን? ታዲያ አሁን እንዴት፣ ከሰማይ ወረደሁ ይላል” አሉ።
 43ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው፣ “እርስ በርሳችሁ አታገረምርሙ፣ 44የላከኝ አብ ካልሳበው በቀር ማንም ወደ እኔ መምጣት አይችልም፣ እኔም በመጨረሻው ቀን አስነሣለሁ። 45በነቢያትም፣ ሁሉም ከከፍተኛው የተማሩ ይሆናሉ” ተብሎ ተጽፎአል፣ አብን የሚሰማና ከእርሱም የሚማር ሁሉ ወደ እኔ ይመጣል። 46ከከፍተኛው ዘንድ ከሆነው በቀር አብን ያየ ማንም የለም፣ አብን ያየው እርሱ ብቻ ነው። 47እውነት እላችኋለሁ፣ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት አለው። 48የሕይወት እንጀራ እኔ ነኝ። 49አባቶቻችሁ

6+29 ዮሐ3፥17፣ 1ዮሐ3፥23
 6+30 ማቴ12፥38፣ ዮሐ2፥11
 6+31 ዘ016፥4፣15፣ ዘ7፥11፣7-9፣ ነሀ9፥15፣ መገ178፥24፣105፥40
 6+33 ፋ፥50፣ ዮሐ3፥13፣31
 6+34 ዮሐ4፥15
 6+35 ፋ፥48፣51፣ ዘ03፥14፣ ዮሐ3፥15፣ 4፥14፣8፥12፣10፥7፣ 11፥11፣25፥14፥6፣ 15፥1
 6+37 ፋ፥39፣ ዮሐ17፥2፣6፣9፣24
 6+38 ማቴ26፥39፣ ዮሐ3፥13፥31፥17
 6+39 ፋ፥40፥44፣ 54፥አ፡42፥3፣ ኤር23፥4፣ ዮሐ10፥28፣ 17፥12፥18፥9
 6+40 ማቴ25፥46፣ ዮሐ12፥45
 6+42 ፋ፥38፥62፣ ሉቃ4፥22፣ ዮሐ7፥27፥28
 6+44 ፋ፥65፣ ኤር 31፥3፣ ዮሐ12፥32
 6+45 ኢ፡45፥13፣ ኤር31፥33፥34፣ 1ቆ2፥13፣ 1ተሰ4፥9
 ዕብ8፥10፥11፣ 10፥16፣1ዮሐ2፥27
 6+46 ዮሐ1፥18፣ 5፥37፥7፥29
 6+47 ማቴ25፥46
 6+48 ፋ፥35፥51
 6+49 ፋ፥31፥58
 6+50 ፋ፥33
 6+51 ፋ፥35፥41፣ 48፥58፥ዕብ10፥10
 6+52 ዮሐ1፥19፣ 7፥43፥9፥16፥10፥19
 6+53 ማቴ8፥20፣ 26፥26፥28
 6+54 ፋ፥39
 6+56 ዮሐ15፥4-7፣ 1ዮሐ2፥24፥13፥24፣ 4፥15
 6+57 ዮሐ3፥17
 6+58 ፋ፥49፥51፣ ዮሐ3፥36፥15፥24
 6+60 ፋ፥52፥66
 6+61 ማቴ13፥57
 6+62 ማቴ8፥20፣ ማር16፥19፣ ዮሐ3፥13፥17፥5
 6+63 2ቆር3፥4
 6+64 ማቴ10፥4፣ ዮሐ2፥25
 6+65 ፋ፥37፥44፣ ማቴ13፥11
 6+66 ፋ፥60
 6+67 ማቴ10፥2

በምድረ በዳ መና በሉ፣ ይሁን እንጂ ሞቱ።
 50ነገር ግን ሰው እንዳይሞት ይበላው ዘንድ ከሰማይ የሚወርድ እንጀራ ይህ ነው።
 51ከሰማይ የወረደ ሕይወት እንጀራ እኔ ነኝ፣ ማንም ሰው ከዚህ እንጀራ ቢበላ ለዘላለም ይኖራል፣ ይህም እንጀራ፣ ለዓለም ሕይወት እንዲሆን የምሰጠው ሥጋዬ ነው።”
 52አይሁድም፣ “እንበላ ዘንድ ይህ ሰው ሥጋውን እንዴት ሊሰጠን ይችላል?” እያሉ እርስ በርሳቸው አጥብቀው ይከራከሩ ጀመር።
 53ኢየሱስም እንዲህ አላቸው፣ “እውነት እላችኋለሁ፣ የሰውን ልጅ ሥጋውን ካልበላችሁና ደሙንም ካልጠጣችሁ በራሳችሁ ሕይወት የላችሁም። 54ሥጋዬን የሚበላ፣ ደምንም የሚጠጣ የዘላለም ሕይወት አለው፣ እኔም በመጨረሻው ቀን አስነሣለሁ። 55ሥጋዬ እውነተኛ ምግብ፣ ደምም እውነተኛ መጠጥ ነው። 56ሥጋዬን የሚበላ፣ ደምንም የሚጠጣ በእኔ ይኖራል፣ እኔም በእርሱ እኖራለሁ። 57ሕይወት አብ እንደላከኝ፣ እኔም ከእርሱ የተነሣ በሕይወት እንደምኖር፣ የሚበላኝም እንዲሁ ከእኔ የተነሣ በሕይወት ይኖራል። 58ከሰማይ የወረደ እንጀራ ይህ ነው፣ አባቶቻችሁ መና በሉ፣ ሞቱም፣ ይህን እንጀራ የሚበላ ግን ለዘላለም ይኖራል።” 59ይህን የተናገረው በቅፍርናሆም፣ በምክራብ እያስተማረ ሳለ ነበር።
ብዙ ደቀ መዛሙርት ኢየሱስን መከተል ተዉ
 60ከደቀ መዛሙርቱ ብዙዎች ይህን ሲሰሙ፣ “ይህ የሚያስጨንቅ ቃል ነው፣ ማንስ ሊቀበለው ይችላል?” አሉ።
 61ደቀ መዛሙርቱም በዚህ ነገር ማገራ ምረማቸውን ኢየሱስ በገዛ ራሱ ተረድቶ፣ እንዲህ አላቸው፣ “ይህ ዕንቅፋት ይሆን ባችኋልን? 62ታዲያ፣ የሰው ልጅ ቀድሞ ወደ ነበረበት ሲወጣ ብታዩ ምን ልትሉ ነው? 63መንፈስ ሕይወትን ይሰጣል፣ ሥጋ ግን ምንም አይጠቅምም። እኔ የነገርኋችሁ ቃል መንፈስም ሕይወትም ነው። 64ይሁን እንጂ ከእናንተ የማያምኑ አንዳንዶች አሉ።” ይህም፣ ኢየሱስ እነማን እንዳላመኑና ማን አሳልፎ እንደሚሰጠው ቀድሞውኑ ያውቅ ስለ ነበር ነው።
 65ቀጥሎም፣ “ከአብ ካልተሰጠው በቀር፣ ማንም ወደ እኔ ሊመጣ አይችልም ያልኋችሁ ለዚህ ነው” አሉ።
 66ከዚህም በኋላ ከደቀ መዛሙርቱ ብዙዎች ወደ ኋላ ተመለሱ፣ ከዚያም ወዲያ አልተከተሉትም።
 67ኢየሱስም ዐሥራ ሁለቱን፣ “እናንተም ደግሞ መሄድ ትፈልጋላችሁ?” አላቸው።

ጭምዎን ጸጥሮሰም እንዲህ ሲል መለሰለት፤ “ጌታ ሆይ፤ ወደ ማን እንሄዳለን? አንተ የዘላለም ሕይወት ቃል አለህ፤ ⁶⁹አንተ አንድያ የከገዘህከኔ ቅዱስ እንደ ሆንህ አምነናል፤ ዐውቀናልም።”

⁷⁰ኢየሱስም መልሶ፤ “ሆሥራ ሁለታችሁንም የመረጥኋችሁ እኔ አይደለሁምን? ነገር ግን ከእናንተ አንዱ ዲያብሎስ ነው” አላቸው። ⁷¹የአስቆጭቱ የሰምዎን ልጅ ይሁዳ፤ ከሆሥራ ሁለቱ አንዱ ቢሆንም፤ ኋላ አሳልፎ ስለ ሚሰጠው ስለ እርሱ መናገሩ ነበር።

ኢየሱስ የዳስ በዓል ወደሚከበርበት ሄደ

7 ከዚህ በኋላ ኢየሱስ፤ በዚያ የነበሩት አይሁድ ሊገድሉት ስለ ፈለጉ፤ በይሁዳ አውራጃ መዘዋወር ትቶ በገሊላ ተዘዋወረ። ²የአይሁድ የዳስ በዓል በተቃረኑ ጊዜ ግን፤ ³የኢየሱስ ወንድሞች እንዲህ አሉት። “ደቀ መዛሙርትህም ደግሞ የምታደርገውን ታምራት እንዲያዩ፤ ከዚህ ወደ ይሁዳ ሂድ፤ ፋራስን ሊገልጥ እየፈለገ በስውር የሚሠራ ማንም የለምና። አንተም እነዚህን ነገሮች የምታደርግ ከሆነ፤ ራስህን ለዓለም ግለጥ።” ⁵የዛግ ወንድሞቹ እንኳ አሳመኑበትም ነበር።

⁶ኢየሱስም እንዲህ አላቸው፤ “ለእኔ ትክክለኛው ጊዜ ገና አልደረሰም፤ ለእናንተ ግን ማንኛውም ጊዜ ምቹ ነው። ⁷ዓለም እናንተን ሊጠላ አይችልም፤ እኔ ግን፤ አድራጎቱ ክፉ መሆኑን ስለምመሰክርበት ይጠላኛል። ⁸እናንተ ወደ በዓሉ ሂዱ፤ ለእኔ ትክክለኛው ጊዜ ስላልደረሰኝ ወደ በዓሉ አልሄድም።” ⁹ይህን ብሎአቸው በገሊላ ቈዩ።

¹⁰ይሁን እንጂ፤ ወንድሞቹ ወደ በዓሉ ከሄዱ በኋላ፤ እርሱም በግልጥ ሳይሆን በስውር ወደ በዓሉ ሄደ። ¹¹በበዓሉም ላይ አይሁድ፤ “ያ ሰው የት አለ?” እያሉ ይፈልጉት ነበር።

¹²ስለ እርሱ በሕዝቡ መካከል ብዙ ጉም ጉምታ ነበር። አንዳንዶች፤ “ደግ ሰው ነው” አሉ።

ሌሎች ግን፤ “የለም፤ ሕዝቡን የሚያስት ነው” አሉ። ¹³ይሁን እንጂ አይሁድን ከመፍራት የተነሣ ስለ እርሱ በግልጽ የተናገረ ማንም አልነበረም።

ኢየሱስ በበዓሉ ላይ ተገኝቶ አስተማረ

¹⁴በበዓሉም አጋማሽ ኢየሱስ ወደ ቤተ መቅደስ ወጥቶ ያስተምር ጀመር። ¹⁵አይሁድም በመደናቀቅ፤ “ይህ ሰው ሳይማር መጻሕፍትን እንዴት ሊያውቅ ቻለ?” አሉ።

¹⁶ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው፤ “የማስተምረው ትምህርት ከራሴ ሳይሆን፤

6፥68 ፋ፥63፤ ማ፥16፥16
6፥69 ማር1፥24፤ 8፥29፤ ሉ፥9፥20
6፥70 ዮሐ13፥27፤ 15፥16፤19፤17፥12
6፥71 ማ፥10፥4፤ 26፥14
7፥1 ፋ፥19፥25፤ ማ፥12፥14፤ ዮሐ1፥19
7፥2 ዘሌ23፥34፤ ዘጸ16፥16
7፥3 ማ፥12፥46
7፥5 መዝ69፥8፤ ማር3፥21
7፥6 ማ፥26፥18
7፥7 ዮሐ3፥19፥20፤ 15፥18፥19
7፥8 ፋ፥6፤ ማ፥26፥18
7፥11 ዮሐ11፥56
7፥12 ፋ፥40፥43
7፥13 ዮሐ9፥22፤ 12፥42፥19፥38፤ 20፥19
7፥14 ፋ፥28፤ ማ፥26፥55
7፥15 ማ፥13፥54፤ ዮሐ1፥19፤ ሐሥ26፥24
7፥16 ዮሐ14፥24
7፥17 መዝ25፥14

7፥18 ዮሐ5፥41፤ 8፥50፥54
7፥19 ፋ፥1፤ ዘጸ 32፥46፤ ማ፥12፥14፤ ዮሐ1፥17
7፥20 ማር3፥22
7፥21 ፋ፥23፤ ዮሐ5፥2-9
7፥22 ዘፍ17፥10-14፤ዘሌ12፥3
7፥24 1ሳሙ16፥7፤ ኢሳ11፥3፥34፤ ዮሐ8፥15፤ 2ቆሮ10፥7
7፥25 ፋ፥1፤ ማ፥12፥14
7፥26 ፋ፥48፤ ዮሐ4፥29
7፥27 ማ፥13፥55፤ ሉቃ4፥22፤ዮሐ6፥42
7፥28 ፋ፥14፤ ዮሐ8፥14፥26፥42
7፥29 ማ፥11፥17፤ ዮሐ3፥17
7፥30 ፋ፥32፥44፤ ማ፥26፥18፤ ዮሐ10፥39
7፥31 ዮሐ2፥11፤ 8፥30፤10፥42፤ 11፥45፤12፥11፥42

ከላከኝ የመጣ ነው። ¹⁷ማንም የከገዘህከኔን ፈቃድ ለማድረግ ቢፈልግ፤ የእኔ ትምህርት ከከገዘህከኔ ወይም ከራሴ የመጣ መሆኑን ለይቶ ያውቃል፤ ¹⁸ከራሱ የሚናገር፤ ያን የሚያደርገው ለራሱ ክብርን ስለሚሻ ነው፤ ስለ ላከው ክብር የሚሠራ ግን እርሱ እውነተኛ ነው፤ ሐሰትም አይገኝበትም። ¹⁹ሙሴ ሕግን አልሰጣችሁምን? ነገር ግን አንዳችሁም ሕጉን አልጠበቃችሁም። ለምን ልትገድሉኝ ትፈልጋላችሁ?”

²⁰ሕዝቡም፤ “አንት ጋኔን ያደረሰህ! ደግሞ አንተን ማን ሊገድል ይፈልጋል?” አሉት።

²¹ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው፤ “አንድ ሥራ ብሠራ፤ ሁላችሁም ተገረማችሁ። ²²ግዛረት የመጣው ከአባቶች እንጂ ከሙሴ አይደለም፤ ሆኖም ሙሴ ግዛረትን ስለ ሰጣችሁ በሰንበት እንኳ ሕፃን ትገርዛላችሁ። ²³የሙሴ ሕግ እንዳይሻር ሕፃን በሰንበት የሚገረዝ ከሆነ፤ የሰውን ሁለንተና በሰንበት ስለ ፈወሰሁ ለምን በእኔ ላይ ትቈጣላችሁ? ²⁴የሰውን ፊት በማየት መፍረድ ትታችሁ ቅን ፍርድ ፍረዱ።”

ኢየሱስ፤ እርሱ ክርስቶስ ስለ መሆኑ

²⁵በዚህ ጊዜ በኢየሩሳሌም የነበሩ አንዳንድ ሰዎች እንዲህ አሉ፤ “ሊገድሉት የሚፈልጉት ሰው ይህ አይደለምን? ²⁶ይኸው እርሱ በአደባባይ ይናገራል፤ አንድም ቃል አይናገሩትም፤ ክርስቶስ^፩ ነው ብለው ባለ ሥልጣናቸውም ተቀብለውት ይሆን? ²⁷ይህ ሰው ግን ከየት እንደ ሆነ እኛ እናውቃለን፤ ክርስቶስ ሲመጣ እኮ ከየት እንደ ሆነ ማንም አያውቅም።”

²⁸ኢየሱስ በቤተ መቅደስ አደባባይ ሲያስተምር ድምፁን ከፍ አድርጎ እንዲህ አለ፤ “አዎን፤ እኔን ታውቁኛላችሁ፤ ከየት እንደ ሆንሁም ታውቃላችሁ። እኔ እዚህ ያለሁት በገዛ ራሴ አይደለም፤ ነገር ግን የላከኝ እርሱ እውነተኛ ነው። እናንተ አታውቁትም፤ ²⁹እኔ ግን ከእርሱ ዘንድ ስለ ሆንሁ፤ እርሱም ስለ ላከኝ ዐውቀዋለሁ።”

³⁰ስለዚህ ሊያዙት ፈለጉ፤ ነገር ግን ጊዜው ገና ስላልደረሰ ማንም እጁን አላሳረፈበትም፤ ³¹ሆኖም ከሕዝቡ ብዙዎች በእርሱ አምነው፤ “ታዲያ፤ ክርስቶስ ሲመጣ ይህ ሰው ከሚሠራቸው ታምራዊ ምልክቶች የበለጠ ያደርጋል?” አሉ። ³²ፈሪሳውያን፤ ሕዝቡ ስለ እርሱ በገሥምገሥምታ የሚነጋገረውን ነገር ሰሙ፤ የካህናት አለቆችና ፈሪሳውያንም እንዲያዙት የቤተ መቅደስ ጠባቂዎችን ላኳቸው።

^፩8 አንዳንድ ቅጂዎች ገና ስላልደረሰ ይላሉ
^፩26 ወይም መሲሐ፤ እንዲሁም ፋ፥ 27፥31፥41 እና 42 ይሙ

³³ኢየሱስም እንዲህ አለ፤ “ከእናንተ ጋር የምቆየው ጥቂት ጊዜ ነው፤ ከዚያም ወደ ላከኝ እሄዳለሁ። ³⁴ትፈልጉኛላችሁ፤ ግን አታገኙኝም፤ ወዳለሁበትም ልትመጡ አትችሉም።”

³⁵አይሁድም እርስ በርሳቸው እንዲህ ተባባሉ፤ “ይህ ሰው፣ ልናገኘው የማንችለው ወዴት ለመሄድ ቢያስብ ነው? በግሪኮች መካከል ተበታትነው ወደማኖሩት ወገኖቻችን ሄዶ ግሪኮችን ሊያስተምር ፈልጎ ይሆን? ³⁶ትፈልጉኛላችሁ፤ ግን አታገኙኝም፤ ደግሞም፣ ‘እኔ ወዳለሁበት ልትመጡ አትችሉም’ ሲል ምን ማለቱ ይሆን?”

³⁷የበዓሉ መጨረሻ በሆነው በታላቁ ቀን፣ ኢየሱስ ቆሞ ከፍ ባለ ድምፅ እንዲህ አለ፤ “ማንም የተጠጣ ቢኖር ወደ እኔ ይምጣና ይጠጣ፤ ³⁸በእኔ የሚያምን፣ መጽሐፍ እንዳለ⁸ የሕይወት ውሃ ምንጭ ከውስጡ ይፈልቃል።” ³⁹ይህን ያለው በእርሱ የሚያምኑ ስለሚቀበሉት መንፈስ ነበር፤ ምክንያቱም ኢየሱስ ገና ስላልከበረ መንፈስ አልተሰጠም ነበር።

⁴⁰ከሕዝቡ አንዳንዶቹ ቃሉን ሰምተው፣ “ይህ ሰው በርግጥ ነቢይ ነው” አሉ።

⁴¹ሌሎችም፣ “እርሱ ክርስቶስ ነው” አሉ። ሌሎች ደግሞ እንዲህ አሉ፤ “ክርስቶስ ከገላላ እንዴት ሊመጣ ይችላል? ⁴²መጽሐፍ፣ ክርስቶስ ከዳዊት ዘር፣ ዳዊትም ከኖረበት ከቤተ ልሔም እንደሚመጣ ይናገር የለምን?” ⁴³ስለዚህም በኢየሱስ ምክንያት በሕዝቡ መካከል መለያየት ሆነ፤ ⁴⁴አንዳንዶቹም ሊይዙት ፈለጉ፤ ነገር ግን ማንም እጁን አላሳፈሩበትም።

የአይሁድ መሪዎች አለማመን

⁴⁵በመጨረሻም የቤተ መቅደስ ጠባቂዎቹ፣ ወደ ክፍት አለቆችና ወደ ፈሪሳውያን ተመልሰው ሄዱ፤ እነርሱም ጠባቂዎቹን፣ “ለምን አላመጣችሁትም?” አሏቸው።

⁴⁶ጠባቂዎቹም፣ “እንደዚህ ሰው፣ ከቶ ማንም ተናግሮ አያውቅም” ሲሉ መለሱ።

⁴⁷ፈሪሳውያንም እንዲህ ሲሉ መለሱ፤ “እናንተም ተታላችኋል ማለት ነው? ⁴⁸ለመሆኑ ከባለሥልጣኖችና ከፈሪሳውያን በእርሱ ያመነ አለ? ⁴⁹ሕጉን የማያውቅ ይህ ሕዝብ ግን የተረገመ ነው።”

⁵⁰ከዚህ ቀደም ወደ ኢየሱስ ሄዶ የነበረውና ከእነርሱ አንዱ የሆነው ኒቆዲሞስ እንዲህ አላቸው፤ ⁵¹“ሕጋችን፣ አስቀድሞ አንድን ሰው ሳይሰማና ምን እንዳደረገ ሳይረዳ ይፈርድበታልን?”

⁵²እነርሱም፣ “አንተም ደግሞ ከገላላ ክን? ነቢይ⁴ ከገላላ እንደማይነሣ መርምር፤ ትደርስበታለህ” ብለው መለሱለት።

⁵³ከዚህ በኋላ ሁሉም ወደየቤታቸው ሄዱ።

7+33 ዮሐ12+35፣ 13+33፣16+5፣10፣ 16፣17፣28
7+34 ቍ36፣ ዮሐ8+21፣13+33
7+35 ዮሐ12+20፣ ሐሥ17+4፣18+4፣ ያ01+1
7+36 ቍ34
7+37 ዘሌ23+36፣ ኢሳ55+1+6+እ22+17
7+38 ዮሐ3+15፣ 4+10፣14፣እሳ58+11
7+39 ኢሌ2+28፣ ዮሐ1+33፣12+23፣ 20+22፣ሐሥ2+17፣ 33፣13+31፣32
7+40 ማቴ21+11
7+41 ቍ52፣ ዮሐ1+46
7+42 ማቴ1+1፣ 2+5፣6፣ሉቃ2+4፣ ማክ5+2
7+43 ዮሐ6+52፣ 9+16፣10+19
7+44 ቍ30
7+46 ማቴ7+28
7+47 ቍ12
7+48 ዮሐ12+42
7+50 ዮሐ3+1፣ 19+39
7+52 ቍ41
8+1 ማቴ21+1
8+2 ቍ20፣ ማቴ 26+55
8+5 ዘሌ20+10፣ ዘዳ22+22፣ ኢዮ31+11
8+6 ማቴ12+10፣ 22+15፣18
8+7 ዘዳ17+7፣ ሕዝ 16+40፣ ሮሜ2+1፣22
8+11 ዮሐ3+17፣ 5+14
8+12 ምሳ4+18፣ ማቴ5+14፣ ዮሐ1+4፣6+35
8+15 ዮሐ3+17፣ 7+24
8+16 ዮሐ5+30

በምንዘር የተያዘች ሴት

8 ኢየሱስ ግን ወደ ደብረ ዘይት ሄደ። ገና ላይ ለዳም በቤተ መቅደስ አደባባይ እንደ ገና ታየ፣ ሕዝቡም በዙሪያው ተሰበሰቡ፤ ሊያስተምራቸውም ተቀመጠ። ³የአራት ስግ ማምህራንና ፈሪሳውያን በምንዘር የተያዘች ሴት አመጡ፤ በሕዝቡም ፊት አቁመዋት፤ ⁴ኢየሱስን እንዲህ አሉት፤ “መምህር ሆይ፣ ይህች ሴት ስታመነዘር ተያዘች፤ ምሁራንም፣ እንደዚች ያሉ ሴቶች በድንጋይ እንዲወገሩ በሕጉ አዘዘዋል፤ አንተስ ምን ትላለህ?” ⁶ይህን ጥያቄ የቀረቡለት፣ እርሱን የሚከሰቡት ምክንያት ለማግኘት ሲፈትኑት ነው።

ኢየሱስ ግን ጎንበስ ብሎ በጣቱ በምድር ላይ ይጽፍ ጀመር። ገበያዬ ሲተውቱት ቀና ብሎ፣ “ከእናንተ ኅጢአት የሌለበት እርሱ አስቀድሞ ድንጋይ ይወርወርባች” አላቸው። ⁸እንደ ገናም ጎንበስ ብሎ በምድር ላይ ጻፈ።

⁹ይህን እንደ ሰሙ፣ ከሸማግሌዎች ጀምሮ አንድ በአንድ ወጡ፤ ሴትዮቹም እዚያው ፊቱ እንደ ቆመች ኢየሱስ ብቻውን ቀረ። ¹⁰ኢየሱስም ቀና ብሎ፣ “አንቺ ሴት፣ ሰዎቹ የት ሄዱ? የፈረደብኸ የለምን?” አላት።

¹¹እርሷም፣ “ጌታ ሆይ፣ አንድም የለም” አለች።

ኢየሱስም፣ “እኔም አልፈርድብኸም፤ በይሂጂ፣ ከእንግዲህ ግን ኅጢአት አትሥሪ” አላት።*

የኢየሱስ ምስክርነት እውነት መሆኑ

¹²ኢየሱስ እንደ ገና ለሰዎቹ፣ “እኔ የዓለም ብርሃን ነኝ፤ የሚከተለኝም የሕይወት ብርሃን ይሆንለታል እንጂ ከቶ በጨለማ አይመላለስም” አላቸው።

¹³ፈሪሳውያንም፣ “አንተ ስለ ራስህ ስለምትመሰክር፣ ምስክርነትህ ተቀባይነት የለውም” አሉት።

¹⁴ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው፤ “እኔ ስለ ራሴ ብመስክር ከየት እንደ መጣሁና ወዴት እንደምሄድ ስለማውቅ ምስክርነቴ እውነት ነው፤ እናንተ ግን ከየት እንደ መጣሁ ወይም ወዴት እንደምሄድ የምታውቁት ነገር የለም። ¹⁵እናንተ እንደ ሰው አስተሳሰብ ትፈርዳላችሁ፤ እኔ በማንም አልፈርድም፤ ¹⁶ብፈርድም፣ ከላከኝ ከአብ ጋር እንጂ ብቻዬን ስላልሆንሁ ፍርዴ ትክክል ነው።

*37፡38 ወይም ማንም የተጠጣ ቢኖር ወደ እኔ ይምጣ፤ ³⁹በእኔ የሚያምን ይጠጣ፤ ⁴²ወይም ከዳዊት ቤተ ሰብ ⁴⁵² ሁለት የጥንት ቅጂች ክቢዩ ይላሉ
* በዙዮጥንት ቅጂች ይህ ክፍል (7፡53-8፡11) የላቸውም፤ ወይም በሌላ ስፍራ ወይም በሌሎች ወንጌሎች ይከተላቸዋል።

17የሁለት ሰዎች ምስክርነት ተቀባይነት እንዳለው በሕጋችሁ ተጽፎአል። 18ስለ ራሴ የምመስክር አንዱ እኔ ነኝ፤ ሌላውም ምስክሩ የላከኝ አብ ነው።”

19ከዚያም፣ “አባትህ የት ነው?” አሉት። ኢየሱስም፣ “አባቴንም እኔንም አታውቁም፤ እኔን ብታውቁኝ ኖሮ፣ አባቴንም ባወቃችሁ ነበር” ሲል መለሰላቸው። 20ኢየሱስ ይህን የተናገረው በቤተ መቅደሱ ግቢ፣ በግምጃ ቤት አጠገብ ሲያስተምር ነበር። ይሁን እንጂ ጊዜው ገና ስላልደረሰ ማንም አልያዘውም።

21ኢየሱስም እንደ ገና፣ “እኔ እሄዳለሁ፤ እናንተም ትፈልጉኛላችሁ፤ በኅጢአታችሁም ትሞታላችሁ፤ እኔ ወደ ምሄድበት ግን ልትመጡ አትችሉም” አላቸው።

22አይሁድም፣ “እኔ ወደምሄድበት ልትመጡ አትችሉም” ያለው ራሱን ሊገድል ይሆን?” አለ።

23እርሱ ግን እንዲህ አላቸው፣ “እናንተ ከታች ናችሁ፤ እኔ ከላይ ነኝ፤ እናንተ ከዚህ ዓለም ናችሁ፤ እኔ ከዚህ ዓለም አይደለሁም። 24በኅጢአታችሁ እንደምትሞቱ ነግራለችኋለሁ፤ እኔ እርሱ ነኝ፣ ስላችሁ እኔ እርሱ እንደ ሆንሁ ካላመናችሁ፣ በኅጢአታችሁ ትሞታላችሁና።”

25እነርሱም፣ “ለመሆኑ፣ አንተ ማን ነህ?” አሉት።

ኢየሱስም እንዲህ ሲል መለሰላቸው፣ “እስካሁን የነገርኋችሁ እኔ እርሱ ነኝ፤ 26በእናንተ ላይ ብዙ የምናገረውና ብዙ የምፈርደው ነገር አለኝ፤ ጻፉ ግን የላከኝ ታማኝ ነው፤ ከእርሱም የሰማሁትን ለዓለም እናገራለሁ።”

27እነርሱም ስለ አብ እየነገራቸው እንደ ነበር አላስተዋሉም። 28ስለዚህ ኢየሱስ እንዲህ አለ፣ “የሰው ልጅን ከፍ ከፍ ባደረጋችሁት ጊዜ፣ ያ ያልሁት እርሱ እኔ እንደ ሆንሁና አብ ያስተማረኝን እንደምናገር፣ በራሴም ፈቃድ ምንም እንደማላደርግ ታውቃላችሁ፤ 29የላከኝ እርሱ ከእኔ ጋር ነው፤ ምንጊዜም የሚያስደስተውን ስለማደርግ ብቻ ዬን አልተወኝም።” 30ይህንም እንደ ተናገረ ብዙዎች በእርሱ አመኑ።

የአብርሃም ልጆች

31ኢየሱስም በእርሱ ያመኑትን አይሁድ እንዲህ አላቸው፣ “በትምህርቴ ብትጸኑ እናንተ በእውነት ደቀ መዛሙርቴ ናችሁ።

32እውነትንም ታውቃላችሁ፤ እውነትም ነጻ ያወጣችኋል።”

33እነርሱም መልሰው፣ “እኛ የአብርሃም

8+17 ማቴ18+16
8+18 ዮሐ5+37
8+19 ዮሐ16+3፣
1ዮሐ2+23

8+20 ማቴ26+18፣
55፣ማር12+41
8+21 ሕዝ3+18፣
ዮሐ7+34፣13+33

8+23 ዮሐ3+31፣
17+14
8+24 ዮሐ4+26፣
13+19

8+26 ዮሐ3+32፣
7+28፣15+15
8+28 ዮሐ12+32፣
14+24

8+29 ፋጥ16፣
ኢላ50፣5፣ዮሐ4+34፣
5+30፣6+38፣16+32
8+30 ዮሐ7+31

8+31 ዮሐ15+7፣
2ዮሐ9
8+32 ፋጥ36፣
ሮሜ8+2፣2ቆ3+17፣
ገላ5+1፣13

8+33 ፋጥ37፣39፣
ሉቃ3+8
8+34 ሮሜ6+16
8+35 ገላ4+30
8+36 ፋጥ32

8+37 ፋጥ39፣40

8+38 ፋጥ41፣44፣
ዮሐ5+19፣30፣
14፣10፣24

8+39 ፋጥ37፣
ሉቃ3+8
8+40 ፋጥ26፣
ማቴ12+14

8+41 ፋጥ38፣44፣
ኢላ63+16፣64+8
8+42 ዮሐ3+17፣
7+28፣13+3፣3፣
1ዮሐ5+1

8+44 ፋጥ38+41፣
ዘፍ3+4፣4+9፣
2ዘፍ5፣18+21፣
መዝ5+6፣12+2፣
1ዮሐ3+8

8+45 ዮሐ18+37
8+47 ዮሐ18+37፣
1ዮሐ4+6

ልጆች ነን፤ ለማንም ባሪያዎች ሆነን አናውቅም፤ ታዲያ፣ ‘ነጻ ትወጣላችሁ’ እንዴት ትለናለህ?” አሉት።

34ኢየሱስም እንዲህ ሲል መለሰላቸው፣ “እውነት እላችኋለሁ፤ ኅጢአት የሚያደርግ የኅጢአት ባሪያ ነው፤ 35ባሪያ ለዘለቄታ በቤተሰቡ ውስጥ አይኖርም፤ ልጅ ግን ምን ጊዜም በቤት ይኖራል። 36እንግዲህ ወልድ ነጻ ካወጣችሁ፣ በእውነት ነጻ ትሆናላችሁ። 37የአብርሃም ልጆች መሆናችሁን ዐውቃለሁ፤ ነገር ግን ቃሉን ስለማትቀበሉ ልትገድሉኝ ቁርጣችሁ ተነሥታችኋል። 38እኔ በአባቴ ዘንድ ያየሁትን እናገራለሁ፤ እናንተም ከአባታችሁ የሰማችሁትን ታደርጋላችሁ።”²⁴

39እነርሱም፣ “አባታችንን አብርሃም ነው” ብለው መለሱለት።

ኢየሱስም እንዲህ አላቸው፣ “የአብርሃም ልጆች ስብትሆኑት፣ አብርሃም የሠራውን ትሠሩ ነበር። 40ከከዘክብኬድ ሰምቼ እውነቱን የነገርኋችሁን እኔን ለመግደል ቁርጣችሁ ተነሥታችኋል፤ አብርሃም ግን እንዲህ አላደረገም። 41እናንተ የምታደርጉት አባታችሁ የሚያደርገውን ነው።”

እነርሱም፣ “እኛ ስንገመት የተወለድን አይደለንም፤ አባታችንም አንዱ ከከዘክብኬድ ብቻ ነው” ሲሉ መለሱለት።

የዲያብሎስ ልጆች

42ኢየሱስም እንዲህ አላቸው፣ “ከከዘክብኬድ አባታችሁ ቢሆን ኖሮ፣ እኔ ከከዘክብኬድ ወጥቼ መጥቻለሁና፣ በወደዳችሁኝ ነበር፤ እርሱ ላከኝ እንጂ በገዛ ራሴ አልመጣሁም። 43የምናገረውን ለምን አታስተውሉም? ምክንያቱም ቃሉን መስማት ስለማትችሉ ነው። 44እናንተ የአባታችሁ የዲያብሎስ ናችሁ፤ የአባታችሁንም ፍላጎት ለመፈጸም ትሻላችሁ። እርሱ ከመጀመሪያ ነፍሱ ገዳይ ነበር፤ በእርሱ ዘንድ እውነት ስለሌለ በእውነት አልጸናም፤ እርሱ ሐሰተኛ፣ የሐሰትም አባት በመሆኑ ሐሰትን ሲናገር፣ የሚናገረው ከራሱ አፍልቆ ነው፤ 45እኔ ግን እውነት ስለምናገር አታምኑኝም። 46ከእናንተ ስለ ኅጢአት በማስረጃ ሊከሰኝ የሚችል አለን? እውነት የምናገር ከሆነ፣ ለምን አታምኑኝም? 47ከከዘክብኬድ የሆነ ከከዘክብኬድ የሚለውን ይሰማል፤ እናንተ ግን ከከዘክብኬድ ስላልሆናችሁ አትሰሙም።”

²⁴ ወይም ያ ያልሁት እርሱ እኔ ነኝ።
³³ በግሪኩ ዘር ይላል፤ ፋጥ 37 ይመስላል።
³⁸ ወይም ስለዚህ ከአባታችሁ የሰማችሁትን አድርጉ።
⁴³ አንዳንድ የተገኙ ቅጂዎች የአብርሃም ልጆች ከሆናችሁ ይላሉ።

ኢየሱስ ስለ ራሱ የተናገረው

48 አይሁድም መልሰው፣ “አንተ ሳምራዊ ነህ፤ ደግሞም ጋኔን አድርገህልኝ ማለታችን ትክክል አይደለምን?” አሉት።

49 ኢየሱስም እንዲህ ሲል መለሰላቸው፤ “እኔስ አባቴን አከብረዋለሁ እንጂ ጋኔን አላደረገህም፤ እናንተ ግን ታዋርዱኛላችሁ።”
50 እኔ የራሴን ክብር አልፈልግም፤ የሚፈልግ ግን አለ፤ ፈራጁም እርሱ ነው። 51 እውነት እላችኋለሁ፤ ማንም ቃሉን ቢጠብቅ፤ ሞትን ፈጽሞ አያይም።”

52 አይሁድም እንዲህ አሉት፤ “ጋኔን እንዳለብህ አሁን ዐወቅን፤ አብርሃም ሞተ፤ ነቢያትም እንዲሁ፤ አንተ ግን ማንም ቃልህን ቢጠብቅ ሞትን ፈጽሞ እንደማይቀምስ ትናገራለህ።”
53 እንተ ከአባታችን ከአብርሃም ትብልጣለህን? እርሱ ሞተ፤ ነቢያቱም እንዲሁ፤ ለመሆኑ አንተ ማን ነኝ ልትልኑ?”

54 ኢየሱስም እንዲህ ሲል መለሰ፤ “እኔ ራሴን ባከብር፤ ክብሩ ከንቱ ነው፤ የሚያከብረኝ ግን እናንተ አምላካችን የምትሉት አባቴ ነው።”
55 እናንተ ባታውቁትም እኔ ዐውቀዋለሁ፤ አላውቀውም ብል፤ እኔም እንደ እናንተው ሐሰተኛ እሆናለሁ። እኔ ግን ዐውቀዋለሁ፤ ቃሉንም እጠብቃለሁ።
56 አባታችሁ አብርሃም ቀኔን ለማየት ተስፋ በማድረግ ተደሰተ፤ አየም፤ ሐሜትም አደረገ።”

57 አይሁድም፤ “ገና አምሳ ዓመት ያልሞላህ፤ አንተ አብርሃምን አይተሃል!” አሉት።

58 ኢየሱስም፤ “እውነት እላችኋለሁ፤ አብርሃም ከመወለዱ በፊት እኔ፣ እኔ ነኝ” አላቸው።
59 በዚህን ጊዜ ሊወግሩት ድንጋይ አነሡ፤ ኢየሱስ ግን ተሰወረባቸው፤ ከቤተ መቅደስም ወጥቶ ሄደ።

ኢየሱስ ዐይነ ስውር ሆኖ የተወለደውን ሰው ፈወሰ

9 በመንገድ ሲያልፍም ከተወለደ ጀምሮ ዐይነ ስውር የሆነ ሰው አየ። ጊደቀ መዛሙርቱም፤ “ረቢ፤ ይህ ሰው ዐይነ ስውር ሆኖ እንዲወለድ ኅጢአት የሠራ ማን ነው? እርሱ ራሱ ወይስ ወላጆቹ?” ብለው ጠየቁት።

3 ኢየሱስም እንዲህ ሲል መለሰ፤ “እርሱ ወይም ወላጆቹ ኅጢአት አልሠሩም፤ ይህ የሆነው ግን የከገዘብኬ ሥራ በእርሱ ሕይወት እንዲገለጥ ነው።”
4 ቀን ሳለ፣ የሳከኝን ሥራ መሥራት አለብን፤ ማንም ሊሠራ የማይችልበት ሌሊት ይመጣል፤ 5 በዓለም ሳለሁ የዓለም ብርሃን እኔ ነኝ።”

6 ይህን ካለ በኋላ፤ በምድር ላይ እንትፍ

8፥48 ፋ።52፣ ማ።10፥5፣ ማር3፥22
8፥50 ፋ።54፣ ዮሐ5፥41
8፥51 ዮሐ11፥26
8፥52 ፋ።48፣ ማር3፥22
8፥53 ፋ።39፣ ዮሐ4፥12
8፥54 ፋ።50፣ ዮሐ16፥14፣17፥1፣5
8፥55 ፋ።19፣ ዮሐ7፥28፣29፣15፥10
8፥56 ፋ።37፣39፣ ዘ።18፥18፣ ማ።13፥17
8፥58 ዘ።3፥14፣ 6፥3፣ ዮሐ1፥2

8፥59 ዘ።17፥4፣ ዘሊ24፥16፣ 1፡ፋ።30፥6፣ ዮሐ10፥31፣ 11፥8፣12፥36
9፥2 ፋ።34፣ ዘ።20፥5፣ ኢዮ21፥19፣ ኡዝ18፥20፣ ማ።23፥7፣ ሉቃ13፥2፣ ሐሥ28፥4
9፥3 ዮሐ11፥4
9፥4 ዮሐ11፥9፣ 12፥35
9፥5 ዮሐ1፥4
9፥6 ማር7፥33፣ 8፥23
9፥7 ፋ።11፣ 2፡ፕ።10፣ኢ፡፳5፥5፣ ሉቃ13፥4፣ ዮሐ11፥37
9፥8 ሐሥ3፥2፣10
9፥11 ፋ።7
9፥14 ማ።12፥1-14፣ ዮሐ5፥9
9፥15 ፋ።10
9፥16 ማ።12፥2፣ ዮሐ2፥11፥6፥52
9፥17 ማ።21፥11
9፥18 ዮሐ1፥19

ብሎ በምራቁ ጭቃ አበጀ፤ የሰውዬውንም ዐይን ቀባና፤ ገሥደህ በሰሊሆም መጠመቂያ ታጠብ” አለው፤ ሰሊሆም ማለት ‘የተላከ’ ማለት ነው። ሰውዬውም ሄዶ ታጠቦ፤ እያየም ተመልሶ መጣ።

8 ነገረቤቶቹና ከዚህ ቀደም ብሎ ሲለምን ያዩት ሰዎች፤ “ይህ ሰው ተቀምጦ ሲለምን የነበረው አይደለምን?” አሉ። 9 እንዳንደቸም፤ “በርግጥ እርሱ ነው” አሉ።

10 ሌሎችም፤ “ይመስለዋል እንጂ እርሱ አይደለም” አሉ።

እርሱ ግን፤ “እኔው ነኝ” አለ።

11 እነርሱም፤ “ታዲያ ዐይኖቻህ እንዴት ተከፈቱ?” ሲሉ ጠየቁት።

12 እርሱም፤ “ኢየሱስ የሚለው ወደ ሰሊሆም ሄጄ እንድታጠብም ነገረኝ፤ ሄጄ ታጠብሁ፤ ማየትም ቻልሁ” ሲል መለሰ።

13 እነርሱም፤ “ታዲያ፤ ያ ሰው የት አለ?” አሉት።

እርሱም፤ “እኔ አላውቅም” አለ።

ፈሪሳውያን ሰውየው እንዴት እንደ ተፈወሰ ማጣራት ቀጠሉ

13 እነርሱም ዐይነ ስውር የነበረውን ሰው ወደ ፈሪሳውያን ወሰዱት። 14 ኢየሱስ ጭቃ የሠራበት፤ የሰውዬውንም ዐይን የከፈተበት ቀን ሰንበት ነበር። 15 ስለዚህ ፈሪሳውያንም እንዴት ማየት እንደ ቻለ ጠየቁት። ሰውዬውም፤ “እርሱ ዐይኔን ጭቃ ቀባኝ፤ እኔም ታጠብሁ፤ ይኸው አያለሁ” አላቸው።

16 ከፈሪሳውያንም አንዳንዶቹ፤ “ይህ ሰው ሰንበትን ስለማያከብር፤ ከከገዘብኬ አይደለም” አሉ።

17 ሌሎች ግን፤ “ኅጢአተኛ፤ እንዲህ ያሉትን ታምራዊ ምልክቶች እንዴት ሊያደርግ ይችላል?” አሉ። በመካከላቸውም አለመስማማት ተፈጠረ።

18 ስለዚህ፤ ዐይነ ስውር ወደ ነበረው ሰው ተመልሰው፤ “ዐይንህን ስለ ከፈተው ሰው፤ እንግዲህ አንተ ምን ትላለህ?” አሉት።

ሰውየውም፤ “እርሱ ነቢይ ነው” አለ።

19 አይሁድ ወደ ወላጆቹ ልከው እስኪያስጠሯቸው ድረስ፤ ሰውየው ዐይነ ስውር እንደ ነበረና እንዳየ አላመኑም ነበር።

20 እነርሱም፤ “ዐይነ ስውር ሆኖ ተወልዶአል የምትሉት ልጃችሁ ይህ ነውን? ታዲያ አሁን እንዴት ሊያይ ቻለ?” አላቸው።

21 ወላጆቹም እንዲህ ሲሉ መለሱ፤ “ልጃችን መሆኑንና ዐይነ ስውር ሆኖ መወለዱን እናውቃለን፤ 22 አሁን ግን እንዴት ማየት እንደቻለና ዐይኖቹን ማን እንደ ከፈተለት

እኛ አናውቅም። ሙሉ ሰው ስለ ሆነ፤ ስለ ራሱ መናገር ይችላልና እርሱን ጠይቁት።”
 22 ኢየሱስን፤ ክርስቶስ ነው ብሎ የመሰከረ ሁሉ ከምክራብ እንዲባረር አይሁድ አስቀድመው ወስነው ስለ ነበር፤ ወላጆቹ ይህን ያሉት አይሁድን ፈርተው ነው። 23 ስለዚህ ወላጆቹ፤ “ሙሉ ሰው ስለ ሆነ እርሱን ጠይቁት” አሉ።

24 ዐይነ ስውር የነበረውንም ሰው ዳግመኛ ጠርተው፤ “አንተ ሰው፤ ከግዙፍህ አክብር” ይህ ሰው ኅጢአተኛ መሆኑን እኛ እናውቃለን” አሉት።

25 እርሱም፤ “ኅጢአተኛ መሆኑን እኔ አላውቅም፤ ነገር ግን ዐይነ ስውር እንደ ነበርሁ፤ አሁን ግን እንደማይ ይህን አንድ ነገር ዐውቃለሁ” አለ።

26 እነርሱም፤ “ምን አደረገልህ? እንዴትስ ዐይንህን ከፈተ?” ብለው ጠየቁት።

27 እርሱም፤ “አስቀድሜ ነገርኋችሁ፤ አላዳመጣችሁኝም፤ ለምን እንደ ገና መስማት ፈለጋችሁ? እናንተም ደግሞ ደቀ መዛሙርቱ ልትሆኑ ትሻሻችሁ?” አለ።

28 ከዚህ በኋላ በእርሱ ላይ የሰድብ ናዳ በማውረድ እንዲህ አሉት፤ “የዚህ ሰው ደቀ መዛሙር አንተ ነህ፤ እኛስ የሙሴ ደቀ መዛሙርት ነን! 29 ከግዙፍህ ሙሴን እንደ ተናገረው እናውቃለን፤ ይህ ሰው ግን ከየት እንደ መጣ እንኳ አናውቅም።”

30 ሰውየውም እንዲህ ሲል መለሰላቸው፤ “እናንተ ከየት እንደ መጣ አለማውቃችሁ የሚያስደንቅ ነው፤ ይሁን እንጂ እርሱ ዐይኖቹን ከፈተልኝ። 31 ከግዙፍህ የሚሰማው፤ የሚፈራውንና ፈቃዱን የሚያደርገውን እንጂ፤ ኅጢአተኞችን እንደማይሰማ እናውቃለን፤ 32 ዐይነ ስውር ሆኖ የተወለደን ሰው ዐይን የከፈተ አለ ሲባል፤ ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ ማንም ሰምቶ አያውቅም። 33 ይህ ሰው ከግዙፍህ ባይሆን ኖሮ ይህን ማድረግ ባልቻለ ነበር።”

34 እነርሱም፤ “ሁለንተናህ በኅጢአት ተነክሮ የተወለደህ፤ አንተ እኛን ለማስተማር እንዴት ትደፍራለህ?” ሲሉ መለሱለት፤ አባረሩትም።

መንፈሳዊ ዕውርነት

35 ኢየሱስም ሰውየውን እንዳባረሩት ሰማ፤ ባገኘውም ጊዜ፤ “በሰው ልጅ *ታምናለህን?” አለው።

36 ሰውየውም፤ “ጌታዬ፤ አምንበት ዘንድ እርሱ ማን ነው?” ሲል ጠየቀው።

37 ኢየሱስም፤ “አይተሽዋል፤ አሁንም ከአንተ ጋር የሚነጋገረው እርሱ ነው” አለው።

9+22 ቍ34፣ ሉቃ6+22፣ዮሐ7፣13 12፣42፣16+2
 9+23 ቍ21
 9+24 ቍ16፣ ሉሱ7፣19
 9+27 ቍ15
 9+28 ዮሐ5፣45
 9+29 ዮሐ8፣14
 9+31 ዘፍ18፣23-32፣መዝ34፣15፣16፣66፣18፣145፣19፣20፣ም415፣29፣ኢሳ1፣15፣59፣1፣2፣ዮሐ 15፣7፣1ዮሐ5፣14-15፣ዮሐ5፣16-18
 9+33 ቍ16፣ዮሐ3፣2
 9+34 ቍ2፣22፣35፣ኢሳ66፣5
 9+35 ማቴ8፣20፣ዮሐ3፣15
 9+36 ሮሜ10፣14
 9+37 ዮሐ4፣26
 9+38 ማቴ28፣9
 9+39 ማቴ13፣13፣ሉቃ4፣18፣ዮሐ3፣19፣5፣22፣12፣47
 9+40 ሮሜ2፣19
 9+41 ዮሐ15፣22፣24

10+1 ቍ8፣10
 10+2 ቍ11፣14፣ማር6፣34
 10+3 ቍ4፣5፣14፣16፣27
 10+4 ቍ3
 10+6 ማር9፣32፣ዮሐ16፣25
 10+7 ቍ9፣ዮሐ6፣35
 10+8 ቍ1፣ኢር23፣1፣2፣ሕዝ34፣2
 10+10 መዝ65፣11፣ዮሐ1፣4፣3፣15፣16፣5፣40፣20፣31፣ሮሜ5፣17
 10+11 ቍ14፣15፣17፣18፣መዝ23፣1፣ኢሳ40፣11፣ሕዝ34፣11-16፣23፣ማቴ2፣6፣ሉቃ12፣32
 ዮሐ6፣35፣15፣13፣ዕብ13፣20፣1፣8፣ጥ2፣25፣5፣4፣1ዮሐ3፣16፣ራእ7፣17
 10+12 ዘክ11፣16፣17
 10+14 ቍ11፣27፣ዘ33፣12
 10+15 ቍ11፣17፣18፣ማቴ11፣27

38 ሰውየውም፤ “ጌታ ሆይ፤ አምናለሁ” አለ፤ ስገደለትም።

39 ኢየሱስም፤ “ዕውሮች እንዲያዩ፤ የሚያዩም እንዲታወሩ፤ ለፍርድ ወደዚህ ዓለም መጥቻለሁ” አለ።

40 ከእርሱ ጋር ከነበሩት ፈረሳውያን አንዱ ንዶቹ ይህን ሰምተው፤ “ምን ማለትህ ነው? ታዲያ እኛም ዕውሮች መሆናችን ነው?” አሉት።

41 ኢየሱስም፤ “ዕውሮችስ ብትሆኑ ኅጢአት ባልሆነባችሁ ነበር፤ አሁን ግን እናያለን ስለምትሉ፤ ኅጢአታችሁ እንዳለ ይኖራል” አላቸው።

እረኛና መንጋው

10 “እውነት እላችኋለሁ፤ ወደ በጎች ጉራኖ በበሩ ሳይሆን፤ በሌላ በኩል ዘሎ የሚገባ ሌባና ነጣቂ ነው፤ ጸባር የሚገባ ግን እርሱ የበጎቹ እረኛ ነው፤ 3 ባር ጠባቂው በሩን ይከፍትለታል፤ በጎቹም ድምፁን ይሰማሉ። የራሱንም በጎች በየሰማቸው እየጠራ ያወጣቸዋል። ፋሪሱ የሆኑትንም ሁሉ ካወጣ በኋላ ፊት ፊታቸው ይሄዳል፤ በጎቹም ድምፁን ስለሚያውቁ ይከተሉታል። 5 እንግዳ የሆነውን ግን ድምፁን ስለማያውቁ ከእርሱ ይሸሻሉ እንጂ ፈጽሞ አይከተሉትም።” 6 ኢየሱስ ይህን ምሳሌ ነገራቸው፤ እነርሱ ግን ምን እንደ ነገራቸው አላስተዋሉም።

7 ስለዚህ ኢየሱስ ዳግም እንዲህ አላቸው፤ “እውነት እላችኋለሁ፤ የበጎች በር እኔ ነኝ።

8 ከእኔ በፊት የመጡት ሁሉ ሌባችና ቀማኞች ነበሩ፤ በጎቹ ግን አልሰማቸውም። 9 በሩ እኔ ነኝ፤ በእኔ በኩል የሚገባ ሁሉ ይድናል፤ ይገባል፤ ይወጣልም፤ መሰማሪያም ይገኛል። 10 ሌባው ሊሰርቅ፤ ሊገድልና ሊያጠፋ ብቻ ይመጣል፤ እኔ ግን ሕይወት እንዲኖራቸውና እንዲትረፈሩላቸው መጥቻለሁ።”

11 መልካም እረኛ እኔ ነኝ፤ መልካም እረኛ ሕይወቱን ስለ በጎቹ አሳልፎ ይሰጣል፤ 12 ተቀጣሪው እረኛ ግን በጎቹ የእርሱ ስላልሆኑ፤ ተኩላ ሲመጣ ጥሎአቸው ይሸሻል፤ ተኩላውም በጎቹን ይነጥቃል፤ ይበትናቸዋልም። 13 የሚሸሸውም ተቀጣሪ ስለ ሆነና ለበጎቹ ደንታ ስለሌለው ነው።

14 መልካም እረኛ እኔ ነኝ፤ በጎቹን ዐውቃለሁ፤ እነርሱም ያውቁኛል፤ 15 ይህም አብ እኔን

22 ወይም መሲሐ
 *24 እውነት ለመናገር የሚደረግ መሐላ ነው ኢሱ (7፡19 ይመ)
 *እንዳንድ የጥንት ቅጂች የእግዚአብሔር ልጅ ይላሉ።
 9 ወይም በደገና ይጠበቃል

እንደሚያውቀኝ እኔም አብን እንደማውቀው ነው። ሕይወቴንም ስለ በጎቼ አሳልፌ እሰጣለሁ።¹⁶ ከዚህ ጉረኖ ያልሆኑ ሌሎች በጎች አሉኝ፤ እነርሱንም ማምጣት አለብኝ። እነርሱም ድምጹን ይሰማሉ፤ አንድ መንጋም ይሆናሉ፤ እረኛውም አንድ።¹⁷ መልሼ ለማንሣት ሕይወቴን አሳልፌ ስለምሰጥ አባቴ ይወደኛል።¹⁸ ሕይወቴን በራሴ ፈቃድ አሳልፌ እሰጣለሁ እንጂ ከእኔ ማንም አይወስዳትም፤ አሳልፌ ለመስጠትም ሆነ ለማንሣት ሥልጣን አለኝ፤ ይህን ትእዛዝ የተቀበልሁትም ከአባቴ ነው።”

¹⁹ ከዚህም ቃል የተነሣ በአይሁድ መካከል እንደ ገና መለያየት ተፈጠረ።²⁰ በዙዎቹም፣ “ጋኔን ያደረገህት እብድ ነው፤ ለምን ትሰሙታለችሁ?” አሉ።

²¹ ሌሎች ግን፣ “ይህ ጋኔን ያደረገህት ሰው ንግግር አይደለም፤ ጋኔን የዐይነ ስውርን ዐይን መክፈት ይችላል?” አሉ።

የአይሁድ አለማማን

²² በኢየሩሳሌምም የቤተ መቅደስ መታደስ በዓል^ሰ ሆነ፤ ጊዜውም ክረምት ነበረ፤²³ ኢየሱስም በቤተ መቅደስ ግቢ፣ በሰሎሞን መመላለሻ ያልፍ ነበር፤²⁴ አይሁድም ከበውት፣ “እስከ መቼ ወላጆችንን እንጠልጥለህ ታቁምናለህ? አንተ ክርስቶስ^ሸ ከሆንህ በግልጽ ንገረን?” አሉት።

²⁵ ኢየሱስም እንዲህ ሲል መለሰላቸው፣ “እኔ ነግራለችሁ ነበር፤ እናንተ ግን አታምኑም፤ በአባቴ ስም የማደርጋቸው ታምራትም ስለ እኔ ይናገራሉ፤²⁶ እናንተ ግን በጎቼ ስላልሆናችሁ አታምኑም፤²⁷ በጎቼ ድምጹን ይሰማሉ፤ እኔ ሀውቃቸዋለሁ፤ እነርሱም ይከተሉኛል፤²⁸ እኔ የዘላለም ሕይወት እሰጣቸዋለሁ፤ ከቶ አይጠፋም፤ ከእጄም ሊነጥቃቸው የሚችል ማንም የለም።²⁹ እነርሱን የሰጠኝ አባቴ ከሁሉ ይበልጣል^ፊ፤ ከአባቴም እጅ ማንም ሊነጥቃቸው አይችልም።³⁰ እኔና አብ አንድ ነን።”

³¹ አይሁድ ሊወግሩት እንደ ገና ድንጋይ አነሡ፤³² ኢየሱስ ግን፣ “ከአብ የሆኑ ብዙ ታላላቅ ታምራትን አሳየኋችሁ፤ ታዲያ ከእክህ ስለ የትኛው ትውግሩኛላችሁ?” አላቸው።

³³ አይሁድም፣ “የምንወግርህ፤ ተራ ሰው ሆኑህ ሳለህ፣ ራስህን አምላክ በማድረግ፣ የሰድብ ቃል ስለተናገርህ ነው እንጂ ከእክህ ስለ የትኛውም አይደለም” ብለው መለሱለት።

³⁴ ኢየሱስም እንዲህ ሲል መለሰላቸው፣ “በሕጋችሁ፣ ‘እናንተ አማልክት ናችሁ አልሁ’ ተብሎ አልተጻፈምን? ³⁵ የከገዘብከከፎ ቃል የመጣላቸውን ‘አማልክት’ ካላቸውና፣

10+16 ኢ.456፡8፣ ሕ.7134፡23፣37፡24፣ ዮ.ሐ.11፡52፣17፡20፣ 21፡ሐ.ሥ.10፡34፡35፣ ኢ.ፌ.2፡11-19
 10+17 ፋ.11፡15፡18
 10+18 ማ.ፊ.26፡53፣ ዮ.ሐ.15፡10፣ ፊ.ፊ.2፡8፣ሰ.4፡8
 10+19 ዮ.ሐ.6፡52
 10+20 ማ.ር.3፡21፣ 22፡25፣19፡11፣ ኤ.ር.29፡26
 10+21 ሠ.4፡11፣ ማ.ፊ.4፡24፣ ዮ.ሐ.9፡32፡33
 10+23 ሐ.ሥ.3፡11፣ 5፡12
 10+24 ዮ.ሐ.1፡19፣ 16፡25፡29፣ ሉ.ቃ.22፡67
 10+25 ዮ.ሐ.4፡26፣ 5፡36፡8፣58፡14፡11
 10+26 ዮ.ሐ.8፡47
 10+27 ፋ.4፡14
 10+28 ኢ.ሳ.66፡22፣ ማ.ፊ.25፡46፣ ዮ.ሐ.6፡39
 10+29 ዮ.ሐ.14፡28፣ 17፡2፡6፡24
 10+30 ዘ.86፡4፣ ዮ.ሐ.17፡21-23
 10+31 ዮ.ሐ.8፡59
 ዮ.ሐ.5፡18
 10+34 መ.ዘ.82፡6፣ ዮ.ሐ.8፡17፣12፡34፣ 15፡25፣ ሮ.ሠ.3፡19፣ 1፡ቆ.ር.14፡21
 10+35 ሰ.ብ.4፡12፣ ማ.ፊ.5፡18
 10+33 ሠ.24፡16፣ ማ.ፊ.26፡63-66፣
 10+36 ኤ.ር.1፡5፣ ዮ.ሐ.3፡17፣ 5፡17፣ 18፡6፡69
 10+37 ፋ.25
 10+38 ዮ.ሐ.14፡10፣ 11፡20፣17፡21
 10+39 ሉ.ቃ.4፡30፣ ዮ.ሐ.7፡30፡8፡59
 10+40 ዮ.ሐ.1፡28
 10+41 ዮ.ሐ.1፡26፣ 27፡30፣34፡2፡11
 10+42 ዮ.ሐ.7፡31
 11+1 ማ.ፊ.21፡17፣ ሉ.ቃ.10፡38
 11+2 ማ.ር.14፡3፣ ሉ.ቃ.7፡38፣ዮ.ሐ.12፡3
 11+3 ፋ.5፡36
 11+4 ፋ.40
 11+7 ዮ.ሐ.10፡40
 11+8 ማ.ፊ.23፡7፣ ዮ.ሐ.8፡59፡10፡31
 11+9 ዮ.ሐ.9፡4፣ 12፡35
 11+11 ፋ.3፣ ማ.ፊ.9፡24

መጻሕፍም ሊሻር የማይቻል ከሆነ፣³⁶ ታዲያ፣ ‘የከገዘብከከፎ ልጅ ነኝ’ ስላልሁ፣ አብ ለራሱ ለይቶ የቀደሰውንና ወደ ዓለም የላከውን፣ ተሳድቦሃል ብላችሁ ለምን ትውግሩኛላችሁ? ³⁷ አባቴ የሚያደርገውን ባላደርግ አትመኑኝ፤ ³⁸ የማደርገው ከሆነ ግን እኔን ባታምኑኝ እንኳ፣ አብ በእኔ እንዳለ እኔም በአብ እንዳለሁ ታውቁና ታስተውሉ ዘንድ ታምራቴን እመኑ።”³⁹ እንደ ገናም ሊይዙት ሞከሩ፤ እርሱ ግን ከእጃቸው አመለጠ።

⁴⁰ ከዚያም ኢየሱስ፣ ቀደም ሲል ዮሐንስ ያጠምቅበት ወደ ነበረበት፣ ወደ ዮርዳኖስ ማይ ተመለሰ፤ በዚያም ሰነበተ፤⁴¹ ብዙ ሰዎችም ወደ እርሱ መጡ።፤ እነርሱም፣ “ዮሐንስ አንድም ታምራጭ ምልክት አላደረገም፤ ነገር ግን ስለዚህ ሰው የተናገረው ሁሉ እውነት ነበረ” አሉ።⁴² በዚያም ስፍራ ብዙዎች በኢየሱስ አመኑ።

የአልዓዛር መሞት

11 በማርያምና በእናቷ በማርታ መንደር በቢታንያ ይኖር የነበረው አልዓዛር ታሞ ነበር።

² ይህች ወንድሟ አልዓዛር የታመመባት ማርያም፣ በጌታ ላይ ሽቱ አፍሰሳ እግሩን በጠጉሯ ያበሰቸው ነበረች።³ እንትማማቾቹም፣ “ጌታ ሆይ፤ የምትወደው ሰው ታሞ አል” ብለው መልእክት ላኩበት።

⁴ ኢየሱስ ይህን በሰማ ጊዜ፣ “ይህ ሕመም የከገዘብከከፎ ልጅ በእርሱ ይከብር ዘንድ ስክግዘብከከፎ ክብር ነው እንጂ ለሞት የሚያደርስ አይደለም” አለ።⁵ ኢየሱስም ማርታን፣ እንደገና አልዓዛርን ይወዳቸው ነበር።⁶ ሆኖም አልዓዛር መታመሙን በሰማ ጊዜ በነበረበት ስፍራ ሁለት ቀን ቆየ።

⁷ ከዚህም በኋላ ደቀ መዛሙርቱን፣ “ወደ ይሁዳ እንመለስ” አላቸው።

⁸ እነርሱም፣ “መምህር ሆይ፤ ከጥቂት ጊዜ በፊት አይሁድ በድንጋይ ሊወግሩህ እየፈለጉህ ነበር፤ እንደ ገና ወደዚያ ትሄዳለህ?” አሉት።

⁹ ኢየሱስም እንዲህ ሲል መለሰ፤ “ቀኑ ዐሥራ ሁለት ሰዓት ብርሃን አይደለምን? ከዚህ ዓለም ብርሃን የተነሣ ስለሚያይ በቀን የሚመላለስ አይሰናከልም፤¹⁰ የሚሰናከለው ግን በሌሊት የሚመላለስ ነው፤ ብርሃን የለው ምና።”

¹¹ ይህን ከነገራቸው በኋላ፣ “ወዳጆችን አልዓዛር ተኝቶአል፤ እኔም ከእንቅልፍ ላስ ነግሳው እሄዳለሁ” አላቸው።

²² “ሁኔታ” ማለት ነው
²⁴ ወይም መሊሑ
²⁹ ብዙ የጥንት ቅጂዎች ለባቴ የሰጠኝ ከሁሉ ይበልጣል ይላሉ

12 ደቀ መዛሙርቱም፤ “ጌታ ሆይ፤ ተኝቶ ከሆነስ ይድናል” አሉት። 13 ኢየሱስ ይህን የነገራቸው ስለ ሞቱ ነበር፤ ደቀ መዛሙርቱ ግን እንቅልፍ ይዞት ስለ መተኛቱ የተናገረ መሰላቸው።

14 ስለዚህም በግልጽ እንዲህ አላቸው፤ “አልዓዛር ሞቶአል፤ 15 ታምኑ ዘንድ፤ በዚያ ባለመኖሪ ስለ እናንተ ደስ ይለኛል፤ አሁን ግን ወደ እርሱ እንሂድ።”

16 ከዚያም ዲዲሞስ የተባለው ቶማስ ለተቀሩት ደቀ መዛሙርት፤ “እኛም ሄደን ከእርሱ ጋር እንመጥን” አላቸው።

ኢየሱስ የአልዓዛርን እጎቶች ማጽናናቱ

17 ኢየሱስ ሲደርስ አልዓዛር ከተቀበረ አራት ቀን ሆኖት ነበር። 18 ቢታንያ ከኢየሩሳሌም አሥራ አምስት ምዕራፍ¹ ያህል ትርቅ ነበር። 19 በዙዎች አይሁድም ማርታንና ማርያምን ስለ ወንድማቸው ሞት ሊያጽናኗቸው መጥተው ነበር፤ 20 ማርታ የኢየሱስን መምጣት ስምታ ልትቀበለው ወጣች፤ ማርያም ግን በቤት ቀርታ ነበር።

21 ማርታም ኢየሱስን እንዲህ አለችው፤ “ጌታ ሆይ፤ አንተ በዚህ ብትሆን ኖሮ፤ ወንድሜ ባልሞተ ነበር። 22 አሁንም ቢሆን የምትለምኘውን ሁሉ ከግዜከከከከከ እንደሚሰጥህ ዐውቃለሁ።”

23 ኢየሱስም፤ “ወንድምሽ ይነሣል” አላት።

24 ማርታም፤ “በመጨረሻው ቀን፤ በትንሣኤ እንደሚነሣ ዐውቃለሁ” አለችው።

25 ኢየሱስም እንዲህ አላት፤ “ትንሣኤ ሕይወት እኔ ነኝ፤ በእኔ የሚያምን ቢሞት እንኳ በሕይወት ይኖራል፤ 26 በእኔ የሚኖር፤ የሚያምንብኝም ከቶ አይሞትም፤ ይህን ታምኛለሽን?”

27 እርሷም፤ “አምን ጌታ ሆይ፤ አንተ ወደ ዓለም የሚመጣው ክርስቶስ[†] የከግዜከከከከከ ልጅ መሆንህን አምናለሁ” አለችው።

28 ይህን ካለች በኋላ፤ ተመልሳ እጎቷን ማርያምን ለብቻዋ ጠርታ፤ “መምህሩ መጥቷል፤ ይፈልግሻልም” አለችት። 29 ማርያምም ይህን እንደ ሰማች፤ ፈጥና ተነሥታ ወደ እርሱ ሄደች። 30 በዚህ ጊዜ ኢየሱስ፤ ማርታ እርሱን በተቀበለችበት ቦታ ነበር እንጂ፤ ገና ወደ መንደር አልገባም ነበር። 31 ማርያምን ሲያጽናኑ በቤት ውስጥ የነበሩ አይሁድም፤ ብድግ ብላ መውጣቷን ሲያዩ፤ ወደ መቃብሩ ሄደው የምታለቅስ መስሎአቸው ተከተሏት።

32 ማርያምም ኢየሱስ ወደ ነበረበት ቦታ ደርሳ እንዳየችው፤ እግሩ ላይ ተደፍታ፤ “ጌታ ሆይ፤ አንተ እዚህ ብትሆን ኖሮ፤ ወንድሜ ባልሞተ ነበር” አለችው።

11+13 ማ፡፡9፡24
11+16 ማ፡፡10፡33
ዮሐ14፡፡5፡20፡24-28፤
21፡፡2፡ሐሥ1፡፡13
11+17 ሞ፡፡6፡39
11+18 ሞ፡፡1፡
ማ፡፡21፡፡17
11+19 ሞ፡፡31፡
እ.ዮ2፡፡11
11+20 ሉቃ10፡፡
38-42
11+21 ሞ፡፡32፡37
11+22 ሞ፡፡41፡42
11+24 ጳጳ12፡፡2፡
ዮሐ5፡፡28፡29፤
6፡፡39፡40፤
ሐሥ24፡፡15
11+25 ዮሐ1፡፡4፡፡
3፡፡15፡፡36፡፡35
11+26 ማ፡፡25፡፡46፡
ዮሐ3፡፡15
11+27 ማ፡፡4፡፡3፡፡
ሉቃ2፡፡11፡፡ዮሐ6፡፡14
11+28 ማ፡፡26፡፡18፡
ዮሐ13፡፡13
11+30 ሞ፡፡20
11+31 ሞ፡፡19
11+32 ሞ፡፡21

11+33 ሞ፡፡38፡
ዮሐ12፡፡27
11+35 ሉቃ19፡፡41
11+36 ሞ፡፡3
11+37 ሞ፡፡21፡፡32፡
ዮሐ9፡፡6፡7
11+38 ሞ፡፡33፡፡
ማ፡፡27፡፡60፡፡
ሉቃ24፡፡2፡፡ዮሐ20፡፡1
11+39 ሞ፡፡17
11+40 ሞ፡፡4፡፡23-25
11+41 ማ፡፡11፡፡25፡፡
ዮሐ17፡፡1
11+42 ዮሐ3፡፡17፡፡
12፡፡30
11+43 ሉቃ7፡፡14
11+44 ዮሐ19፡፡40፡፡
20፡፡7
11+45 ሞ፡፡19፡፡
ዘ፡፡14፡፡31፡፡
ዮሐ2፡፡23፡፡7፡፡31
11+47 ሞ፡፡5፡፡
ማ፡፡5፡፡22፡፡26፡፡3፡፡
ዮሐ2፡፡11

33 ኢየሱስም እርሷ ስታለቅስ፤ ተከትለዋትም የመጡት አይሁድም ሲያለቅሱ ባዩ ጊዜ መንፈሱ በጎዘን ታውካ፤ 34 “የት ነው ያኖራችሁት?” ሲል ጠየቀ።

እነርሱም፤ “ጌታ ሆይ፤ መጥተህ እይ” አሉት።

35 ኢየሱስም እንባውን አፈሰሰ።

36 አይሁድም፤ “እንዴት ይወደው እንደ ነበር አያችሁ!” አሉ።

37 ከእነርሱ አንዳንዶቹ ግን፤ “የዐይነ ስውሩን ዐይን የከፈተ፤ ይህም ሰው እንዳይሞት ማድረግ አይችልም ነበር?” አሉ።

ኢየሱስ አልዓዛርን ከሞት ማስነሣቱ

38 ኢየሱስ ልቡ ዳግመኛ በጎዘን ተነክቶ ወደ መቃብሩ መጣ፤ መቃብሩም በድንጋይ የተገጠመ ዋሻ ነበር፤ 39 እርሱም፤ “ድንጋይን አንሠጥ” አለ።

የሚቸም እጎት ማርታ፤ “ጌታ ሆይ፤ አሁንም አራት ቀን ስለ ቄዩ ይሸታል” አለችው።

40 ኢየሱስም፤ “ብታምኚስ የከግዜከከከከከ ክብር ታያለሽ ብዬ አልነገርሁሽም?” አላት።

41 ስለዚህ ድንጋይን አነሡ። ኢየሱስም ወደ ላይ ተመልክቶ አንዲህ አለ፤ “አባት ሆይ፤ ስለ ሰማኸኝ አመሰግንሃለሁ፤ 42 ሁልጊዜም እንደምትሰማኝ ዐውቃለሁ፤ ይህን መናገሪ ግን በዚህ የቆሙ ሰዎች አንተ እንደ ላክኸኝ ያምኑ ዘንድ ነው።”

43 ኢየሱስ ይህን ካለ በኋላ በታላቅ ድምፅ፤ “አልዓዛር፤ ና ውጣ!” ብሎ ተጣራ። 44 የሞተውም ሰው እጅና እግሩ በቀጭን ስስ ጨርቅ እንደ ተጠቀለለ፤ ፊቱም በሻሽ እንደ ተጠመጠመ ወጣ።

ኢየሱስም “መግነዙን ፍቱለትና ይሂድ” አላቸው።

ኢየሱስን ለመግደል የተደረገ ሜራ

45 ስለዚህ ወደ ማርያም ከመጡት፤ ኢየሱስ ያደረገውን ካዩት አይሁድ ብዙዎች በእርሱ አመኑ። 46 አንዳንዶቹ ግን ሄደው ኢየሱስ ያደረገውን ለፈሪሳውያን ተናገሩ፤ 47 ከዚያም የካህናት አለቆችና ፈሪሳውያን የአይሁድን ሽንጎ ስብሰባ ጠሩ።

እነርሱም እንዲህ አሉ፤ “ይህ ሰው ብዙ ታምራዊ ምልክቶችን እያደረገ ስለ ሆነ ምን ብናደርግ ይሻላል? 48 እንዲሁ ብንተውው ሰው ሁሉ በእርሱ ያምናል፤ ሮማውያንም መጥተው ሥፍራችንንና ሕዝባችንን ይወስዱ ብናል።”

¹18 ሦስት ኪሎ ሜትር ያህል ነው
²27 ወይም መሲሕ
³48 ወይም መቅደሳችንን

49ከመካከላቸውም አንዱ፤ በዚያ ዓመት ሊቀ ካህናት የነበረው ቀዳፋ እንዲህ ሲል ተናገረ፤ “እናንተ እኮ ምንም አታውቁም! 50ሕዝቡ ሁሉ ከሚጠፋ ስለ ሕዝቡ አንድ ሰው ቢሞት የሚሻላችሁ መሆኑን አታስተውሉም።”

51ይህን ያለው ከራሱ አልነበረም፤ ነገር ግን በዚያች ዓመት ሊቀ ካህናት እንደ መሆኑ፤ ኢየሱስ ለአይሁድ ሕዝብ እንደሚሞት ትንቢት መናገሩ ነበር፤ 52ለዚያም ሕዝብ ብቻ ሳይሆን፤ የተበተኑትን የክርስቲያኖችን ልጆች በአንድነት ለመሰብሰብ ነው። 53ከዚያን ቀን ጀምሮም፤ ሊገድሉት አሜሩ።

54ስለዚህ ኢየሱስ ከዚያ ወዲያ በአይሁድ መካከል በይፋ አልተመላለሰም፤ ነገር ግን በምድረ በዳ አጠገብ ወደምትገኝ ኤፍሬም ወደ ተባለች መንደር ገለል አለ፤ በዚያም ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ሰነበተ።

55የአይሁድ ፋሲካ እንደ ተቃረበም፤ በዓለ-ከመድረሱ በፊት የመንጸት ሥርዐት ለማድረግ ብዙዎች ከአገር ቤት ወደ ኢየሩሳሌም ወጡ። 56ኢየሱስንም ይፈልጉት ነበር፤ በቤተ መቅደስም ቆመው፤ “ምን ይመስላችኋል? ለበዓሉ አይመጣ ይሆን?” ተባለ። 57የካህናት አለቆችና ፈሪሳውያን ግን ኢየሱስን ይይዙት ዘንድ የት እንዳለ የሚያወቅ ሰው እንዲጠቀሙ ትእዛዝ ሰጥተው ነበር።

ኢየሱስ በቢታንያ ሽቱ መቀባቱ
12፥1-8 ተጓ ምብ - ማቴ 26፥6-13፤ ማር 14፥3-9፤ ሉቃ 7፥37-39

12 የፋሲካ በዓል ስድስት ቀን ሲቀረው ኢየሱስ፤ ከሞት ያስነሣው አልዓዛር ወደሚኖርበት፤ ወደ ቢታንያ መጣ። 2በዚያም ለኢየሱስ ሲባል ራት ተዘጋጀ። ማርታ ስታገለግል፤ አልዓዛር ከእርሱ ጋር በማእድ ከተቀመጡት አንዱ ነበር። 3ማርያምም ዋጋው ውድ የሆነ፤ ግማሽ ሊትርን ንጹሕ የናርዶስ ሽቱ አምጥታ በኢየሱስ እግር ላይ አፈሰሰች፤ እግሩንም በጠጉሯ አበሰች፤ ቤቱንም የሸቱው መዓዛ ሞላው።

4ከደቀ መዛሙርቱ አንዱ፤ ኋላ አሳልፎ የሰጠው የአስቆሮቱ ይሁዳ ግን በመቃወም እንዲህ አለ፤ 5“ይህ ሽቱ በሦስት መቶ ዲናር ተሸጦ ገንዘቡ ለድሸች ለምን አልተሰጠም?” 6ይህን የተናገረው የገንዘብ ከረጢት ያዥ በመሆኑ፤ ከሚቀመጠው ለራሱ የሚጠቀም ሌባ ስለ ነበር እንጂ ለድሸች ተቈርቀሩ አልነበረም።

7ኢየሱስም እንዲህ አለ፤ “ይህ ሽቱ ለቀብሬ ቀን የታሰበ ስለሆነ እንድታቁየው ተዋት፤ 8ድሸች ምንጊዜም ከእናንተ ጋር ናቸው፤ እኔን ግን ሁል ጊዜ አታገኙኝም።”

9በዚህ ጊዜ ብዙ አይሁድ ኢየሱስ በዚያ

11፥49 ቍ51፤ ማቴ 26፥3፤ ዮሐ18፥13፥14
11፥50 ዮሐ18፥14
11፥52 ኢ.449፥6፤ ዮሐ10፥16
11፥53 ማቴ12፥14
11፥54 ዮሐ7፥1
11፥55 ዘ012፥13፤ 23፥27፤2ዜ.530፥17፤ 18፥ማቴ26፥1፤2፤ ማር14፥1፤ዮሐ13፥1
11፥56 ዮሐ7፥11
12፥1 ማቴ21፥17፤ ዮሐ11፥55
12፥2 ሉቃ10፥38-42
12፥3 ማር14፥3፤ ዮሐ11፥2
12፥4 ማቴ10፥4
12፥6 ዮሐ13፥29

12፥7 ዮሐ19፥40
12፥8 ዘ815፥11
12፥9 ዮሐ11፥43፥44
12፥11 ቍ17፥18፤ ዮሐ11፥45፥7፥31
12፥13 ዘ.23፥40፤ መዘ18፥25፥26፤ ዮሐ1፥49
12፥15 ዘ9፥9
12፥16 ቍ23፤ ማር9፥32፤ ዮሐ2፥22፥7፥39
12፥17 ዮሐ11፥42
12፥18 ቍ11፤ ሉቃ19፥37
12፥19 ዮሐ11፥47፤ 48
12፥20 ዮሐ7፥35፤ ሉቃ11፥20
12፥21 ማቴ11፥21
12፥23 ማቴ26፥18፤ ዮሐ13፥32፤17፥1
12፥24 1ቆሮ15፥36

መኖሩን ዐውቀው መጡ፤ የመጡትም ኢየሱስን ብለው ብቻ ሳይሆን፤ እርሱ ከሙታን ያስነሣውን አልዓዛርንም ለማየት ነበር። 10ስለዚህ የካህናት አለቆች አልዓዛርን ጭምር ለመግደል ተማከሩ፤ 11ይህም በእርሱ ምክንያት ብዙ አይሁድ ወደ ኢየሱስ እየሄዱ ያምኑበት ስለ ነበር ነው።

ኢየሱስ በክብር ወደ ኢየሩሳሌም መግባቱ

12፥12-15 ተጓ ምብ - ማቴ 21፥4-9፤ ማር 11፥7-10፤ ሉቃ 19፥35-38

12በመግሥቱም ለበዓሉ የመጣው ብዙ ሕዝብ ኢየሱስ ወደ ኢየሩሳሌም እየመጣ መሆኑን ሰሙ፤ 13የዘንባባም ዝንጣፊ ይዘው ሊቀበሉት ወጡ፤ ድምፃቸውንም ከፍ አድርገው እንዲህ አሉ፤

“ሆሣዕና!”
“በጌታ ስም የሚመጣ ቡሩክ ነው!”
“የእስራኤል ንጉሥ የተባረከ ነው!”

14ኢየሱስም የአህያ ውርንጭሳ አግኝቶ ተቀመጠበት፤ እንዲህ ተብሎ እንደ ተጻፈ፤

15“የጽዮን ልጅ ሆይ፤ አትፍሪ፤ እነሆ፤ ንጉሥሽ በአህያ ግልገል ተቀምጦ ይመጣል።”

16ደቀ መዛሙርቱ ይህን ሁሉ በመጀመሪያ አላስተዋሉም፤ ስለ እርሱ የተጻፉትንና ለእርሱም የተደረጉትን ልብ ያሉት ኢየሱስ ከከበረ በኋላ ነበር።

17አልዓዛርን ከመቃብር ጠርቶ ከሙታን ባስነሣበት ጊዜ፤ ከእርሱ ጋር የነበሩ ሰዎች መነሣቱን ይመሰክሩ ነበር። 18ብዙ ሰዎችም ይህን ታምራዊ ምልክት ማድረጉን ስለ ሰሙ ሊቀበሉት ወጡ። 19ስለዚህም ፈሪሳውያን እርስ በርሳቸው፤ “እንግዲህ ምን ማድረግ ይቻላል? አያችሁ! ዓለሙ ሁሉ ግልብጥ ብሎ ተከትሎታል” ተባለ።

ኢየሱስ ስለ ሞቱ አስቀድሞ ተናገረ

20ለአምልኮ ወደ በዓሉ ከወጡት መካከል የግሪክ ሰዎችም ነበሩ። 21እነርሱም በገሊላ ከምትገኘው ከቤተ ሳይዳ ወደ ሆነው ሰው፤ ወደ ፊልጶስ መጥተው፤ “ጌታው፤ እባክህን፤ ኢየሱስን ለማየት እንፈልጋለን” አሉት።

22ፊልጶስም፤ ለእንደርያስ ሊነግረው ሄደ፤ እንደርያስና ፊልጶስም ለኢየሱስ ነገሩት።

23ኢየሱስም እንዲህ ሲል መለሰላቸው፤ “የሰው ልጅ የሚከብርበት ሰዓቱ ደርሶአል፤ 24እውነት እላችኋለሁ፤ የሰንዴ ቅንጣት መሬት ላይ ወድቃ ካልሞተች ብቻዋን ትቀራለች፤

23 በግሪኩ **ሊትራ** ይላል
23 በዕብራይስጥ **አድጌ** ማለት ሲሆን የምስጋና ድምፅ ነው

ብትሞት ግን ብዙ ፍሬ ታፈራለች። 25 ሕይወቱን የሚወድ ያጣታል፤ በዚህ ዓለም ሕይወቱን የሚጠላ ግን ለዘላለም ሕይወት ይጠብቃል። 26 የሚያገለግለኝ ቢኖር ይከተለኝ፤ እኔም ባለሁበት አገልጋዬም በዚያ ይሆናል፤ የሚያገለግለኝንም አባቴ ያከብረዋል።

27 “አሁንስ ነፍሴ ተጨነቀች፤ ምን ልበል? አባት ሆይ፤ ከዚች ሰዓት ታድነኝ? የለም፤ ይሁን የመጣሁት ለዚህች ሰዓት ነውና።”

28 አባት ሆይ፤ ስምህን አክብረው።” ከዚያም፤ “አክብረዋለሁ፤ ደግሞም አክብረዋለሁ” የሚል ድምፅ ከሰማይ መጣ።

29 በዚያ የነበሩት፤ ድምፁን የሰሙት አያሌ ሰዎች፤ “ነጉድጓድ ነው” አሉ፤ ሌሎች ደግሞ፤ “መልአክ ተናገረው” አሉ።

30 አያሌም እንዲህ አለ፤ “ይህ ድምፅ የመጣው ስለ እኔ ሳይሆን ስለ እናንተ ነው።”

31 ይህ ዓለም የሚፈረድበት ጊዜ አሁን ነው፤ የዚህም ዓለም ገዥ አሁን ወደ ውጭ ይጣላል። 32 እኔ ግን ከምድር ከፍ ከፍ ባልሁ ጊዜ ሰውን ሁሉ ወደ ራሴ እስባለሁ።”

33 ይህን የተናገረው በምን ዐይነት ሞት እንደሚሞት ለማመልከት ነበር።

34 ሕዝቡም፤ “እኛስ ክርስቶስን ለዘላለም እንደሚኖር ከሕግ ሰምተናል፤ ታዲያ፤ የሰው ልጅ ከፍ ከፍ ማለት አለበት፤ እንዴት ትላለህ? ይህስ የሰው ልጅ ማን ነው?” አሉት።

35 አያሌም እንዲህ ሲል ተናገራቸው፤ “ከእንግዲህ ለጥቂት ጊዜ ብርሃን አለላችሁ፤ ጨለማ ሳይመጣችሁ፤ ብርሃን ሳለላችሁ ተመላለሱ፤ በጨለማ የሚመላለስ ወዴት እንደሚሄድ አያውቅም። 36 የብርሃን ልጆች እንድትሆኑ ብርሃን ሳለላችሁ በዚህ ብርሃን እመኑ።” አያሌም ይህን ተናግሮ እንደ ጨረሰ ተለያቸው፤ ተሰወረባቸውም።

አይሁድ ባለሙያዎች መጽናዎቻቸው

37 አያሌም እነዚህን ታምራዊ ምልክቶች ሁሉ በፊታቸው ቢያደርግም እንኳ፤ አሁንም አላመኑበትም፤ 38 ይኸውም ነቢዩ አሳይያስ፤

“ጌታ ሆይ፤ ምስክርነታችንን ማን አመነ? የጌታ ክንድስ ለማን ተገለጠ?” ያለው ቃል እንዲፈጸም ነው።

39 ስለዚህ ማመን አልቻሉም፤ ይህም አሳይያስ በሌላ ቦታ እንዲህ ሲል እንደ ተናገረው ነው፤

40 “ዐይናቸውን አሳውሮአል፤ ልባቸውንም አደንድኛአል፤ ስለዚህ በዐይናቸው አያዩም፤

12+25 ማቴ10+39፤ 25+46፤ ማር8+35፤ ሉቃ14+26፤ 17+33
12+26 ዮሐ14+33፤ 17+24+24፤ ሮ5+8፤ ፊል1+23+1+ሰ4+17
12+27 ቍ+23፤ ማቴ11+25+26+38፤ 39፤ ዮሐ11+33+38፤ 13+21
12+28 ማቴ3+17
12+30 ዘሰ19+9፤ ዮሐ11+42
12+31 ዮሐ14+30፤ 16+11፤ 2፤ ሮ4+4፤ ኢፈ2+2፤ ዮሐ4+4፤ 5+19
12+32 ቍ+34፤ ኢሳ1+10፤ ዮሐ3+14፤ 6+44፤ 8+28

12+33 ዮሐ18+32፤ 21+19
12+34 መዘ110+4፤ ኢሳ9+7፤ ኢዘ37+25፤ 477+14፤ ማቴ8+20፤ ዮሐ3+14፤ 10+34
12+35 ቍ+46፤ ኢፈ5+8፤ ዮሐ1+6፤ 2+11
12+36 ቍ+46፤ ሉቃ16+8፤ ዮሐ8+59
12+37 ዮሐ2+11
12+38 ኢሳ53+1፤ ሮ710+16
12+40 ኢሳ6+10፤ ማቴ13+13፤ 15
12+41 ኢሳ6+1-4፤ ሉቃ24+27
12+42 ቍ+11፤ ዮሐ7+13+48፤ 9+22
12+43 1ሳሙ15፤ 30፤ ሮ72+29
12+44 ማቴ10+40፤ ዮሐ5+24
12+45 ዮሐ14+9
12+46 ዮሐ1+4
12+47 ዮሐ3+17
12+48 ዮሐ5+45
12+49 ዮሐ14+31
12+50 ማቴ25+46፤ ዮሐ14+24
13+1 ማቴ26+18፤ ዮሐ11+55፤ 16+28
13+2 ማቴ10+4
13+3 ማቴ28+18፤ ዮሐ8+42፤ 16+27፤ 28፤ 30፤ 17+8
13+4 ማቴ20+28
13+5 ሉቃ7+44
13+7 ቍ+12

በልባቸውም አያስተውሉም፤ እንዳልፈውሳቸውም አይመለሱም።”

41 አሳይያስ ይህን ያለው የአያሌምን ክብር ስላየ ነው፤ ስለ እርሱም ተናገረ። 42 ይህም ቢሆን፤ ከአለቆች መካከል እንኳ ሳይቀር ብዙዎች በእርሱ አመኑ፤ ይሁን እንጂ ፈሪሳውያን ከምክርብ እንዳያስወግዳቸው ስለፈሩ ማመናቸውን አይገልጡም ነበር።

43 ይህም የሆነው በከግዚክብኬኬ ከመመስገን ይልቅ በሰው መመስገን ስለ ወደዱ ነው።

44 ከዚያም አያሌም ድምፁን ከፍ አድርጎ እንዲህ አለ፤ “ማንም በእኔ ቢያምን በእኔ ብቻ ሳይሆን በላኪኝም ማመኑ ነው። 45 እኔንም የሚያይ የላኪኝን ያያል። 46 በእኔ የሚያምን በጨለማ እንዳይኖር ብርሃን ሆኜ ወደ ዓለም መጥቻለሁ።

47 “ቃሌን ሰምቶ በማይፈጸመው ላይ የምፈርደው እኔ አይደለሁም፤ ዓለምን ላድን እንጂ በዓለም ላይ ልፈርድ አልመጣሁምና። 48 በማይቀበሉኝ ቃሌን በሚያቃልል ላይ የሚፈርድበት አለ፤ የተናገርሁት ቃል ራሱ በመጨረሻው ቀን ይፈርድበታል፤ ምክንያቱም 49 እኔ ከራሴ አልተናገርሁም፤ ነገር ግን የላኪኝ አብ ምን እንደምናገርና እንዴት እንደምናገር አዘዘኝ። 50 የእርሱ ትእዛዝ ወደ ዘላለም ሕይወት እንደሚያደርስ ዐውቃለሁ፤ ስለዚህም የምለው ሁሉ አብ እንደተናገረው የነገረኝን ብቻ ነው።

አያሌም የደቀ መዛሙርቱን እግር ማጠብ

13 ጊዜው ልክ ከፍሲካ በዓል በፊት ነበረ፤ አያሌም ይህን ዓለም ትቶ ወደ አብ የሚሄድበት ጊዜ እንደ ደረሰ ዐውቀ። በዓለም የነበሩትን፤ የራሱ የሆኑትን ወደዳቸው፤ በፍጹም ፍቅርም ወደ ዳቸው።^ሐ

2 እራትም ቀርቦ ሳለ፤ አያሌምን አሳልፎ እንዲሰጥ ዲያብሎስ የስምዖንን ልጅ የአስቆሮቱን ይሁዳ ልብ አነሣ። ነበር።

3 አያሌም፤ አብ ሁሉን ነገር በሥልጣኑ ሥር እንዳደረገለት፤ ከከግዚክብኬኬ እንደ ተላከፍ ወደ ከግዚክብኬኬም እንደሚመለስ ዐውቆ፤ ላኪት ተነሣ፤ መጥፎጥፎውን አስቀመጠ፤ ወገቡንም በፎጣ ታጠቀ። 5 ከዚያም በመታጠቢያው ውሃ ጨምሮ የደቀ መዛሙርቱን እግር እያጠበ በታጠቀው ፎጣ ያብስ ጀመር።

6 ወደ ስምዖን ጴጥሮስም መጣ፤ ጴጥሮስም፤ “ጌታ ሆይ፤ አንተ እግራን ታጥባለህ?” አለው።

7 አያሌም መልሶ፤ “የማደርገውን አሁን አታውቅም፤ በኋላ ግን ታስተውላለህ” አለው።

³⁴ ወይም መዚክ
^ሐ ወይም አስከ መጨረሻው

ጳጳሮስም፤ “የለም፤ እግራን ከቶ አታጥብም” አለው።

ኢየሱስም፤ “ካላጠብሁህማ ከእኔ ጋር ዕድል ፈንታ የለህም” አለው።

፩ኛው ጳጳሮስም፤ “ጌታ ሆይ፤ እንግዲያውስ እግራን ብቻ ሳይሆን እጅንም ራሴንም እጠበኝ” አለው።

10 ኢየሱስም፤ “ገላውን የታጠበ ሰው የሚያስፈልገው እግሩን ብቻ መታጠብ ነው፤ የቀረው አካሉ ግን ንጹሕ ነው። ሁላችሁም ባትሆኑ፤ እናንተ ንጹሐን ናችሁ” አለው።

11 “ሁላችሁም ንጹሐን አይደላችሁም” ያለው አሳልፎ የሚሰጠው ማን እንደ ሆነ ያውቅ ስለ ነበር ነው።

12 እግራችውን አጥቦ ካበቃ በኋላም፤ ልብ ሱን ለብሶ ተመልሶ በቦታው ተቀመጠ፤ እንዲሁም አላቸው፤ “ያደረግሁላችሁን ታስተውላችሁን? 13 እናንተ፤ ‘መምህርና ጌታ’ ትሉኛላችሁ፤ ትክክል ነው፤ እንደምትሉኝ እንዲሁ ነኝና። 14 እንግዲህ እኔ ጌታችሁና መምህራችሁ ሆኜ ሳለሁ እግራችሁን ካጠብሁ፤ እናንተም እንደዚሁ እርስ በርሳችሁ እግራችሁን ልትተጣጡ ይገባችኋል። 15 እኔ እንዳደረግሁላችሁ እናንተም እንደዚሁ እንድታደርጉ ምሳሌ ትቼላችኋለሁ። 16 እውነት እላችኋለሁ፤ አገልጋይ ከጌታው፤ መልእክተኛም ከላከው አይበልጥም። 17 እንግዲህ እነዚህን ነገሮች ዐውቃችሁ ብትፈጽሙ ትባረካላችሁ።

13 እናንተ፤ ‘መምህርና ጌታ’ ትሉኛላችሁ፤ ትክክል ነው፤ እንደምትሉኝ እንዲሁ ነኝና።

14 እንግዲህ እኔ ጌታችሁና መምህራችሁ ሆኜ ሳለሁ እግራችሁን ካጠብሁ፤ እናንተም እንደዚሁ እርስ በርሳችሁ እግራችሁን ልትተጣጡ ይገባችኋል።

15 እኔ እንዳደረግሁላችሁ እናንተም እንደዚሁ እንድታደርጉ ምሳሌ ትቼላችኋለሁ።

16 እውነት እላችኋለሁ፤ አገልጋይ ከጌታው፤ መልእክተኛም ከላከው አይበልጥም።

17 እንግዲህ እነዚህን ነገሮች ዐውቃችሁ ብትፈጽሙ ትባረካላችሁ።

18 “ስለ ሁላችሁ መናገሪ አይደለም፤ የመረጥኋቸውን ዐውቃለሁ፤ ነገር ግን፤ እንጂ ራዬን አብሮኝ የቆረሰ ተረከዘኝ አነሣብኝ” የሚለው የመጽሐፍ ቃል እንዲፈጸም ነው።

19 “ሲፈጸም እኔ እንደ ሆኑ ታምኑ ዘንድ፤ ይህ ከመሆኑ በፊት አሁን ነገርኋችሁ። 20 እውነት እላችኋለሁ፤ እኔ የላክሁትን የሚቀበል እኔን ይቀበላል፤ እኔን የተቀበለም የላከኝን ይቀበላል።”

21 ይህን ካለ በኋላም ኢየሱስ በመንፈሱ ታውኮ፤ “እውነት እላችኋለሁ፤ ከእናንተ አንዱ እኔን አሳልፎ ይሰጣል” ሲል በግልጽ ተናገረ።

22 ደቀ መዛሙርቱም ማንን ማለቱ እንደ ሆነ ግራ ተጋብተው እርስ በርሳቸው ተያዩ። 23 ከእነርሱ አንዱ፤ ኢየሱስ ይወደው የነበረ ደቀ መዛሙር ወደ ኢየሱስ ደረጉ ተጠግቶ ተቀምጦ ነበር። 24 ስምዖን ጳጳሮስም ይህን ደቀ መዛሙር በምልክት ጠቅሶ “ማንን ማለቱ እንደ ሆነ ጠይቀው” አለው።

25 እርሱም ወደ ኢየሱስ ደረጉ ደገፍ ብሎ፤

13+10 ቍ18፣ የሐ15፡3
13+11 ማቴ10፡4
13+13 ማቴ26፡18፣ 28፡18፣ ሉቃ1፡43፣ 2፡11፣ ዮሐ11፡28፣ 6፡46፣ 11፡1፣ ሐሥ 10፡36፣ ሮሜ10፡9፣ 12፡14፣ 19፣ 1ቆሮ12፡3፣ ፊል2፡11፣ ቈላ2፡6
13+14 1ጴጥ5፡5
13+15 ማቴ11፡29፣ 1ጢሞ4፡12
13+16 ማቴ10፡24፣ ሉቃ6፡40፣ ዮሐ15፡20
13+17 ማቴ7፡24፣ 25፡ጉቃ11፡28፣ ያሳ1፡25

13+18 ቍ10፣ መዝ41፡9፣ ማቴ1፡22፣ 26፡23፣ ዮሐ6፡70፣ 15፡16፣ 19
13+19 ዮሐ4፡26፣ 8፡24፣ 14፡29፣ 16፡4
13+20 ማቴ10፡40
13+21 ማቴ26፡21፣ ዮሐ12፡27
13+23 ዮሐ19፡26፣ 20፡2፣ 21፡7፣ 20
13+25 ማቴ26፡22፣ ዮሐ21፡20
13+26 ማቴ10፡4
13+27 ሉቃ22፡3
13+29 ቍ1፣ ዮሐ 12፡5፣ 6
13+30 ሉቃ22፡53
13+31 ማቴ8፡20፣ ዮሐ7፡39፣ 12፡23፣ 14፡13፣ 17፡4፣ 1ጴጥ4፡11
13+32 ዮሐ17፡1
13+33 ዮሐ7፡33፣ 34
13+34 ዘላ19፡18፣ ዮሐ15፡12፣ ጴጥ5፡2፣ 1ተሰ4፡9፣ 1ጴጥ1፡22፣ 1ዮሐ2፡7-11፣ 3፡11፣ 4፡10፣ 11
13+35 1ዮሐ3፡14፣ 4፡20
13+36 ቍ33፣ ዮሐ14፡2፣ 16፡5፣ 21፡18፣ 19፣ 2ጴጥ1፡14
13+38 ዮሐ18፡27

“ጌታ ሆይ፤ ማን ይሆን?” ብሎ ጠየቀው።
26 ኢየሱስም፤ “ይህን ቍራሽ እንጀራ ከወጭቱ አጥቅሼ የምሰጠው እርሱ ነው” አለው፤ ከዚያም ቍራሹን እንጀራ አጥቅሶ ለስምዖን ልጅ ለአስቆሮቱ ይሁዳ ሰጠው።
27 ይሁዳም ቍራሹን እንጀራ እንደ ተቀበለ ወዲያው ሰይጣን ገባበት።

ኢየሱስም፤ “የምታደርገውን ቶሎ አድርግ” አለው፤ 28 ይሁን እንጂ ኢየሱስ ለምን እንዲህ እንዳለው በማእድ ከተቀመጡት ማንም አላውቀው። 29 ይሁዳ ገንዘብ ያኘገገ ስለ ነበር፤ አንዳንዶቹ ለበዓሉ የሚያስፈልግ ነገር እንዲገዛ ወይም ለድህነት እንዲሰጥ ኢየሱስ የተናገረው መሰላቸው። 30 ይሁዳም ያን ቍራሽ እንጀራ እንደ ተቀበለ ወጥቶ ሄደ፤ ሌሊትም ነበረ።

ጳጳሮስ እንደሚክደው ኢየሱስ መናገሩ

13፡37-38 ተጓ ምብ - ማቴ 26፡33-35፣ ማር 14፡29-31፣ ሉቃ 22፡33-34

31 ይሁዳ ከወጣ በኋላ፤ ኢየሱስ እንዲህ አለ፤ “አሁን የሰው ልጅ ከበረ፤ በእርሱም ስግዚአብሔር ከበረ። 32 እንግዲህ ስግዚአብሔር በእርሱ ከከበረ፤ ስግዚአብሔር ልጁን በራሱ ዘንድ ያከብረዋል፤ ወዲያውም ያከብረዋል።”

33 “ልጆቼ ሆይ፤ ከእናንተ ጋር የምቆየው ለጥቂት ጊዜ ነው፤ እናንተም ትፈልጉኛላችሁ፤ ለአይሁድ፤ እኔ ወደምሄድበት ልትመጡ አትችሉም” እንዳልኋቸው፤ አሁንም ለእናንተ ይህንኑ እላችኋለሁ።

34 “አዲስ ትእዛዝ እሰጣችኋለሁ፤ ይኸውም እርስ በርሳችሁ እንድትዋደዱ ነው፤ እንግዲህ እኔ እንደ ወደድኋችሁ እናንተም እርስ በርሳችሁ ተዋደዱ። 35 እርስ በርሳችሁ ብትዋደዱ፤ ሰዎች ሁሉ የእኔ ደቀ መዛሙርት እንደ ሆናችሁ በዚህ ያውቃሉ።”

36 ስምዖን ጳጳሮስ፤ “ጌታ ሆይ፤ የምትሄደው ወዴት ነው?” አለው።

ኢየሱስም፤ “ወደምሄድበት አሁን ልትከተሉኝ አትችሉም፤ ኋላ ግን ትከተላኛለሁ” ሲል መለሰለት።

37 ጳጳሮስም፤ “ጌታ ሆይ፤ አሁን ልከተልህ የማልችለው ለምንድን ነው? ስለ አንተ ሕይወቴንም ቢሆን አሳልፌ እሰጣለሁ” አለው።

38 ኢየሱስም እንዲህ ሲል መለሰ፤ “ሕይወትህን በርግጥ ለእኔ አሳልፊህ ትሰጣለህ? እውነት እልሃለሁ፤ ዶሮ ሳይጮኽ ሦስት ጊዜ ትክደኛለህ።”

32 አያሌ የጥንት ቅጂች እግዚአብሔር በእርሱ ከከበረ የሚለው ሐረግ የላቸውም

ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱን አበረታታ

14 “ልባችሁ አይጨነቅ፤ በስግዚአብሔር እመኑ። በእኔም ደግሞ እመኑ። ስለዚህ ቤት ብዙ መኖሪያ አለ፤ ይህ ባይሆንም ኖሮ እነግራችሁ ነበር፤ የምሄደውም ስፍራ ላዘጋጅላችሁ ነው። ፊጂም ስፍራ ካዘጋጀሁላችሁ በኋላ፣ እኔ ባለሁበት እናንተም ከእኔ ጋር እንድትሆኑ ልወስዳችሁ ዳግ መኛ እመጣለሁ። ፋእኔ ወደምሄድበትም ስፍራ የሚደርሰውን መንገድ ታውቃላችሁ።”

ወደ አብ የሚደርሰው መንገድ

⁵የሚሉት “ጌታ ሆይ፣ ወዴት እንደ ምትሃድ አናውቅም፤ ታዲያ፣ መንገዱን እንዴት ማወቅ እንችላለን?” አለው።

⁶ኢየሱስም እንዲህ አለው፣ “መንገዱ እኔ ነኝ፤ እውነትና ሕይወትም እኔው ነኝ፤ በእኔ በኩል ካልሆነ በቀር ወደ አብ የሚመጣ የለም። ገእኔን ብታውቁኝ ኖሮ አባቴንም ባወቃችሁት ነበር።” ከአሁን ጀምሮ ግን ታውቁታላችሁ፤ አይታችሁታልም።”

⁸ፊልጶስም፣ “ጌታ ሆይ፣ አብን አሳየንና ይበቃናል” አለው።

⁹ኢየሱስም እንዲህ አለው፣ “አንተ ፊልጶስ! ይህን ያህል ጊዜ ከእናንተ ጋር ስኖር አታውቅኝም? እኔን ያየ አብን አይቶአል፤ እንዴትስ፣ ‘አብን አሳየን’ ትላለህ? ¹⁰እኔ በአብ እንዳለሁ፣ አብም በእኔ እንዳለ አታምንም? የምነግራችሁ ቃል ከራሴ አይደለም፤ ነገር ግን ሥራውን የሚሠራው በእኔ የሚኖረው አብ ነው። ¹¹እኔ በአብ እንዳለሁ አብም በእኔ እንዳለ ስነግራችሁ እመኑኝ፤ ሌላው ቢቀር ስለ ድንቅ ሥራዎቹ እንኳ እመኑ። ¹²እውነት እላችኋለሁ፤ በእኔ የሚያምን እኔ የማደርገውን ሥራ ይሠራል፤ እንዲያውም እኔ ወደ አብ ስለምሄድ፣ ከእነዚህም የሚበልጥ ያደርጋል። ¹³አብ በወልድ እንዲከብር፣ በስሜ የምትለምኑትን ሁሉ አደርገዋለሁ፤ ¹⁴ማንኛውንም ነገር በስሜ ብትለምኑኝ፤ እኔ አደርገዋለሁ።

ስለ መንፈስ ቅዱስ የተሰጠ ተስፋ

¹⁵“ብትወዱኝ ትእዛዜን ትጠብቃላችሁ። ¹⁶እኔ አብን እለምናለሁ፤ እርሱም ከእናንተ ጋር ለዘላለም የሚኖር ሌላ አጽናኝ ይሰጣችኋል፤

¹⁷እርሱም የእውነት መንፈስ ነው፤ ዓለም ስለማያየውና ስለማያውቀው ሊቀበለው አይችልም። እናንተ ግን፣ አብሮአችሁ ስለሚኖርና በውስጣችሁ ስለሚሆንም ታውቁታላችሁ። ¹⁸ወላጅ እንደሌላቸው ልጆች አልተዋችሁም፤ ወደ እናንተ እመጣለሁ። ¹⁹ከጥ

14+1 ቍ27፣ መገ14፣5፣ዮሐ3፣15
 14+2 ዮሐ13፣33፣ 36፣16፣5
 14+3 ቍ18፣28፣ ማቴ16፣27፣ዮሐ12፣26
 14+5 ዮሐ11፣4፣16
 14+6 ዮሐ1፣4፣14፣ 6፣35፣10፣9፣ ሐሥ4፣12፣ ኡፌ2፣18፣ ዕብ10፣20
 14+7 ዮሐ1፣18፣ 1ዮሐ2፣23
 14+8 ዮሐ1፣43
 14+9 ኢሳ9፣6፣ ዮሐ1፣14፣12፣45፣ 2ቆሮ4፣4፣ፊል2፣6፣ ቁላ1፣15፣ዕብ1፣3
 14+10 ቍ11፣20፣ 24ዮሐ10፣38፣ 17፣21
 14+11 ዮሐ5፣36፣ 10፣38
 14+12 ማቴ21፣21፣ ሉቃ10፣17
 14+13 ማቴ7፣7
 14+15 ቍ21፣23፣ መገ103፣18፣ ዮሐ 15፣10፣ 1ዮሐ2፣3፣5፣13፣22፣24፣ 5፣3፣2ዮሐ 6፣ ራእ12፣17፣14፣12
 14+16 ቍ26፣ ዮሐ 15፣26፣16፣7
 14+17 ዮሐ15፣26፣ 16፣13፣1ቆሮ2፣14፣ 1ዮሐ4፣6፣5፣6
 14+18 ቍ3፣28፣ 1ዮሐ6፣13፣ግቴ16፣27
 14+19 ዮሐ6፣57፣ 7፣33፣34፣16፣16
 14+20 ቍ10፣11፣ ዮሐ10፣38፣16፣23፣ 26፣17፣21፣ ሮሜ8፣10
 14+21 ቍ15፣ 11፣87፣13፣ ዮሐ16፣27፣ 1ዮሐ2፣5
 14+22 ሉቃ6፣16፣ ሐሥ1፣13፣10፣41
 14+23 ቍ15፣ ሮሜ8፣10
 14+24 ቍ10፣ 11፣818፣18፣ ዮሐ5፣19፣7፣16፣ 8፣28፣12፣49፣50
 14+26 ቍ16፣ ሐሥ2፣33፣ዮሐ2፣22፣ 15፣26፣16፣7፣13፣ 1ዮሐ2፣20፣27
 14+27 ቍ1፣ 1ዮሐ6፣26፣መገ85፣8፣ ሚል2፣6፣ሉቃ2፣14፣ 24፣36፣ዮሐ16፣33፣ ፊል4፣7፣ቁላ3፣15
 14+28 ቍ2፣4፣18፣ ማቴ16፣27፣ ዮሐ5፣18፣10፣29
 14+29 ዮሐ13፣19፣ 16፣4

ቂት ጊዜ በኋላ፣ ዓለም ከቶ አያየኝም፤ እናንተ ግን ታዩኛላችሁ። እኔ ሕያው ስለሆንሁ እናንተም ሕያዋን ትሆናላችሁ። ግእኔ በአባቴ እንዳለሁ፣ እናንተም በእኔ እንዳላችሁ፣ እኔም ደግሞ በእናንተ እንዳለሁ በዚያ ቀን ትረዳላችሁ። ግሚወደኝ ትእዛዜን ተቀብሎ የሚጠብቅ ነው፤ የሚወደኝንም አባቴ ይወደዋል፤ እኔም እወደዋለሁ፤ ራሴንም እገልጥለታለሁ።”

²²ከዚያም የአስቆሮቱ ያልሆነው ይሁዳ፣ “ጌታ ሆይ፣ ታዲያ፣ ለዓለም ሳይሆን ራስህን ለእኛ የምትገልጠው እንዴት ነው?” አለው።

²³ኢየሱስም እንዲህ አለው፣ “የሚወደኝ ቢኖር ቃሉን ይጠብቃል፤ አባቴም ይወደዋል፤ ወደ እርሱ እንመጣለን፤ ከእርሱም ጋር እንኖራለን። ²⁴የሚወደኝ ቃሉን አይጠብቅም። ይህ የምትሰሙት ቃል የላከኝ የአብ ነው እንጂ የእኔ አይደለም።

²⁵“አሁን ከእናንተ ጋር እያለሁ ይህን ሁሉ ነግራላችኋለሁ፤ ጌብ በስሜ የሚልከው አጽናኝ መንፈስ ቅዱስ ግን ሁሉን ነገር ያስተምራችኋል፤ እኔ የነገርኋችሁንም ሁሉ ያሳስባችኋል። ²⁷ሰላምን እተውላችኋለሁ፤ ሰላሜን እሰጣችኋለሁ፤ እኔ የምሰጣችሁ ዓለም እንደሚሰጣችሁ አይደለም። ልባችሁ አይጨነቅ፤ አይፍራም።

²⁸“እሄዳለሁ፤ ተመልሼም ወደ እናንተ እመጣለሁ” ማለቴን ስምታችኋል፤ ብትወዱኝስ አብ ከእኔ ስለሚበልጥ ወደ አብ በመሄዴ ደስ ባላችሁ ነበር፤ ²⁹የተናገርሁት ሲፈጸም እንድታምኑ፣ ከመሆኑ በፊት አሁን ነግራላችኋለሁ። ³⁰የዚህ ዓለም ገዥ ስለሚመጣ ከእንግዲህ ወዲህ ከእናንተ ጋር ብዙ አልናገርም። እርሱም በእኔ ላይ ሥልጣን የለውም፤ ³¹ነገር ግን እኔ አብን እንደምወድ፣ አባቴ ያዘዘኝንም እንደማደርግ ዓለም እንዲያውቅ ነው። “ተነሡ፤ ከዚህ እንሂድ።”

የወይን ግንድና ቅርንጫፍቹ

15 “እውነተኛው የወይን ተክል እኔ ነኝ፤ አትክልተኛውም አባቴ ነው። ²እርሱም በእኔ ያለውን፣ የማያፈራውን ቅርንጫፍ ሁሉ ቁርጠ ይጥለዋል፤ ፍሬ የሚያፈራውን ቅርንጫፍ ሁሉ ግን የበለጠ እንዲያፈራ ይገርዘዋል።”

14+30 ዮሐ12፣31 14+31 ዮሐ10፣18፣ 12፣49 15+1 መገ180፣8፣11፣ ኢሳ5፣1-7ዮሐ6፣35 15+2 ቍ6፣ መገ92፣14፣ ማቴ3፣8፣10፣7፣20፣ገላ5፣22፣ኡፌ5፣9፣ፊል1፣11
²¹ ወይም እናንተ በእግዚአብሔር ታምናላችሁ
²⁷ አንዳንድ የጥንት ቅጾች በርግጥ እኔን ብታውቁ አባቴንም ታውቃላችሁ ይላሉ
³¹7 አንዳንድ የጥንት ቅጾች በውስጣችሁ ሰላል ይላሉ
³² ይገርዘዋል የሚለው የግሪኩ ቃል ያጠራዋል የሚል ትርጉም አለው

3ከነገርኋችሁ ቃል የተነሣ እናንተ አሁን ንጹሐን ናችሁ። 4በእኔ ኑሩ፤ እኔም በእናንተ እኖራለሁ። ቅርንጫፍ በወይኑ ግንድ ካልሆነ በቀር ብቻውን ፍሬ ሊያፈራ አይችልም፤ እናንተም በእኔ ካልኖራችሁ ፍሬ ሊታፈሩ አትችሉም።

5“እኔ የወይን ተክል ነኝ፤ እናንተም ቅርንጫፎች ናችሁ። ማንም በእኔ ቢኖር እኔም በእርሱ ብኖር፤ እርሱ ብዙ ፍሬ ያፈራል፤ ያለ እኔ ምንም ልታደርጉ አትችሉምና። 6በእኔ የማይኖር ተጥሎ እንደሚደርቅ ቅርንጫፍ ነው፤ እንዲህ ያሉት ቅርንጫፎች ተለቅመው ወደ እሳት ይጣላሉ፤ ይቃጠላሉም። 7በእኔ ብትኖሩ ቃሎቼም በእናንተ ቢኖሩ፤ የምትፈልጉትን ማንኛውንም ነገር ለምኑ፤ ይሰጣችኋልም። 8ብዙ ፍሬ በማፍራት ደቀ መዛሙርቴ መሆናችሁን ብትገልጡ፤ በዚህ አባቴ ይከብራል።

9“አብ እንደ ወደደኝ ሁሉ እኔም ወደደኋችሁ፤ በፍቅራ ኑሩ። 10እኔ የአባቴን ትእዛዝ ጠብቄ በፍቅር እንደምኖር፤ እናንተም ትእዛዜን ብትጠብቁ በፍቅራ ትኖራላችሁ። 11ደስታዬ በእናንተ እንዲሆንና ደስታችሁም ሙሉ እንዲሆን ይህን ነግራላችኋለሁ። 12ትእዛዜ ይህች ናት፤ እኔ እንደ ወደደኋችሁ እናንተም እርስ በርሳችሁ ተዋደዱ። 13ስለ ወዳጆቹ ሕይወቱን አሳልፎ ከመስጠት የሚበልጥ ፍቅር ማንም የለውም፤ 14የማዛችሁን ብትፈጽሙ ወዳጆቹ ናችሁ። 15እንግዲህ አገልጋዮች አልላችሁም፤ አገልጋይ ጌታው የሚሠራውን አያውቅምና፤ ነገር ግን ከአባቴ የሰማሁትን ሁሉ ስለ ገለጽሁላችሁ ወዳጆች ብያችኋለሁ። 16እኔ መረጥኋችሁ እንጂ እናንተ አልመረጣችሁኝም፤ እንድትሄዱና ፍሬ እንድታፈሩ ፍሬያችሁም እንዲኖር ሾምኋችሁ። ስለዚህም አብ በሰሜ የምትለምኑትን ሁሉ ይሰጣችኋል። 17እርስ በርሳችሁ እንድትዋደዱ፤ ትእዛዜ ይህቺ ናት።

ዓለም ደቀ መዛሙርትን መጥላት

18“ዓለም ቢጠላችሁ፤ ከእናንተ በፊት እኔን እንደ ጠላኝ ዕውቁ። 19ከዓለም ብትሆኑ ኖሮ፤ ዓለም የራሱ እንደ ሆኑት አድርጎ በወደዳችሁ ነበር፤ ከዓለም ለይቼ ስለ መረጥኋችሁ የዓለም አይደላችሁም፤ ዓለም የሚጠላችሁም ስለዚህ ነው። 20አገልጋይ ከጌታው አይበልጥም ብዬ የነገርኋችሁን ቃል አስታውሱ። እኔን አሳደውኝ ከሆነ፤ እናንተንም ያሳድጃችኋል፤ ቃሉን ጠብቀው ከሆነም ቃላችሁን ይጠብቃሉ። 21የላከኝን ስለማያውቁ፤ በሰሜ ምክንያት ይህን ያደርጉላችኋል። 22መጥቼ ባልነግራችው ኖሮ ኅጢአት ባልሆነባቸው

15+3 ዮሐ13፥10፤ 17፥17፤ኢፌ5፥26
15+4 ዮሐ6፥56
15+5 ቍ16
15+6 ቍ2፤ ሕዝ15፥4፤ማቴ3፥10
15+7 ቍ4፤ ማቴ7፥7፤ዮሐ6፥56
15+8 ማቴ9፥8፤ ዮሐ8፥31
15+9 ዮሐ17፥23፤ 24፥26
15+10 ዮሐ14፥15
15+11 ዮሐ3፥29
15+12 ቍ17፤ ዮሐ13፥34
15+13 ዞፍ44፥33፤ ዮሐ10፥11፤ ሮሜ 5፥7-8
15+14ኢዮ16፥20፤ ምሳ18፥24፤ ማቴ12፥50፤ ሉቃ12፥4
15+15 ዮሐ8፥26
15+16 ቍ5፥19፤ ማቴ7፥7፤ዮሐ13፥18
15+17 ቍ12
15+18 ኢሳጫ5፥5፤ ዮሐ7፥7፤ዮሐ3፥13
15+19 ቍ16፤ ዮሐ17፥14
15+20ዮሐ13፥16፤ 2ጢሞ3፥12
15+21 ኢሳጫ5፥10፤11፤ 10፥22፤ሉቃ6፥22፤ ዮሐ16፥3፤ሐሜ5፥41 ፤1ኢጥ4፥14፤ራእ2፥3
15+22 ሕዝ2፥5፤ 3፥7፤ዮሐ9፥41፤ ሮሜ 1፥20፤2፥1
15+24 ዮሐ5፥36፤ 9፥41
15+25መዝ135፥19፤ 69፥4፤109፥3፤ ዮሐ10፥34
15+26 ዮሐ14፥16 ፤17፥26፤16፥7፤ 1ዮሐ 5፥7
15+27 ሉቃ1፥2፤ 24፥48፤ዮሐ21፥24፤ 1ዮሐ1፥2፤14፥14
16+1 ማቴ11፥6፤ ዮሐ15፥18-27
16+2 ዮሐ9፥22፤ 12፥42፤ ኢሳጫ5፥5 ፤ሐሜ26፥9፤10፤ ራእ 6፥9
16+3 ዮሐ15፥21፤ 17፥25፤1ዮሐ3፥1
16+4 ዮሐ15፥27፤ 13፥19፤14፥29፤ 16፥5 ፋጣ10፥17፤28፤ ዮሐ7፥33፤ 13፥36፤ 14፥5፤
16+6 ቍ22
16+7 ዮሐ7፥39፤ 14፥16፤26፤15፥26
16+9 ዮሐ15፥22
16+10 ቍ5፤ ሐሜ 3፥14፤17፥52፤

ነበር፤ አሁን ግን ለኅጢአታቸው የሚሰጡት ምክንያት የላቸውም። 23እኔን የሚጠላ፤ አባቴንም ይጠላል። 24ሌላ ሰው ያላደረገውን በመካከላቸው ባላደርግ ኖሮ፤ ኅጢአት ባልሆነ ባቸው ነበር፤ አሁን ግን እነዚህን ታምራት አይተዋል፤ ሆኖም እኔንም አባቴንም ጠልተዋል። 25ይህም፤ ያለ ምክንያት ጠሉኝ፤ ተብሎ በሕጋቸው የተጻፈው ቃል እንዲፈጸም ነው።

26“እኔ ከአብ ዘንድ የምልክላችሁ፤ ከአብ የሚወጣው አጽኖኝ የእውነት መንፈስ በመጣ ጊዜ፤ እርሱ ስለ እኔ ይመሰክራል። 27እናንተም ደግሞ፤ ከመጀመሪያው ከእኔ ጋር ስለ ነበራችሁ፤ ትመሰክራላችሁ።

16 “ይህን ሁሉ የነገርኋችሁ እንዳትሰናከሉ ነው። 2ከምክሩ ራብ ደስ ወጣችኋል፤ እንዲያውም የሚገድላችሁ ሁሉ ስግዚብኬሬን እንዳገለገለ የሚቁጥር በት ጊዜ ይመጣል። 3ይህን ሁሉ የሚያደርጉባችሁ፤ አብን ወይም እኔን ስላላወቁ ነው። 4አስቀድሜ ይህን የነገርኋችሁ ጊዜው ሲደርስ እንድታስታውሱ ነው፤ ከእናንተ ጋር ስለ ነበርሁ፤ ይህን ከመጀመሪያው አልነገርኋችሁም።

የመንፈስ ቅዱስ ሥራ

5“እንግዲህ ወደ ላከኝ እሄዳለሁ፤ ይሁን እንጂ ከእናንተ፤ ‘የምትሄደው የት ነው?’ ብሎ የሚጠይቀኝ የለም። 6ይህን በመናገሪያ ልባችሁ በሐዘን ተሞልቶአል፤ 7ነገር ግን፤ እውነት እላችኋለሁ፤ መሄዴ ይበጃችኋል። እኔ ካልሄድሁ አጽኖኝ ወደ እናንተ አይመጣም፤ ከሄድሁ ግን እርሱን ወደ እናንተ አልካለሁ፤ 8በሚመጣበትም ጊዜ ዓለምን ስለ ኅጢአት፤ ስለ ጽድቅና ስለ ፍርድ ይወቅሳል። 9ስለ ኅጢአት ሲባል፤ ሰዎች በእኔ ስለማያምኑ ነው፤ 10ስለ ጽድቅ፤ ወደ አብ ስለምሄድና ከእንግዲህ ስለማታደኝ ነው፤ 11ስለ ፍርድም፤ የዚህ ዓለም ገዥ ስለ ተፈረደበት ነው።

12“ብዙ የምነግራችሁ ነበረኝ፤ አሁን ግን ልትሸከሙት አትችሉም። 13የእውነት መንፈስ በመጣ ጊዜ ወደ እውነት ሁሉ ይመራችኋል። እርሱ ከራሱ አይናገርም፤ የሚሰማውን ብቻ ይናገራል፤ እንዲሁም ወደ ፊት ስለሚሆነው ይነግራችኋል። 14የእኔ ከሆነው ወስዶ እንድታውቁ በማድረግ ያከብራኛል። 15የአብ የሆነው ሁሉ የእኔ ነው፤ እንግዲህ፤ የእኔ ከሆ

ሮሜ1፥17፤3፥21፤ 22፤1ኢጥ3፥18 16+11 ዮሐ12፥31
16+12 ማር4፥33፤ 1፥ፎር3፥2 16+13 መዝ25፥5፤ ዮሐ14፥17፥26 16+15 ዮሐ17፥10

፳8 ወይም የዓለምን ኅጢአት ይገልጻል

ነው ወስዶ እንድታውቁ ያደርጋል' ያልገኘችሁ ለዚህ ነው።

16፡፡ከጥቂት ጊዜ በኋላ አታዩኝም፤ ይሁን እንጂ ከጥቂት ጊዜ በኋላ ደግሞ ታዩኛላችሁ።”

የደቀ መዛሙርት ሐዘን ወደ ደስታ መለወጥ

17ከደቀ መዛሙርቱም አንዳንዶቹ፤ “ከጥቂት ጊዜ በኋላ አታዩኝም፤ ይሁን እንጂ ከጥቂት ጊዜ በኋላ ደግሞ ታዩኛላችሁ' እንዲሁም፤ 'ወደ አብ ስለምሄድ' ሲል ምን ማለቱ ነው?' ተባባሉ። 18፡፡ጥቂት ጊዜ' ማለቱስ ምን ይህን? የሚለውም ነገር አልገባንም” እያሉ ይጠያዩቁ ነበር።

19ኢየሱስም ሊጠይቁት እንደ ፈለጉ ባወቀ ጊዜ እንዲህ አላቸው፤ “እኔ፤ ከጥቂት ጊዜ በኋላ አታዩኝም፤ ይሁን እንጂ ከጥቂት ጊዜ በኋላ ደግሞ ታዩኛላችሁ' ስላልገኙትም፤ ምን ማለቱ እንደ ሆነ እርስ በርሳችሁ ትጠያዩ ቃላችሁ? 20እውነት እላችኋለሁ፤ እናንተ ታላቅሳላችሁ፤ ታዘናላችሁም፤ ዓለም ግን ሐሜት ያደርጋል፤ ይሁን እንጂ ሐዘናችሁ ወደ ደስታ ይለወጣል። 21ሴት ቀኗ ደርሶ ስትወልድ ትጨነቃለች፤ ከተገላገለች በኋላ ግን፤ ሰው ወደ ዓለም ስለ መጣ ጭንቋን ትረሳለች። 22እእናንተም እንደዚሁ አሁን የሐዘን ጊዜ ነው፤ ሆኖም እንደ ገና ስለሚያችሁ ደስ ይላችኋል፤ ደስታችሁንም የሚወስድባችሁ የለም። 23በዚያ ቀን ከእኔ ምንም አትለምኑም፤ እውነት እላችኋለሁ፤ አብ በስሜ የምትለምኑትን ሁሉ ይሰጣችኋል። 24እስከ አሁን በስሜ ምንም አልለመናችሁም፤ ለምኑ ትቀበላላችሁ፤ ደስታችሁም ሙሉ ይሆናል።

25እስከ አሁን የነገርኋችሁ በምሳሌ ቢሆንም እንኳ፤ ከእንግዲህ ግን ስለ አብ በምሳሌ ሳይሆን በግልጽ የምናገርበት ጊዜ ይመጣል። 26በዚያ ቀን በስሜ ትለም ናላችሁ፤ ይህም በእናንተ ፈንታ አብን እለምናለሁ ማለቱ አይደለም፤ ምስል ወደዳችሁኝ ከስግዘትከሐይም እንደ ወጣሁ ስላመናችሁ አብ ራሱ ይወዳችኋል። 28ከአብ ወጥቼ ወደ ዓለም መጥቻለሁ፤ አሁን ግን ዓለምን ትቼ ወደ አብ እሄዳለሁ።”

29ከዚያም ደቀ መዛሙርቱ እንዲህ አሉ፤ “አሁንም እኮ ያለ ምሳሌ በግልጽ እየተናገርህ ነው። 30አሁን ሁሉን ነገር እንደምታውቅና ማንም ሊጠይቅህ እንደሚያስፈልግ ተረድተናል፤ ይህም ከስግዘትከሐይ እንደ ወጣህ እንድናምን አድርጎናል።”

31ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው፤ “አሁንስ አመናችሁ ማለት ነው? 32እነሆ፤ ሁላችሁም በየፊናችሁ የምትበታተኑበት ጊዜ ይመጣል፤ ያም ጊዜ አሁን ነው። እኔንም ብቻዬን ትተውኛላችሁ፤ ይሁን እንጂ አባቴ ከእኔ ጋር ስለ ሆነ ብቻዬን አይደለሁም።

16+16 ቍ22፤ ዮሐ7፥33፥14፥18-24
16+17 ቍ5፥16
16+20 ማር16፥10፤ ሉቃ23፥27፤ ዮሐ20፥20
16+21 ኢሳ13፥8፤ 21፥3፥26፥17፤ ማኅ14፥9፤1፥4፥5፥3
16+22 ቍ6፥16፥20፤ ኤር31፥12
16+23 ቍ26፤ ማቴ7፥7፤ዮሐ14፥20
16+24 ማቴ7፥7፤ ዮሐ3፥29
16+25 ቍ2፥29፤ መዝ78፥2፤ ሕዝ29፥49፤ ማቴ13፥34፤ ማር4፥33፥34፤ ዮሐ10፥6
16+26 ቍ23፥24
16+27 ቍ30፤ ዮሐ13፥3፥14፥21፥23
16+28 ቍ5፥10፥17፤ ዮሐ13፥3
16+29 ቍ25
16+30 ቍ27፤ 1ነገ17፥24፤ ዮሐ13፥3
16+32 ቍ2፥25፤ ማቴ26፥31፥56፤ ዮሐ8፥16፥29
16+33 ዮሐ14፥27፤ 15፥18-21፤ ሮሜ8፥37፤ዮሐ4፥4፤ 5፥4፥6፥2፥7፥11፥17፤ 26፥3፥5፥12፥21፥21፥7
17+1 ማቴ26፥18፤ ዮሐ11፥41፤12፥23፤ 13፥31፥32
17+2 ቍ6፥9፥24፤ ቍ7፥14፤ ማቴ25፥46፥28፥18፤ ዮሐ 6፥37፥39
17+3 ቍ8፥18፥21፤ 23፥25፤ዮሐ3፥17፤ 4፥3፥8
17+4 ዮሐ13፥31፤ 19፥30
17+5 ቍ1፤ ዮሐ1፥2፥6፥2፥6
17+6 ቍ2፥26፤ ዮሐ1፥18
17+8 ቍ3፥14፥18፤ 21፥23፥25፥26፤ ዮሐ3፥17፥13፥3፤ 14፥24
17+9 ቍ2፤ ሉቃ22፥32
17+10 ዮሐ16፥15
17+11 ቍ13፥21-23
መዝ133፥1፤ ዮሐ7፥33፥10፥30፤ 13፥1
17+12 ማቴ1፥22፤ ዮሐ6፥39፥70
17+13 ቍ11፤ ዮሐ 3፥29
17+14 ቍ1፥16፤ ዮሐ8፥23፥15፥19

ችሁም በየፊናችሁ የምትበታተኑበት ጊዜ ይመጣል፤ ያም ጊዜ አሁን ነው። እኔንም ብቻዬን ትተውኛላችሁ፤ ይሁን እንጂ አባቴ ከእኔ ጋር ስለ ሆነ ብቻዬን አይደለሁም። 33፡፡በእኔ ሰላም እንዲኖራችሁ፤ ይህን ነግ ፊኦችኋለሁ። በዓለም ሳላችሁ መከራ አለባችሁ፤ ነገር ግን አይዘአችሁ፤ እኔ ዓለምን አሸንፌዋለሁ።”

ኢየሱስ ስለ ራሱ መጻለዩ

17 ኢየሱስ ይህን ከተናገረ በኋላ፤ ወደ ሰማይ ቀና ብሎ እንዲህ ሲል ጸለየ፤

“አባት ሆይ፤ ጊዜው ደርሶአል፤ ልጅህ ያከብርህ ዘንድ ልጅህን አክብረው፤ ሕዝብን ብተቀበላቸው ሁሉ የዘላለምን ሕይወት እንዲሰጥ በሰው ሁሉ ላይ ሥልጣን ሰጥተኝክዋልና። 3አንተ ብቻ እውነተኛ ስም ሳክ የሆንኸውንና የላክኸውን ኢየሱስ ክርስቶስን ያውቁ ዘንድ ይህች የዘላለም ሕይወት ናት። 4የሰጠኸኝን ሥራ በመፈጸም በምድር አክብርሁህ። 5እንግዲህ አባት ሆይ፤ ዓለም ሳይፈጠር ከአንተ ጋር በነበረኝ ክብር በአንተ ዘንድ አክብረኝ።”

ኢየሱስ ለደቀ መዛሙርቱ ጸለየ

6፡፡ለእነዚህ ከዓለም ለሰጠኸኝ ሰዎች ስምሆን ገልጬላቸዋለሁ። የአንተ ነበር፤ ለእኔ ስጦት ኸኝ፤ እነርሱም ቃልህን ጠብቀዋል። 7የሰጠኸኝ ሁሉ ከአንተ እንደ ሆነ አሁን ዐውቀዋል፤ 8ምክንያቱም የሰጠኸኝን ቃል ሰጥቻቸው ተቀብለዋል፤ እኔም ከአንተ እንደ ወጣሁ በርግጥ ዐውቀዋል፤ አንተ እንደ ላክኸኝም አምነዋል፤ 9እነርሱ የአንተ ስለ ሆኑ እጸልይላቸዋለሁ፤ ለሰጠኸኝና የአንተ ለሆኑት እንጂ ለዓለም አልጸልይም። 10የእኔ የሆነው ሁሉ የአንተ ነው፤ የአንተ የሆነውም ሁሉ የእኔ ነው፤ በእነርሱም ከብሬአለሁ። 11ከእንግዲህ እኔ በዓለም ውስጥ አልቆይም፤ እነርሱ ግን በዓለም ውስጥ ናቸው፤ እኔ ወደ አንተ መምጣቴ ነው። ቅዱስ አባት ሆይ፤ እኛ አንድ እንደ ሆንን፤ እነርሱም አንድ እንዲሆኑ በሰጠኸኝ በስምህ ጠብቃቸው። 12እኔ ከእነርሱ ጋር ሳለሁ፤ በሰጠኸኝ ስም ከልጃቸው፤ ጠበቅኋቸውም፤ የመጽሐፍ ቃል እንዲፈጸም ከአንዱ ከጥፋት ልጅ በቀር ከእነርሱ ማንም አልጠፋም።

13፡፡አሁን ወደ አንተ መምጣቴ ነው፤ ነገር ግን ደስታዬ በእነርሱ ዘንድ የተሟላ እንዲሆን፤ አሁን በዓለም እያለሁ ይህን እናገራለሁ። 14ቃልህን ሰጥቻቸዋለሁ፤ እኔ ከዓለም እንዳይደለሁ፤ እነርሱም ከዓለም ባለመሆናቸው

31 ወይም በከተ መጨረሻው አመናችሁ

ዓለም ጠልቶአቸዋል።¹⁵ የምለምንም ከክፋው እንድትጠብቃቸው እንጂ፣ ከዓለም እንድታወጣቸው አይደለም።¹⁶ እኔ ከዓለም እንዳልሆንሁ ሁሉ፣ እነርሱም ከዓለም አይደሉም።¹⁷ ቃልህ እውነት ነው፤ በእውነትህ ቀድሳቸው።¹⁸ አንተ ወደ ዓለም እንደላክኸኝ እኔም ወደ ዓለም ልኬአቸዋለሁ።¹⁹ እነርሱ በእውነት የተቀደሱ እንዲሆኑ፣ ራሱን ስለ እነርሱ ቀድሻለሁ።

ኢየሱስ ለአማኞች ሁሉ ጸለየ

²⁰ “የእነርሱን ትምህርት ተቀብለው በእኔ ለሚያምኑ ጭምር እንጂ ለእነዚህ ብቻ አልጸልይም፤ ጸልይም፤ አባት ሆይ፤ አንተ በእኔ፣ እኔም በአንተ እንዳለሁ ሁሉም አንድ እንዲሆኑ፤ እንዲሁም አንተ እኔን እንደ ላክኸኝ ዓለም ያምን ዘንድ፣ እነርሱም በእኛ እንዲሆኑ ነው።²² እኛ አንድ እንደ ሆንን እነርሱም አንድ እንዲሆኑ፣ የሰጠኸኝን ክብር ሰጥቻቸዋለሁ።²³ ይህም እኔ በእነርሱ፣ አንተም በእኔ መሆን ነው። አንተ እንደ ላክኸኝ እኔን በወደድኸኝ መጠን እነርሱንም እንደ ወደድሃቸው ዓለም ያውቅ ዘንድ፣ አንድነታቸው ፍጹም ይሁን።

²⁴ “አባት ሆይ፤ እነዚህ የሰጠኸኝ፣ እኔ ባለሁበት እንዲሆኑ ዓለም ሳይፈጠር ስለ ወደድኸኝ የሰጠኸኝንም ክብራን እንዲያዩ እፈልጋለሁ።

²⁵ “ጳድቅ አባት ሆይ፤ ዓለም ባያውቅም፣ እኔ ዐውቅሃለሁ፤ እነዚህም አንተ እንደ ላክኸኝ ያውቃሉ።²⁶ ለእኔ ያለህ ፍቅር በእነርሱ እንዲሆን፣ እኔም በእነርሱ እንድሆን፣ አንተን እንዲያውቁ፤ አድርጌአለሁ፤ እንዲያውቁም አደርጋለሁ።

ኢየሱስ በተቃዋሚዎቹ መያዙ
18፥3-11 ተጓ ምብ - ማቴ 26፥47-56፣ ማር 14፥43-50፣ ሉቃ 22፥47-53

18 ኢየሱስ ይህን ካለ በኋላ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ሆኖ የቄድሮንን ሸለቆ ተሻገረ፤ ማዶ ወደ ነበረውም የአትክልት ስፍራ ገባ።

² በዙውን ጊዜ ኢየሱስ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር በዚያ ስለሚገኙ፣ አሳልፎ የሰጠው ይሁዳም ቦታውን ያውቅ ነበር።³ ይሁዳም ወታደሮችን እንዲሁም ከካህናት አለቆችና ከፈሪሳውያን የተላኩ ሎሌዎችን እየመራ ወደ አትክልቱ ስፍራ መጣ፤ እነርሱም ችቦ፣ ፋኖስና የጦር መሣሪያ ይዘው ነበር።

⁴ ኢየሱስም የሚደርስበትን ሁሉ ዐውቆ ወጣና፣ “የምትፈልጉት ማንን ነው?” አላቸው።

⁵ እነርሱም፣ “የናዝሬቱን ኢየሱስን” አሉት። ኢየሱስም፣ “እርሱ እኔ ነኝ” አላቸው። አሳልፎ የሰጠውም ይሁዳ ከእነርሱ ጋር

17፥15 ማቴ5፥37
17፥16 ቍ14
17፥17 ዮሐ15፥3፣ 24ጦ፥ 7፥28፣ 15ገ 17፥24
17፥18 ቍ3፥8፣ 21፥23፣25፣ዮሐ3፥17፣ 20፥21
17፥19 ቍ17
17፥21 ቍ3፥8፣ 11፥18፣23፣25፣ ኤር 32፥39፣ ዮሐ፣3፥17፣10፥38
17፥22 ዮሐ1፥14፣ 14፥20፣

17፥23 ቍ3፥8፣21፣ 18፥25፣ዮሐ3፥17፣ 16፥27፣
17፥24 ቍ2፥5፣ ማቴ25፥34፣ ዮሐ 1፥2፣14፣ 12፥26
17፥25 ቍ3፥8፣18፣ 21፥23፣ ዮሐ 3፥17፣ 15፥21፣ 16፥3፣27
17፥26 ቍ6፣ ዮሐ 15፥9
18፥1 ቍ26፣ 24ጦ፥ 15፥23፣ ማቴ21፥1፣ 26፥36
18፥2 ሉቃ21፥37፣ 22፥39
18፥3 ቍ12፣ ሐሥ1፥16
18፥4 ቍ7፣ ዮሐ6፥64፣13፥1፣11
18፥5 ማር1፥24
18፥7 ቍ4
18፥9 ዮሐ6፥39
18፥11 ማቴ 20፥22
18፥12 ቍ3
18፥13 ቍ24፣ ማቴ26፥3
18፥14 ዮሐ11፥49-51
18፥15 ማቴ26፥3፣ 58፣ማር14፥54፣ ሉቃ 22፥54
18፥17 ቍ25
18፥18 ማር14፥54፣ 67፣ዮሐ21፥9

ቆሞ ነበር።⁶ ኢየሱስም፣ “እርሱ እኔ ነኝ” ባለ ጊዜ ወደ ኋላ አፈግፍገው መሬት ላይ ወደቁ።

⁷ እንደ ገናም፣ “የምትፈልጉት ማንን ነው?” ሲል ጠየቃቸው።

እነርሱም፣ “የናዝሬቱን ኢየሱስን” አሉት።

⁸ ኢየሱስም መልሶ፣ “እርሱ እኔ ነኝ ብዬ ችኋለሁ እከ፣ እኔን የምትፈልጉ ከሆነ፣ እነዚህ ይሂዱ፤ ተወክቸው” አለ፤⁹ ይህ የሆነው፣ “ከሰጠኸኝ ከእነዚህ አንድም አልጠፋብኝም” ብሎ የተናገረው ቃል እንዲፈጸም ነው።

¹⁰ ሰይፍ ይዞ የነበረው ስምዖን ጴጥሮስም ሰይፍን መዘዘ፣ የሊቀ ካህናቱንም አገልጋይ መትቶ ቀኝ ጆሮውን ቁረጠ፤ የአገልጋዩም ስም ማልኮስ ይባል ነበር።

¹¹ ኢየሱስም ጴጥሮስን፣ “ሰይፍህን ወደ ሰገባው መልስ! አብ የሰጠኝን ጽዋ አልጠባምን?” አለው።

ኢየሱስ በሊቀ ካህናቱ በሐና ፊት ቀረበ
18፥12-13 ተጓ ምብ - ማቴ 26፥57

¹² ወታደሮቹም ከአዛዦቻቸውና ከአይሁድ ሎሌዎች ጋር በመሆን ኢየሱስን ያዙት፤ አሰረውም፤¹³ በመጀመሪያ፣ የቀያፋ አማት ወደ ነበረው ወደ ሐና አመጡት፤ ቀያፋም የዓመቱ ሊቀ ካህናት ነበር።¹⁴ ቀያፋም፣ ‘ለሕዝቡ ሲባል አንድ ሰው ቢሞት ይሻላል’ ብሎ አይሁድን የመከረ ነበር።

የጴጥሮስ ክሕደት
18፥16-18 ተጓ ምብ - ማቴ 26፥69-70፣ ማር 14፥66-68፣ ሉቃ 22፥55-57

¹⁵ ስምዖን ጴጥሮስና አንድ ሌላ ደቀ መዝሙር ኢየሱስን ተከተሉት። ይህም ደቀ መዝሙር በሊቀ ካህናቱ ይታወቅ ስለ ነበር፣ ከኢየሱስ ጋር ወደ ሊቀ ካህናቱ ግቢ ገባ፤¹⁶ ጴጥሮስ ግን ከበሩ ውጭ ቀረ። በሊቀ ካህናቱ የታወቀው ሌላው ደቀ መዝሙርም ተመለሰና በር ጠባቂዋን አነጋግሮ ጴጥሮስን ይዞት ገባ።

¹⁷ በር ጠባቂዋም ጴጥሮስን፣ “አንተ ከዚህ ሰው ደቀ መዛሙርት አንዱ አይደለህምን?” አለችው።

እርሱም፣ “አይደለሁም” አለ።

¹⁸ በርድ ስለ ነበር አገልጋዮቹና ሎሌዎቹ ባያዩት የከሰደ ፍም ዙሪያ ለመሞቅ ቆመው ነበር፤ ጴጥሮስም ከእነርሱ ጋር ቆሞ እሳት ይሞቅ ነበር።

⁵17 በግሪኩ ሀጊያዎ የሚለው ቅዱስ ለሆነ ተግባር መለየት ወይም መቀደስ ማለት ነው፤ ቍ 19 ይመ

⁸26 በግሪኩ ስምዖን እንዲያውቀ ይላል

ኢየሱስ በሊቀ ካህናቱ ፊት መቅረቡ

18፥19-24 ተጓ ምብ - ማቴ 26፥59-68፣ ማር 14፥55-65፣ ሉቃ 22፥63-71

19 በዚያን ጊዜ ሊቀ ካህናቱ ኢየሱስን ስለ ደቀ መዛሙርቱና ስለ ትምህርቱ ጠየቀው።

20 ኢየሱስም እንዲህ ሲል መለሰለት፤ “እኔ ለዓለም በግልጽ ተናግራለሁ፤ አይሁድ በተሰበሰቡበት ምክራብ፣ በቤተ መቅደስም ሁልጊዜ አስተምሬአለሁ፤ በስውር የተናገርሁት የለም። 21 ለምን እኔን ትጠይቀኛለህ? የሰሙኝን ጠይቃቸው፣ እነሆ፣ የተናገርሁትን እነርሱ ያውቃሉ።”

22 ኢየሱስ ይህን በተናገረ ጊዜ፣ አጠገቡ ቆመው ከነበሩት ሌሌዎች አንዱ፣ “ለሊቀ ካህናቱ የምትመልሱው እንዲህ ነውን?” ብሎ በጥፊ መታወቀው።

23 ኢየሱስም፣ “ክፉ ተናግሮ ከሆነ ክፉ መናገሪን መስክር፣ እውነት ከተናገርሁ ግን ለምን ትመታኛለህ?” አለው። 24 ሐናም ኢየሱስ ታስሮ እንዳለ ወደ ሊቀ ካህናቱ ወደ ቀዳሳ ላከው።፣

የጴጥሮስ ሁለተኛና ሦስተኛ ክህደት

18፥25-27 ተጓ ምብ - ማቴ 26፥71-75፣ ማር 14፥69-72፣ ሉቃ 22፥58-62

25 ስምዖን ጴጥሮስም ቆሞ እሳት ሲሞቅ፣ “አንተ ከእርሱ ደቀ መዛሙርት አንዱ አይደለህምን?” አለው።

እርሱም፣ “አይደለሁም” ሲል ካደ።

26 ከሊቀ ካህናቱ አገልጋዮች አንዱ ጴጥሮስ ጀሮውን የቆረጠው ሰው ዘመድ፣ “በአትክልቱ ስፍራ አንተን ከእርሱ ጋር አሳየሁህም?” ሲል ጠየቀው። 27 ጴጥሮስም እንደ ገና ካደ፣ ወዲያውም ዶሮ ጮኸ።

ኢየሱስ በጳጳሱ ፊት

18፥29-40 ተጓ ምብ - ማቴ 27፥11-18-20-23፣ ማር 15፥2-15፣ ሉቃ 23፥2፣3፣18-25

28 አይሁድም ኢየሱስን ከቀዳሳ ወደ ሮማ ዋው ገዥ ግቢ ይዘውት ሂዱ፤ ጊዜውም ማለዳ ነበር። አይሁድም ፋሲካን መብላት እንዲችሉ፣ ላለመርከስ ወደ ገዥ ግቢ አልገቡም። 29 ስለዚህ ጳጳሱ ወደ እነርሱ ወጥቶ፣ በዚህ ሰው ላይ የምታቀርቡት ክስ ምንድን ነው?” ብሎ ጠየቃቸው።

30 እነርሱም፣ “ይህ ሰው ወንጀለኛ ባይሆን ኖሮ፣ አንተ ፊት ባላቀረብኩም ነበር” ብለው መለሱለት።

31 ጳጳሱም፣ “እናንተ ራሳችሁ ወስዳችሁ በሕጋችሁ መሠረት ፍረዱበት” አላቸው።

አይሁድም፣ “እኛም በማንም ላይ የሞት ፍርድ ለመፍረድ መብት የለንም” አሉት።

32 ይህ የሆነው በምን ዐይነት ሞት እንደ ሚሞት ለማመልከት ሲል ኢየሱስ የተናገረው

18፥20 ማቴ4፥23፣ 26፥55፣ዮሐ7፥26
18፥22 ቀ፥3፣ ማቴ16፥21፣ዮሐ19፥3
18፥23 ማቴ5፥39፣ ሐሥ23፥2-5
18፥24 ቀ፥13፣ ማቴ26፥3
18፥25 ቀ፥17፣18
18፥26 ቀ፥1፣10
18፥27 ዮሐ13፥38
18፥28 ቀ፥33፣ ማቴ27፥2፣ ዮሐ11፥55፣19፥9

ቃል እንዲፈጸም ነው።

33 ጳጳሱም ወደ ግቢው ተመልሶ ኢየሱስን አስጠራና፣ “አንተ የአይሁድ ንጉሥ ነህን?” ብሎ ጠየቀው።

34 ኢየሱስም፣ “ይህ ሐሳብ የራስህ ነው? ወይስ ሌሎች ስለ እኔ የነገሩህ?” ሲል መለሰለት።

35 ጳጳሱም መልሶ፣ “እኔ አይሁዳዊ ነኝን? ወደ እኔ የላኩህ የራስህ ወገኖችና የካህናት አለቆች ናቸው፤ ለመሆኑ ምን አድርገህ ነው?” አለው።

36 ኢየሱስም፣ “የእኔ መንግሥት ከዚህ ዓለም አይደለም፤ ቢሆንም ኖሮ አይሁድ እንዳይዙኝ ሎሌዎቼ በተከላከሉልኝ ነበር፤ አሁን ግን መንግሥቴ ከዚህ አይደለም” አለው።

37 ጳጳሱም፣ “ታዲያ፣ ንጉሥ ነህ ማለት ነዋ!” አለው።

ኢየሱስም፣ “እኔ ንጉሥ እንደ ሆንሁ መናገርህ ትክክል ነው፤ የተወለድሁት፣ ወደዚህም ዓለም የመጣሁት ስለ እውነት ለመመስከር ነው፤ ከእውነት የሆነ ሁሉ ይሰማኛል” አለው።

38 ጳጳሱም፣ “እውነት ምንድን ነው?” አለው፤ ይህን ከተናገረ በኋላም እንደ ገና ወደ አይሁድ ወጥቶ እንዲህ አላቸው፤ “እኔ የሚያስከስበው በደል አላገኘሁበትም፤ 39 ነገር ግን በፋሲካ አንድ እስረኛ እንደፈታላችሁ ልማድ አላችሁ፤ ስለዚህ፣ የአይሁድን ንጉሥ እንድፈታላችሁ ትፈልጋላችሁን?”

40 እነርሱም እንደ ገና በመጮኸ፣ “የለም፤ እርሱን አይደለም! በርባንን ፍታልን!” አሉ። በርባን ግን ወንበዴ ነበረ።

ኢየሱስ እንዲሰቀል ተፈረደበት

19፥1-16 ተጓ ምብ - ማቴ 27፥27-31፣ ማር 15፥16-20

19 ጳጳሱም ኢየሱስን ወስዶ አስገረፈው። 20 ታዲያም የእሾህ አክሊል ጌንጉኑው በራሱ ላይ አደረገ፤ ሐምራዊ ልብ ስም አለበት። 21 እየተመላለሱም፣ “የአይሁድ ንጉሥ ሆይ፤ ሰም ለአንተ ይሁን” አይሉ በጥፊ ይመቱት ነበር።

22 ጳጳሱም እንደ ገና ወደ ውጭ ወጥቶ፣ “እንግዲህ ወደ እናንተ ያወጣሁት ለክስ የሚያደርስ ወንጀል እንዳላገኘሁበት እንድታውቁ ነው” አላቸው። 23 ኢየሱስ የእሾህ አክሊል ደፍቶ ሐምራዊ ልብ ስም ለብሶ ወጣ፤ ጳጳሱም፣ “እነሆ፣ ሰውየው!” አላቸው።

24 የካህናት አለቆችና ሌሌዎቻቸውም ባዩት ጊዜ፣ “ስቀለው! ስቀለው!” እያሉ ጮኹ። ጳጳሱ ግን፣ “እናንተ ወስዳችሁ ስቀሉት፤ በእኔ በኩል ለክስ የሚያደርስ ወንጀል አላ

24 ወይም ሐናም ወደ ቀዳሳ እንደታሰረ ላከው

ገኘሁብትም” አላቸው።
7 አይሁድም፣ “እኛ ሕግ አለን፤ ራሱን ዩስ
ገዢብከህልፎ ልጅ ስላደረገ በሕጋችን መሠ
ረት መሞት አለበት” አሉ።

8 ጳጳሳዎስ ይህን ሲሰማ የባሰውኑ ፈራ፤ ፃወደ
ግቢው ተመልሶ አያሰሰን፤ “ከዩት ነው የመ
ጣኸው?” በማለት ጠየቀው፤ አየሱስ ግን ምንም
አልመለሰለትም። 10 ጳጳሳዎስ፣ “አታናግረኝምን?
ልፈታህ ወይም ልሰቅልህ ሥልጣን እንዳ
ለኝ አታውቅም?” አለው።

11 አያሱስም፣ “ከላይ ባይሰጥህ ኖሮ
በእኔ ላይ ሥልጣን ባልኖረህ ነበር፤ ስለዚህ
ለአንተ አሳልፎ የሰጠኝ ሰው የባሰ ንጢአት
አለበት” አለው።

12 ከዚያ በኋላ ጳጳሳዎስ አያሱስን ሊፈታው
ፈለገ፤ አይሁድ ግን፣ “ይህን ሰው ብትፈታው
የቄሣር ወዳጅ አይደለህም፤ ራሱን ንጉሥ
የሚያደርግ የቄሣር ተቃዋሚ ነው” በማለት
ጨኸታቸውን ቀጠሉ።

13 ጳጳሳዎስም ይህን ሲሰማ አያሱስን ወደ
ውጭ አወጣው፤ ‘የድንጋይ ንጣፍ’ በተባለ፣
በአራማይክ ቋንቋ ‘ገበታ’ ብለው በሚጠ
ሩት ስፍራ፤ በፍርድ ወንበር ላይ ተቀመጠ።
14 ቀኑ የፋሲካ በዓል መዘጋጃ፤ ጊዜውም
ከቀኑ ስድስት ሰዓት ያህል ነበር።

ጳጳሳዎስም አይሁድን፣ “እነሆ፤ ንጉሣችሁ!”
አላቸው።

15 እነርሱ ግን፣ አስወግደው! አስወግደው!
ስቀለው!” እያሉ ጮኹ።

ጳጳሳዎስም፣ “ንጉሣችሁን ልስቀለውን?”
አለ።

የካህናት አለቆችም፣ “ከቄሣር በቀር ሌላ
ንጉሥ የለንም” ብለው መለሱለት።

16 በመጨረሻም ጳጳሳዎስ እንዲሰቅሉት
አሳልፎ ሰጣቸው።

ስቅለት

19፥17-24 ተጓ ምብ - ማቴ 27፥33-44፣ ማር 15፥22-32፣
ሉቃ 23፥33-43

ወታደሮቹም አያሱስን ይዘው ወሰዱት፤
17 እርሱም የራሱን መስቀል ተሸክሞ በአራ
ማይክ ‘ሳልጎታ’ ተብሎ ወደሚጠራው ‘የራስ
ቅል’ ወደ ተባለው ቦታ ወጣ። 18 በዚያም ሰቀ
ሉት፤ ከእርሱም ጋር ሁለት ሰዎች፣ አንዱን
በዚህ በኩል፣ ሌላውን በዚያ በኩል፣ አያ
ሱስንም በመካከል አድርገው ሰቀሉ።

19 ጳጳሳዎስም ጽሑፍ ጽፎ በመስቀሉ ላይ
አንጠለጠለው፤ ጽሑፉም፣ ‘የናዝሬቱ አያ
ሱስ’ የአይሁድ ንጉሥ’ የሚል ነበር።
20 አያሱስ የተሰቀለበት ቦታ ከከተማው አጠ
ገብ ስለ ነበር ብዙዎቹ አይሁድ ጽሑፉን
አነበቡት፤ ጽሑፉም፣ በአራማይክና በላቲን፣

19+7 ዘሌ.24+16፣
ማቴ.26+63-66፣
ዮሐ.5+18+10+33
19+9 ማር.14+61፣
ዮሐ.18+33
19+11 ዮሐ.18፥
28-30፣ሐሥ.3+13፣
ሮሜ.13+1
19+12 ሉቃ.23+2
19+13 ማቴ.27፥19፣
ዮሐ.5+2
19+14 ቍ.19፥21
ማቴ.27፥62፣
ማር.15+25
19+16 ማቴ.27+26፣
ማር.15+15፥ሉቃ.23+25
19+17 ዘፍ.22፥6፣
ሉቃ.14+27፣23+33፣
26፣ዮሐ.5፥2
19+18 ሉቃ.23+32
19+19 ቍ.14፥21፣
ማር.1፥24

በግሪክም ነበር። 21 የአይሁድ የካህናት አለ
ቆች ጳጳሳዎስን በመቃወም፣ ‘እርሱ፣ የአይ
ሁድ ንጉሥ ነኝ’ እንዳለ ጻፍ እንጂ ‘የአይ
ሁድ ንጉሥ’ ብለህ አትጻፍ” አሉት።

22 ጳጳሳዎስም፣ “ቦቃ፤ የጻፍሁትን ጽፈኦ
ለሁ” ብሎ መለሰ።

23 ወታደሮቹ አያሱስን ከሰቀሉ በኋላ፣
እጅ ጠባቡ ሲቀር፣ ልብሱን ወስደው ለእ
ያንዳንዱ አንድ አንድ እንዲዳረስ ለአራት
ተከፋፈሉት፤ እጅ ጠባቡም ከላይ እስከ
ታች አንድ ወጥ ሆኖ ያለ ስፊት የተሠራ
ነበር።

24 ስለዚህ፣ “ዕጣ ተጣጥሎ ለሚደርሰው
ይድረስ እንጂ አንቅደደው” ተባባሉ። ይህም
የሆነው፣

“ልብሴን ተከፋፈሉት፤

በእጅ ጠባቤም ላይ ዕጣ ተጣጣሉ” የሚ
ለው የመጽሐፍ ቃል እንዲፈጸም ነው።

ወታደሮቹ ያደረጉትም ይህንኑ ነው።

25 በአያሱስ መስቀል አጠገብ እናቱና
የእናቱ እናት፣ እንዲሁም የቀልጮቹ ማስት
ማርያምና መግደላዊት ማርያም ቆመው
ነበር። 26 በዚያም አያሱስ እናቱንና የሚው
ደውም ደቀ መዝሙር አጠገቧ ቆሞ ሲያያ
ቸው እናቱን፣ “አንቺ ሴት ሆይ፤ ልጅሽ
ይኸው” አላት፤ ጸደቀ መዝሙሩንም፣ “እናትህ
ይህችው” አለው። ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ይህ
ደቀ መዝሙር ወደ ቤቱ ወሰዳት።

የአያሱስ መሞት

19፥29-30 ተጓ ምብ - ማቴ 27፥48-50፣ ማር 15፥36-37፣
ሉቃ 23፥36

28 ከዚያም አያሱስ ሁሉ ነገር እንደ ተፈ
ጸመ ዐውቆ፣ የመጽሐፍ ቃል እንዲፈጸም፣
“ተጠማሁ” አለ። 29 በዚያም የሆመጠጠ ወይን
የሞላበት ዕቃ ተቀምጦ ነበር፤ እነርሱም ሰፍ
ነግ በወይን ጠጅ ነክረው፣ በሂረጽ ዘንግ
ወደ አፉ አቀረቡለት፤ 30 አያሱስም ሆምጣጤ
ውን ከተቀበለ በኋላ፣ “ተፈጸመ” አለ፤ ራሱን
አዘንብሎ፣ መንፈሱን አሳልፎ ሰጠ።

31 ዕለቱ ለሰንበት መዘጋጃ ቀን ነበር።
አይሁድ፣ የተሰቀሉት ሰዎች ሬሳ በሰንበት
ቀን በመስቀል ላይ እንዳይውል ስለ ፈለጉና
ያም የተለየ ሰንበት ስለ ነበር፣ የተሰቀሉት
ሰዎች ጭናቸው ተሰብሮ በድናቸው እንዲ
ወርድ ጳጳሳዎስ ለመኑት። 32 ስለዚህም ወታ
ደሮቹ መጥተው ከክርስቶስ ጋር ተሰቅሎ
የነበረውን የመጀመሪያውን ሰው ጭን
ሰበሩ፤ ደግሞም የሌላውን ጭን ሰበሩ። 33 ወደ
አያሱስ በመጡ ጊዜ ግን ሞቶ ስላገኘት
ጭኖቹን አልሰበሩም፤ 34 ገር ግን ከወታደሮቹ
አንዱ የአያሱስን ጐን በጦር ወጋው፤ ወዲ
ያውም ደምና ውሃ ፈሰሰ። 35 ይህን ያየው

19+20 ዕብ.13+12
19+21 ቍ.14
19+24 ቍ.28፥36፣
37፣መዝ.22፥18፣
ማቴ.1+22
19+25 ማቴ.12+46፣
27+55፥ሉቃ.8+2፣
ዮሐ.20፥1፥18
19+26 ማቴ.12፥46፣
ዮሐ.13፥23
19+28 ቍ.24፥30፣
36፥37፣ ማቴ.1+22፣
ዮሐ.13፥1
19+29 መዝ.69፥21
19+30 ሉቃ.12፥50፣
ዮሐ.4፥34፥17፥4
19+31 ቍ.14፥42፣
ዘፍ.21፥23፥አሌ.8፥29፣
10፥26፥27
19+32 ቍ.18
19+34 ዘካ.12፥10፣
1ዮሐ.5፥6፥8፥ፊ.ገ.1፥7
19+35 ሉቃ.24፥48፣
ዮሐ.15፥27፥21+24

ሰው ምስክርነቱን ሰጥቶአል፤ ምስክርነቱም እውነት ነው፤ እውነትን እንደሚናገርም ያውቃል፤ እናንተም እንድታምኑ ይመስክራል።
36ይህም የሆነው፣ መጽሐፍ፣ “ከወጥንቱ አንድም አይሰበርም” ያለው እንዲፈጸም፣ 37ሌላውም መጽሐፍ፣ “የወጣትም ያዩታል” ስለሚላ ነው።

የኢየሱስ መቀበር

19፡38-42 ተጓ ምብ - ማቴ 27፡57-61፣ ማር 15፡42-47፣ ሉቃ 23፡50-56

38ከዚህ በኋላ የአርማትያሱ ዮሴፍ የኢየሱስን በድን ለመውሰድ ጳጳሳዊን ለመነው፣ ዮሴፍም አይሁድን ስለ ፈራ በስውር የኢየሱስ ደቀ መዝሙር ነበረ። እርሱም ጳጳሳዊ ስን ካስፈቀደ በኋላ መጥቶ በድኑን ወሰደ።
39ከዚህ ቀደም ሲል በሌሊት ወደ ኢየሱስ መጥቶ የነበረው ኒቆሜዎስ አንድ መቶ ሊትራ ምላሽ የሚመዝን የክርቤና የእሬት ቅል ቅል ይዞ መጣ። 40እነርሱም የኢየሱስን በድን ወስደው እንደ አይሁድ አገናነዝ ለማድ ከሽቱ ጋር ከተልባ እግር በተሠራ ጨርቅ ከፈኑት። 41ኢየሱስ በተሰቀለበት ቦታም የአትክልት ስፍራ ነበር፤ በአትክልቱም ስፍራ ማንም ያልተቀበረበት አዲስ መቃብር ነበረ። 42ዕለቱ ለአይሁድ የሰን በት መዘጋጃ ቀን ስለ ነበርና መቃብሩም ቅርብ ስለ ሆነ ኢየሱስን በዚያ ቀበሩት።

ኢየሱስ ከሞት ተነሣ

20፡1-8 ተጓ ምብ - ማቴ 28፡1-8፣ ማር 16፡1-8፣ ሉቃ 24፡1-10

20 በሳምንቱ የመጀመሪያ ቀን፣ በማለጻ ገና ጨለማ ሳለ፣ መግደላዊት ማርያም ወደ መቃብሩ ሄደች፤ ድንጋዩም ከመቃብሩ መግቢያ ተንከባሎ አየች። ጳለሳዊም ወደ ስምዖን ጴጥሮስና ኢየሱስ ይወደው ወደ ነበረው ሌላው ደቀ መዝሙር እየሮጠች መጥታ፣ “ጌታን ከመቃብር አውጥተው ወስደውታል፤ የት እንዳኖሩትም አናውቅም” አለቻቸው።

3ከዚያም ጴጥሮስና ሌላው ደቀ መዝሙር ወጥተው ወደ መቃብሩ ሄዱ። ፋሁለቱም ይሮጡ ነበር፤ ሌላው ደቀ መዝሙርም ጴጥሮስን ቀድሞት ከመቃብሩ ደረሰ። ስን በስ ብሎ ሲመለከት ከተልባ እግር የተሠራውን ከፈን በዚያው እንዳለ አየ፤ ወደ መቃብሩ ግን አልገባም። 6ይከተለው የነበረው ስምዖን ጴጥሮስ ደረሰና ወደ መቃብሩ ገባ፤ እርሱም ከተልባ እግር የተሠራውን ከፈን አየ፤ ገእንዲሁም በኢየሱስ ራስ ላይ ተጠምጥሞ የነበረውን ጨርቅ አየ፤ ይህም ጨርቅ ከከፈኑ ተለይቶ እንደ ተጠቀለለ ነበር። 8ከዚያም አስቀድሞ ከመቃብሩ የደረሰው ሌላው ደቀ መዝሙር ወደ

19+36 ቍ24፡28፣ 37፡ዘ012፡46፣ ዘ፡9፡12፣ መዝ34፡20፣ ማቴ1፡22
19+37 ዘከ12፡10፣ ራእ1፡7
19+38 ዮሐ7፡13
19+39 ዮሐ3፡1፣ 7፡50
19+40 ማቴ26፡12፣ ሉቃ24፡12፣ ዮሐ11፡44፣20፡57
19+42 ቍ14፡31፣ 20፡41
20+1 ቍ18፣ ሉቃ 8፡2፣ ማቴ27፡60፣66፣ ዮሐ19፡25
20+2 ቍ13
ዮሐ13፡23፣ 20+3 ሉቃ24፡12
20+5 ቍ11፣ ዮሐ19፡40
20+7 ዮሐ11፡44
20+8 ቍ4
20+9 ሉቃ24፡26፣ 46፣ዘሥ2፡24፣ ማቴ 22፡29፣ ዮሐ2፡20
20+11 ቍ5
20+12 ማቴ28፡23፣ ማር16፡5፣ሉቃ24፡4፣ ዘሥ1፡10፣5፡19፣ 10፡30
20+13 ቍ2፡15
20+14 ማር16፡9፣ ሉቃ24፡16፣ ዮሐ 21፡4
20+15 ቍ13
20+16 ማቴ23፡7፣ ዮሐ5፡2
20+17 ማቴ28፡10፣ ዮሐ7፡33
20+18 ቍ1፣ ሉቃ24፡10፣22፡23
20+19 ቍ21፡26፣ ሉቃ24፡36-39፣ ዮሐ7፡13፣14፡27
20+20 ሉቃ24፡39፣ 40፣ዮሐ16፡20፡22፣ 19፡34
20+21 ቍ19፣ ማቴ28፡19፣ ዮሐ3፡17፣17፡18
20+22 ዮሐ7፡39፣ ዘሥ2፡38፣8፡15-17፣ 19፡2፣7፡13፡2
20+23 ማቴ16፡19፣ 18፡18

ውስጥ ገባ፤ አይቶም አመን፤ 9ይኸውም ኢየሱስ ከሙታን መነሣት እንዳለበት ገና ከመጽሐፍ ስላልተረዱ ነበር።

ኢየሱስ ለመግደላዊት ማርያም ታየ

10ከዚያም በኋላ ደቀ መዝሙርቱ ተመልሰው ወደየቤታቸው ሄዱ፤ 11ማርያም ግን ከመቃብሩ ውጭ ቆማ ታለቅስ ነበር፤ እያለቀሰችም መቃብሩን ለማየት ጌንበስ አለች። 12የኢየሱስ ሥጋ በነበረበት ቦታ፣ ነጫጭ ልብስ የለበሱ ሁለት መላእክት አንዱ በራሱ ሌላው በግርጌ ተቀምጠው አየች።

13እነርሱም፣ “አንቺ ሴት፤ ለምን ታለቅሻለሽ?” ብለው ጠየቋት።

እርሷም፣ “ጌታዬን ወስደውታል፤ የት እንዳኖሩትም አላውቅም” አለች። 14ይህን ብላ ዘወር ስትል ኢየሱስ በዚያው ቆሞ አየች፤ ኢየሱስ መሆኑን ግን አላወቀችም።

15እርሱም፣ “አንቺ ሴት፤ ለምን ታለቅሻለሽ? ማንንስ ትፈልገኛለሽ?” አላት።

እርሷም የአትክልቱ ቦታ ጠባቂ መስሎ አት፣ “ጌታዬ፤ አንተ ወስደኸው ከሆነ፣ እባክህ እንድወስደው፣ የት እንዳኖርኸው ንገረኝ” አለችው።

16ኢየሱስም፣ “ማርያም” አላት።

እርሷም፣ ወደ እርሱ ዘወር ብላ በአራማይክ ቋንቋ፣ “ረቡኒ!” አለችው፤ ትርጉሙም “መምህር ሆይ” ማለት ነው።

17ኢየሱስም፣ “ገና ወደ አብ ስላረግሁ፣ አትንኪኝ፤ ይልቁን ወደ ወንድሞቼ ሄደሽ፤ ‘ወደ አባቴና ወደ አባታችሁ፣ ወደ አምላኬና ወደ አምላካችሁ ዐርጋለሁ’ ብሎአልብላሽ ንገሪኦቻችሁ” አላት።

18መግደላዊት ማርያምም፣ ወደ ደቀ መዝሙርቱ መጥታ፣ “ጌታን እኮ አየሁት!” አለች፤ እርሱ ያላትንም ነገረቻቸው።

ኢየሱስ ለደቀ መዝሙርቱ ታየ

19በዚያኑ ዕለት፣ በሳምንቱ መጀመሪያ ቀን በምሽት፣ ደቀ መዝሙርቱ አይሁድን በመፍራት በሮቹን ቁልፈው ተሰብስበው ሳለ፣ ኢየሱስ መጣና በመካከላቸው ቆሞ፣ “ሰላም ለእናንተ ይሁን” አላቸው። 20ይህንም ብሎ እጆቹንና ጌኑን አሳያቸው፤ ደቀ መዝሙርትም ጌታን ባዩት ጊዜ እጅግ ደስ አላቸው።

21ኢየሱስም እንደ ገና፣ “ሰላም ለእናንተ ይሁን፤ አብ እኔን እንደ ላከኝ፣ እኔም እናንተን እልካችኋለሁ” አላቸው። 22ይህን ካለ በኋላም፣ እና አለባቸውና እንዲህ አላቸው፣ “መንፈስ ቅዱስን ተቀበሉ፤ ጳየሰዎችን ኅጢአት ይቅር ብትሉ፣ ኅጢአታቸው ይቅር ይባልላቸዋል፤ ኅጢአታቸውን ይቅር ባትሉ

39 ሁላሳ አራት ኪሎ ገራም ያህል ነው

ግን፣ ይቅር አይባልላቸውም።”

ኢየሱስ ለቶማስ ታዩ

24 በዚህ ጊዜ ከዐሥራ ሁለቱ አንዱ የሆነው፣ ዲዲሞስ የተባለው ቶማስ፣ ኢየሱስ በመጣ ጊዜ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር አልነበረም። 25 ሌሎች ደቀ መዛሙርትም፣ “ጌታን አየው እኮ!” አሉት።

እርሱ ግን፣ “በምስማር የተቸነኩትን የእጆቼን ምልክቶች ካላየሁ፣ ምስማርቹ በነበሩበት ቦታ ጣቴን ካላደረግሁ፣ በጌታም እጄን ካላሰገባሁ አላምንም” አለ።

26 ከስምንት ቀን በኋላም፣ ደቀ መዛሙርቱ በቤት ውስጥ ነበሩ፤ ቶማስም ከእነርሱ ጋር ነበር፤ በሮቹ ተቈልፈው ነበር፤ ኢየሱስ ግን መጥቶ በመካከላቸው ቆመና፣ “ሰላም ለእናንተ ይሁን” አላቸው። 27 ከዚያም ቶማስ፣ “ጣትህን ወደዚህ አምጣ፤ እጆቼንም ተመልከት፤ እጅህን ዘርጋና በጌታ አስገባ፤ አትጠራጠር፤ እመን” አለው።

28 ቶማስም፣ “ጌታዬ፣ አምላኪም!” አለው።

29 ኢየሱስም፣ “አንተ ስላየሽኝ አምነሃል፤ ሳይዩ የሚያምኑ ግን ብፁዓን ናቸው” አለው።

30 ኢየሱስ በዚህ መጽሐፍ ያልተጻፉ ሌሎች አያሌ ታምራዊ ምልክቶችን በደቀ መዛሙርቱ ፊት አድርጓል፤ 31 ነገር ግን ኢየሱስ እርሱ ክርስቶስ፣ የከገዘሱከከሮም ልጅ እንደሆነ ታምኑ። ዘንድ፣ አምናችሁም በስሙ ሕይወት እንዲኖራችሁ ይህ ተጽፎአል።

ደቀ መዛሙርቱ ዓሣ በታምር መያዛቸው

21 ከዚያም በኋላ ኢየሱስ በጥብርያደስ ባሕርጽ እንደ ገና ለደቀ መዛሙርቱ ታዩ፤ በዚህም ሁኔታ ተገለጠ፤ 2 ስምዖን ጴጥሮስ፣ ዲዲሞስ የተባለው ቶማስ፣ የቃና ዘገለላው ናትናኤል፣ የዘብዴዎስ ልጆችና ከደቀ መዛሙርቱ ሌሎች ሁለት አንድ ላይ ነበሩ፤ 3 ስምዖን ጴጥሮስም፣ “ዓሣ ላጠምድ መሄዴ ነው” አላቸው፤ እነርሱም፣ “እኛም ከአንተ ጋር እንሄዳለን” አሉት። ወጥተውም ወደ ጀልባዋ ገቡ፤ በዚያ ሌሊት ግን ምንም አላጠመዱም።

4 ሲነጋም፣ ኢየሱስ በባሕሩ ዳርቻ ቆመ፤ ደቀ መዛሙርቱ ግን ኢየሱስ መሆኑን አላወቁም ነበር።

5 እርሱም፣ “ልጆቼ፣ ዓሣ አላችሁ?” አላቸው።

እነርሱም፣ “የለንም” አሉት።

6 እርሱም፣ “መረባችሁን ከጀልባው በስተ ቀኝ ጣሉ፤ ዓሣ ታገኛላችሁ” አላቸው። እነርሱም በጣሉ ጊዜ ከዓሣው ብዛት የተነሣ መረቡን መግባት አቃታቸው።

20+24 ዮሐ11፥16
20+25 ቍ20፣ ማር16፥11
20+26 ቍ21፣ ዮሐ14፥27
20+27 ቍ25፣ ሉቃ24፥40
20+29 ዮሐ3፥15፣ 1ጴጥ1፥8
20+30 ዮሐ2፥11፣ 21፥25

20+31 ማቴ4፥3፣ 25፥46፣ ዮሐ3፥15፣ 19፥35
21+1 ቍ14፣ ዮሐ6፥1፣ 20፥19፣ 26
21+2 ማቴ4፥21፣ ዮሐ1፥45፣ 12፥1፣ 11፥16
21+3 ሉቃ5፥5
21+4 ሉቃ24፥16፣ ዮሐ20፥14
21+6 ሉቃ5፥4-7
21+7 ዮሐ13፥23
21+9 ቍ10፥13፣ ዮሐ18፥18
21+13 ቍ9
21+14 ዮሐ20፥19፣ 26
21+15 ማቴ6፥33፣ 35፥ሉቃ12፥32፣ ዮሐ13፥37
21+16 2ሳሙ5፥2፣ ሕዝ34፥2፣ ማቴ2፥6፣ ዮሐ10፥11፣ ሉሥ20፥28፣ 1ጴጥ5፥23
21+17 ቍ16፣ ዮሐ13፥38፣ 16፥30

7 ኢየሱስ ይወደው የነበረው ደቀ መዛሙርም፣ ጴጥሮስን፣ “ጌታ እኮ ነው!” አለው። ስምዖን ጴጥሮስም፣ “ጌታ እኮ ነው!” የሚለውን ቃል በሰማ ጊዜ፣ አውልቆት የነበረውን መደረቢያ ልብስ ታጠቀና ዘሎ ወደ ባሕሩ ገባ። 8 ሌሎች ደቀ መዛሙርት ግን ከባሕሩ ዳርቻ የራቁት ሁለት መቶ ክንድ ያህል፤ ብቻ ስለ ነበር፤ ዓሣ የሞላበትን መረብ እየሳቡ በጀልባዋ መጡ። 9 ወደ ምድርም በደረሱ ጊዜ፣ ዓሣ በላዩ የነበረበት የክስል ፍምና እንጀራ አዩ።

10 ኢየሱስም፣ “አሁን ካጠመዳችሁት ዓሣ እስቲ አምጡ” አላቸው።

11 በዚህ ስምዖን ጴጥሮስ ወደ ጀልባዋ ወጥቶ መረቡን ወደ ምድር ጌተተው፤ መረቡንም መቶ አምሳ ሦስት ትልልቅ ዓሣ ሞልተውት ነበር፤ ይህን ያህል ቢይዝም መረቡ አልተቀደደም። 12 ኢየሱስም “ኑ፣ ቶርስ ብሎ” አላቸው። ጌታ እንደሆነ ዐውቀው ስለ ነበር፣ ከደቀ መዛሙርቱ፣ “አንተ ማን ነህ?” ብሎ ለመጠየቅ የደፈረ አልነበረም። 13 ኢየሱስም መጥቶ እንጀራውን አንሥቶ ሰጣቸው፤ ዓሣውንም ሰጣቸው። 14 እንግዲህ ኢየሱስ ከሙታን ከተነሣ በኋላ ለደቀ መዛሙርቱ ሲታይ ይህ ሦስተኛ ጊዜ ነው።

ኢየሱስ ጴጥሮስን ወደ ቀድሞ ቦታው መለሰው

15 በሌላው ክብቁ በኋላ፣ ኢየሱስ ስምዖን ጴጥሮስን፣ “የዮና ልጅ ስምዖን ሆይ፣ ከእነዚህ አብልጠህ ትወደኛለህን?” አለው።

እርሱም፣ “አዎን፣ ጌታ ሆይ፣ እንደም ወድህ አንተ ታውቃለህ” አለው።

ኢየሱስም፣ “ጠቦቶቼን መግብ” አለው።

16 ኢየሱስም ለሁለተኛ ጊዜ፣ “የዮና ልጅ፣ ስምዖን ሆይ፣ በእውነት ትወደኛለህን?” አለው።

እርሱም፣ “አዎን፣ ጌታ ሆይ፣ እንደም ወድህ አንተ ታውቃለህ” አለው።

ኢየሱስም፣ “በጎቼን ጠብቅ” አለው።

17 ሦስተኛም ጊዜ፣ “የዮና ልጅ፣ ስምዖን ሆይ፣ ትወደኛለህን?” አለው።

ጴጥሮስም ሦስተኛ ጊዜ ኢየሱስ፣ “ትወደኛለህን?” ብሎ ስለ ጠየቀው ዐዘኖ፣ “ጌታ ሆይ፣ አንተ ሁሉን ታውቃለህ፤ እንደምወድህም ታውቃለህ” አለው።

ኢየሱስም እንዲህ አለው፣ “በጎቼን መግብ።

18 እውነት እልሃለሁ፤ ወጣት ሳለህ ልብህን ራስህ ለብሰህ ወደ ፈለግህበት ትሄድ ነበር።

፳31 አንዳንድ ቅጂዎች በማንን እንደትድኑ ይላሉ
፳1 የገሊላ ባሕር ማለት ነው
፳8 ዘጠና ሜትር ያህል ነው

<p>ስትሸመግል ግን እጅህን ትዘረጋለህ፤ ሌላም ሰው ልብስህን አስታጥቆህ ልትሄድ ወደ ማትፈልግበት ይወስድሃል።”¹⁹ኢየሱስ ይህን ያለው ጴጥሮስ በምን ዐይነት ሞት ስግዚእ ብሔርን እንደሚያከብረው ለማመልከት ነው። ከዚህ በኋላም፣ “ተከተለኝ” አለው።</p> <p>²⁰ጴጥሮስ ወደ ኋላው ዘወር ሲል፣ ኢየሱስ ይወደው ያነበረ ደቀ መዝሙር ሲከተላቸው አየ፣ ይህም ደቀ መዝሙር ያን ጊዜ ራት ሲበሉ ወደ ኢየሱስ ደረት ተጠግቶ፣ “ጌታ ሆይ፣ አሳልፎ የሚሰጥህ ማን ነው?” ያለው ነበር።²¹ጴጥሮስም ባየው ጊዜ፣ “ጌታ ሆይ፣ እርሱስ?” ብሎ ጠየቀ።</p> <p>²²ኢየሱስም፣ “እስክመለስ ድረስ በሕይወት</p>	<p>21፥19 ማቴ4፥19፣ ዮሐ12፥33፣13፥36፣ 18፥32፣2ጴጥ1፥14</p> <p>21፥20 ቀ፥7፣ ዮሐ13፥23፥25</p> <p>21፥22 ቀ፥19፣ ማቴ4፥19፣16፥27</p> <p>21፥23 ሐሥ1፥16</p> <p>21፥24 ዮሐ15፥27፣ 19፥35</p> <p>21፥25 ዮሐ20፥30</p>	<p>እንዲኖር ብፊልግ እንኳ አንተን ምን ቸገረህ? አንተ ራስህ ተከተለኝ” አለው።²³በዚህ ምክንያት ይህ ደቀ መዝሙር አይሞትም የሚል ወሬ በወንድሞች መካከል ተሰራጨ። ኢየሱስ ግን፣ “እስክመለስ ድረስ በሕይወት እንዲኖር ብፊልግ አንተን ምን ቸገረህ?” አለው እንጂ እንደማይሞት አልነገረውም።</p> <p>²⁴ስለ እነዚህ የሚመሰክረውና ይህን የጻፈው ይኸው ደቀ መዝሙር ነው፤ ምስክርነቱም እውነት እንደ ሆነ እናውቃለን።</p> <p>²⁵ኢየሱስ ያደረጋቸው ሌሎችም ብዙ ነገሮች አሉ፤ ሁሉም ነገር ቢጻፍ፣ ለተጻፉት መጻሕፍት ሁሉ ዓለም በቂ ቦታ የሚኖረው አይመስለኝም።</p>
---	---	---